

Møteprotokoll med samla saksframstilling

Utvalg: Dovrefjell nasjonalparkstyret
Møtested: Kinosalen, Hjerkinnhus, Hjerkin
Dato: 05.10.2020
Tidspunkt: 10:00 – 14:40

Følgende faste medlemmer møtte:

Navn	Funksjon	Reprenter
Ola Husa Risan	Leder	OPPDAL
Sidsel Pauline Rykhus	Nestleder	MOLDE
Ståle Refstie	Medlem	SUNNDAL
Guri Ruste	Medlem	DOVRE
Kristin Langtjernet	Medlem	FOLLDAL
Ola Engen	Medlem	TYNSET
Per Egil Solli-Mork	Medlem	RAUMA
Marit Bjerås	Medlem	TLFK
Aud Hove	Medlem	IFK
Gry Sletta	Medlem	LESJA

Følgende medlemmer hadde meldt forfall:

Navn	Funksjon	Reprenter
Carl Johansen	Medlem	MRFK

Følgende varamedlemmer møtte:

Navn	Møtte for	Reprenter
Randi Walderhaug Frisvoll	Carl Johansen	MRFK

Merknader

- Prosjektleder Asgeir Meland og informasjonsmedarbeider Martine Haarstad var til stede og orienterte i sak 45.
- Naturoppsyn SNO Ola Erik Bolme, Arne Johs Mortensen og Espen Rusten var til stede og orienterte i sak 54.
- Randi Walderhaug Frisvoll deltok via Teams

Fra administrasjonen møtte:

Navn	Stilling
------	----------

Godkjenning:

Protokollen er bekreftet godkjent ved gjennomsyn hos leder og det valgte medlem i sak 42/2020, se arkivsak 2019/20417 og følgende dokumenter:

- Utsendt protokollutkast (dok. i 2019/20417 nr. 36 av 6.10.2020), med godkjenninger fra
- Sisel Pauline Rykhus (dok. i 2019/20417 nr. 37 av 12.10.2020) og
- Ola Husa Risan (dok. i 2019/20417 nr. 38 av 12.10.2020)

Saksliste

Utvalgssaksnr	Innhold	Arkivsaksnr
ST 42/2020	Godkjenning av møteinnkalling og dagsorden, valg av et medlem til å godkjenne protokollen	
ST 43/2020	Referatsaker	
RS 10/2020	Uttalelse til varsel om omgjøring - Dovrefjell-Sunndalsfjella NP - barmark - Snøfjelltjønnsvegen 844 Tverrfjellet - Odd Fiske	2019/10587
RS11/2020	Varsel om mulig omgjøring av vedtak - barmark - Tverrfjellet 2020 - Snøfjellstjønnsvegen 844 - Oppdal - Odd Fiske	2019/10587
ST 44/2020	Delegerte vedtak	
51/2020	Delegert sak - Dispensasjon - Hjerkin LVO m/ BV - Dovrefjell-Sunndalsfjella NP - Transport med bil på Snøheimvegen, Haukbergetvegen og på kjøresporene til Einøvlingvatnet - 27.06.-25.07.2020 - Ronny Tennfjord AS	2020/6728
52/2020	Delegert sak - Dovrefjell-Sunndalsfjella NP - Forlengelse av dispensasjoner for kjøring til hytter ved Tverrfjellet - Sommersesongen 20120	2019/1498
53/2020	Delegert sak - Dispensasjon - Hjerkin LVO m/ BV - Bruk av sykler på Vålåsjøhøvegen og Snøheimvegen - Villreinjakta 2020 - Hans Olav Arnekleiv	2020/8837
54/2020	Delegert sak - Dispensasjon - Åmotsdalen LVO - bar mark - utkjøring av saltstein - Åmotsdalen beitelag	2020/73
55/2020	Dispensasjon- Dovrefjell-Sunndalsfjella NP - terrestrisk naturovervåkning TOV - rypetaksering - Norsk institutt for naturforskning NINA	2020/6584
56/2020	Delegert sak - Dispensasjon - Dovrefjell-Sunndalsfjella NP - Hjerkin LVO m/ BV - 2020-2023 - organisert ferdsel / guiding - Dovrefjell Adventures (DOVREFJELL OPPLEVELSER OG UTLEIE AS)	2020/7116
57/2020	Dispensasjon - Dovrefjell-Sunndalsfjella NP - Hjerkin LVO m/ BV - 2020-2023 - organisert ferdsel / guiding - VR FOTO KNUT INGE RØSTAD	2020/7076
58/2020	Delegert sak - Dispensasjon - Dovrefjell-Sunndalsfjella NP - Hjerkin LVO m/ BV - 2020-2023 - organisert ferdsel / guiding - Dovre og Lesja Aktiv AS	2020/1793
59/2020	Delegert sak - Dispensasjon - Hjerkin LVO m/ BV - Dovrefjell-Sunndalsfjella NP - Transport med biler på Snøheimvegen, Haukbergetvegen og på kjøresporene til Einøvlingvatnet - 22.06.-26.07.2020 - Dovre fjellstyre	2020/6352
60/2020	Delegert sak - Tillatelse - Dovrefjell-Sunndalsfjella NP - Lavtflyging under 300 meter over bakken i forbindelse med fotografering av fostringsflokker av villrein - Juni-august i 2020-2024 - NINA	2020/6491
61/2020	Delegert sak - Dispensasjon - Dovrefjell-Sunndalsfjella NP - Hjerkin LVO m/ BV - organisert ferdsel / guiding - Furuhaugli Turisthytter AS	2020/7230

62/2020	Delegert sak - Dispensasjon -Dovrefjell-Sunndalsfjella NP - Hjerkin LVO m/ BV- organisert ferdsel med hest / guiding - HJERKINN FJELLSTUE & FJELLRIDNING AS	2020/7238
63/2020	Delegert sak - Dispensasjon - Dovrefjell-Sunndalsfjella NP - Hjerkin LVO m/ BV - organisert ferdsel / guiding - MOUNTAIN EXPERIENCE Terje Rian	2020/7243
64/2020	Delegert vedtak - dispensasjon - Åmotan-Grøvdalen LVO - helikopter - Grøvdalshytta - Kristiansund og Nordmøre turistforening KNT	2019/3122
65/2020	Delegert sak - Tillatelse - Knutshø LVO - Transport med bil og traktor til seter på Staesvollen - 2020-2023 - Hege og Torkjel Brendryen	2020/6359
66/2020	Delegert sak - Utvidet tillatelse - Hjerkin LVO m/ BV - Dovrefjell-Sunndalsfjella NP- Transport med bil på Snøheimvegen og Haukbergetvegen og på kjøresporene til Einøvlingvatnet - 27.06.-25.07.2020 - Ronny Tennfjord AS	2020/6728
67/2020	Delegert sak - Dispensasjon - Dovrefjell-Sunndalsfjella NP - innsamling av planter og sopp til vitenskapelige formål - Norsk lavforening	2020/6365
68/2020	Delegert sak - Tillatelse - Dalsida LVO - Transport med snøskuter til bu ved Vangsvatnet - 2021-2024 - Lesja Jeger- og fiskerforening	2020/4735
69/2020	Delegert sak - Dispensasjon - Dovrefjell-Sunndalsfjella NP - Hjerkin LVO m/ BV - organisert ferdsel / guiding - MOSKUSSTUGU	2020/7159
70/2020	Delegert sak - Dispensasjon - Dovrefjell-Sunndalsfjella NP - Hjerkin LVO m/ BV - organisert ferdsel / guiding - Magalaupe Camping ANJA IVARENG MOENE	2020/7242
71/2020	Delegert sak - Dispensasjon - Dovrefjell-Sunndalsfjella NP - Hjerkin LVO m/ BV - Dispensasjon - 2020-2023 - organisert ferdsel / guiding - Dovrefjellguidene /Amble AS	2020/7140
72/2020	Delegert sak - Dispensasjon - Torbudalen biotopvernområde - motorbåt - Reinsvatnet - John Ivar Smistad	2020/3125
73/2020	Delegert sak - Dispensasjon - Dovrefjell-Sunndalsfjella NP - Hjerkin LVO m/ BV - organisert ferdsel / guiding - Wild Photo Norway AS	2020/7227
74/2020	Delegert sak - Dispensasjon - Dovrefjell-Sunndalsfjella NP - dispensasjon - motorferdsel hytte Snøfjellstjønnevegen 704 - Ole og Torbjørn Orkelbog	2020/5656
75/2020	Delegert sak - Tillatelse - Dovrefjell-Sunndalsfjella NP - Flytting av Dovre fjellstyres naust nærmere vannkanten på Einøvlingvatnet - Forsvarsbygg	2020/7196
76/2020	Delegert sak - Dispensasjon - Dovrefjell-Sunndalsfjella NP - Hjerkin LVO m/ BV - organisert ferdsel / guiding - SAVANNAH AS	2020/7245
77/2020	Delegert sak - dispensasjon - Dovrefjell-Sunndalsfjella NP - Motorferdsel bar mark - Snøfjellstjønnevegen 796 Tverrfjellet - Bjørn Smeby	2020/2823
78/2020	Delegert sak - Tillatelse - Hjerkin LVO m/ BV - Fokstugu LVO - Transport med bil på Vålåsjøhøvegen i forbindelse med byggarbeider på egen bu ved Korpehaugan - 2020-2021 - Bjørn Steinar Smeby	2019/13686

79/2020	Delegert sak - Dispensasjon - Hjerkin LVO m/ BV - Dovrefjell-Sunndalsfjella NP - Transport med bil på Snøheimvegen og Haukbergetvegen og på kjøresporene til Einøvlingvatnet - 13.07. -26.07.2020 - Lars Einar Ekren	2020/7637
80/2020	Delegert sak - Dispensasjon - Hjerkin LVO m/ BV - Bruk av sykkel for oppsyn på Vålåsjøhøvegen og Snøheimvegen i villreinjakta i 2020 - Dovre fjellstyre	2020/7270
81/2020	Delegert sak - dispensasjon - Dovrefjell-Sunndalsfjella NP - bar mark - materialer for nybygg - Tjønnglupvegen 873 - Hans Snøve - Arnt Gulaker	2019/19648
82/2020	Delegert sak - Tillatelse - Dovrefjell-Sunndalsfjella NP - Transport med snøskuter til bu ved Lesjøen - 2021-2024 - Lesja Jeger- og fiskerforening	2020/4694
83/2020	Delegert sak - dispensasjon - Dovrefjell-Sunndalsfjella NP - Hjerkin LVO m/ BV - organisert ferdsel / guiding - Østlandet guide & fritid Anders Enberget	2020/7072
84/2020	Delegert sak - Dispensasjon - Hjerkin LVO m/ BV - Bruk av sykler på Vålåsjøhøvegen og Snøheimvegen i villreinjakta - 2020 - Hallgeir Vingen	2020/8846
85/2020	Delegert sak - Dovrefjell-Sundalsfjella np -Drone - 2020 - drone - Åmotdalshytte - Kristiansund og Nordmøre turistforening KNT	2020/2986
86/2020	Delegert sak - Dispensasjon - Hjerkin LVO m/ BV - Kjøring med biler på Snøheimvegen mellom Hjerkin og Snøheim i forbindelse med erstatningsskjønn - en dag i uke 39 2020 - KLD	2020/10061
87/2020	Delegert sak - Dispensasjon - Dovrefjell-Sunndalsfjella NP - Hjerkin LVO m/ BV - Transport med bil på Snøheimvegen, Haukbergetvegen og kjøresporene til Einøvlingvatnet - 07.08.-09.08.2020 - Ola Ekren	2020/8648
88/2020	Delegert sak - Dispensasjon - Dalsida LVO - Transport med traktor til og fra Lynningen seter - 2020-2022 - Jan Olav Thorsplass	2020/8968
89/2020	Delegert sak - Dispensasjon - Hjerkin LVO m/ BV - Bruk av sykkel på Vålåsjøhøvegen og Snøheimvegen - villreinjakta i 2020 - Asbjørn Amble	2020/8925
90/2020	Dispensasjon - Hjerkin LVO m/ BV - Dovrefjell-Sunndalsfjella NP - barmark - storviltjakt - Hans Hovde	2020/9798
91/2020	Delegert sak - Tillatelse - Hjerkin LVO m/ BV - Fokstugu LVO - Transport med bil på Vålåsjøhøvegen til hytte ved Grisungvatna - 2020-2023 - Ola Rolstad	2020/8598
92/2020	Dispensasjon- Torbudalen BVO - motorbåt - Reinsvatnet - Jan Oddbjørn Kolmann Johnsen	2020/7881
93/2020	Delegert sak - Dispensasjon - Hjerkin LVO m/BV - Bruk av sykler på Vålåsjøhøvegen og Snøheimvegen - Villreinjakta 2020 - Magnus Korsvold	2020/8828
94/2020	Delegert vedtak - dispensasjon - Åmotan-Grøvdalen LVO - helikopter - Grøvdalshytta oktober 2020 - Kristiansund og Nordmøre turistforening KNT	2019/3122
95/2020	Delegert sak - Dispensasjon - Hjerkin LVO m/ BV bruk av sykkel på Vålåsjøhøvegen og Snøheimvegen - Villreinjakta 2020 - Gunnar Bentdal	2020/8831

96/2020 Delegert sak - Dispensasjon - Hjerkin LVO m/ BV - Bruk av sykkel på Vålåsjøhøvegen og Snøheimvegen - villreinjakta 2020 - Øistein Aspehol

Saker til behandling

- ST 45/2020 Sak - Besøksstrategi Dovrefjell - godkjenning av høringsutkast
- ST 46/2020 Søknad om dispensasjon for rekonstruksjon av seterfjøs på Åkersetra i Åmotan-Grøvudalen LVO
- ST 47/2020 Søknad fra Torgeir Engelund, Oslo, om å bygge anneks til hytte ved Hesthove i Fokstugu landskapsvernområde
- ST 48/2020 Søknad fra Reindøl beitelag, Lesja, om å sette opp sankekve for sau ved Baklihaugen / Reindølsvegen i Jora landskapsvernområde
- ST 49/2020 Sak - Åmotan-Grøvudalen LVO - dispensasjon - motorferdsel - 2020 - 2021 - barmark - Stortæla 4 - transport med traktor - Lars A Furu
- ST 50/2020 Klage fra Fylkesmannen i Innlandet på tillatelse til Bjørn Smeby til transport med bil på Vålåsjøhøvegen i Hjerkin landskapsvernområde med biotopvern og Fokstugu landskapsvernområde i forbindelse med byggearbeider på egen bu ved Korpehaugen i 2020-2021
- ST 51/2020 Klage fra Fylkesmannen i Innlandet og Fylkesmannen i Trøndelag på tillatelse til Hege og Torkjel Brendryen, Dalholen, til transport med bil og traktor til seter på Staesvollen i Knutshø landskapsvernområde i 2020-2023
- ST 52/2020 Sak - Klagebehandling - Dovrefjell-Sunndalsfjella NP - dispensasjon - motorferdsel 2020 - 2022 - hytte Snøfjellstjønnevegen 704
- ST 53/2020 Sak - Klagebehandling - Dovrefjell-Sunndalsfjella NP - dispensasjon - motorferdsel 2020 - barmark - traktor - Tjønnglupvegen 873 - Fylkesmannen i Trøndelag
- ST 54/2020 Saker til orientering - møte i Dovrefjell nasjonalparkstyre 05.10.2020

ST 42/2020 Godkjenning av møteinnkalling og dagsorden, valg av et medlem til å godkjenne protokollen

Saksprotokoll i Dovrefjell nasjonalparkstyre - 05.10.2020

Ut fra vedtektene for styret skal leder sammen med et medlem godkjenne protokollen. Videre skal fastsettes antall timer til forberedelse (ikke vedtak).

Forvalters innstilling

Møteinnkalling og sakliste ble godkjent.
Til å godkjenne protokollen ble valgt NN

Behandling i møtet

Tid til forberedelse ble fastsatt til 5,0 timer.
Til å godkjenne protokollen ble Sidsel Pauline Rykhus foreslått

Vedtak

Som innstillingen, med Sidsel Pauline Rykhus til å underskrive protokollen
- enstemmig.

ST 43/2020 Referatsaker

Følgende saker ble referert

- RS 10/2020 Uttalelse til varsel om omgjøring - Dovrefjell-Sunndalsfjella NP - barmark - Snøfjellstjønnsvegen 844 Tverrfjellet - Odd Fiske
- RS 11/2020 Varsel om mulig omgjøring av vedtak - barmark - Tverrfjellet 2020 - Snøfjellstjønnsvegen 844 - Oppdal - Odd Fiske

Forvalters innstilling

Dovrefjell nasjonalparkstyre tar referatsakene 10 og 11/2020 til etterretning.

Saksprotokoll i Dovrefjell nasjonalparkstyre - 05.10.2020

Behandling i møtet

Forvalter redegjorde for kopling til delegert sak 52 og til sak 52 og 53. Fylkesmannen i Trøndelag har av Miljødirektoratet fått i oppdrag å se gjennom / skjerpe inn praktiseringen av motorferdsel i utmark i kommunene. Dette har da ført til at de har opphevet kommunale vedtak der vi har gitt tillatelse og påklaget våre vedtak i samme saker.

Vedtak

Som innstillingen,
- enstemmig.

ST 44/2020 Delegerte vedtak

Følgende delegerte vedtak ble referert:

- 51/2020 Delegert sak - Dispensasjon - Hjerkin LVO m/ BV - Dovrefjell-Sunndalsfjella NP - Transport med bil på Snøheimvegen, Haukbergetvegen og på kjøresporene til Einøvlingvatnet - 27.06.-25.07.2020 - Ronny Tennfjord AS
- 52/2020 Delegert sak - Dovrefjell-Sunndalsfjella NP - Forlengelse av dispensasjoner for kjøring til hytter ved Tverrfjellet - Sommersesongen 20120
- 53/2020 Delegert sak - Dispensasjon - Hjerkin LVO m/ BV - Bruk av sykler på Vålåsjøhøvegen og Snøheimvegen - Villreinjakta 2020 - Hans Olav Arnekleiv
- 54/2020 Delegert sak - Dispensasjon - Åmotsdalen LVO - bar mark - utkjøring av saltstein - Åmotsdalen beitelag
- 55/2020 Dispensasjon- Dovrefjell-Sunndalsfjella NP - terrestrisk naturovervåkning TOV - rypetaksering - Norsk institutt for naturforskning NINA
- 56/2020 Delegert sak - Dispensasjon - Dovrefjell-Sunndalsfjella NP - Hjerkin LVO m/ BV - 2020-2023 - organisert ferdsel / guiding - Dovrefjell Adventures (DOVREFJELL OPPLEVELSER OG UTLEIE AS)
- 57/2020 Dispensasjon - Dovrefjell-Sunndalsfjella NP - Hjerkin LVO m/ BV - 2020-2023 - organisert ferdsel / guiding - VR FOTO KNUT INGE RØSTAD
- 58/2020 Delegert sak - Dispensasjon - Dovrefjell-Sunndalsfjella NP - Hjerkin LVO m/ BV - 2020-2023 - organisert ferdsel / guiding - Dovre og Lesja Aktiv AS
- 59/2020 Delegert sak - Dispensasjon - Hjerkin LVO m/ BV - Dovrefjell-Sunndalsfjella NP - Transport med biler på Snøheimvegen, Haukbergetvegen og på kjøresporene til Einøvlingvatnet - 22.06.-26.07.2020 - Dovre fjellstyre
- 60/2020 Delegert sak - Tillatelse - Dovrefjell-Sunndalsfjella NP - Lavtflyging under 300 meter over bakken i forbindelse med fotografering av fostringsflokker av villrein - Juni-august i 2020-2024 - NINA
- 61/2020 Delegert sak - Dispensasjon - Dovrefjell-Sunndalsfjella NP - Hjerkin LVO m/ BV - organisert ferdsel / guiding - Furuhaugli Turisthytter AS
- 62/2020 Delegert sak - Dispensasjon -Dovrefjell-Sunndalsfjella NP - Hjerkin LVO m/ BV- organisert ferdsel med hest / guiding - HJERKINN FJELLSTUE & FJELLRIDNING AS
- 63/2020 Delegert sak - Dispensasjon - Dovrefjell-Sunndalsfjella NP - Hjerkin LVO m/ BV - organisert ferdsel / guiding - MOUNTAIN EXPERIENCE Terje Rian
- 64/2020 Delegert vedtak - dispensasjon - Åmotan-Grøvdalen LVO - helikopter - Grøvdalshytta - Kristiansund og Nordmøre turistforening KNT
- 65/2020 Delegert sak - Tillatelse - Knutshø LVO - Transport med bil og traktor til seter på Staesvollen - 2020-2023 - Hege og Torkjel Brendryen
- 66/2020 Delegert sak - Utvidet tillatelse - Hjerkin LVO m/ BV - Dovrefjell-Sunndalsfjella NP- Transport med bil på Snøheimvegen og Haukbergetvegen og på kjøresporene til Einøvlingvatnet - 27.06.-25.07.2020 - Ronny Tennfjord AS
- 67/2020 Delegert sak - Dispensasjon - Dovrefjell-Sunndalsfjella NP - innsamling av planter og sopp til vitenskapelige formål - Norsk lavforening
- 68/2020 Delegert sak - Tillatelse - Dalsida LVO - Transport med snøskuter til bu ved Vangsvatnet - 2021-2024 - Lesja Jeger- og fiskerforening
- 69/2020 Delegert sak - Dispensasjon - Dovrefjell-Sunndalsfjella NP - Hjerkin LVO m/ BV - organisert ferdsel / guiding - MOSKUSSTUGU
- 70/2020 Delegert sak - Dispensasjon - Dovrefjell-Sunndalsfjella NP - Hjerkin LVO m/ BV - organisert ferdsel / guiding - Magalaupe Camping ANJA IVARENG MOENE

- 71/2020 Delegert sak - Dispensasjon - Dovrefjell-Sunndalsfjella NP - Hjerkin LVO m/ BV - Dispensasjon - 2020-2023 - organisert ferdsel / guiding - Dovrefjellguidene /Amble AS
- 72/2020 Delegert sak - Dispensasjon - Torbudalen biotopvernområde - motorbåt - Reinsvatnet - John Ivar Smistad
- 73/2020 Delegert sak - Dispensasjon - Dovrefjell-Sunndalsfjella NP - Hjerkin LVO m/ BV - organisert ferdsel / guiding - Wild Photo Norway AS
- 74/2020 Delegert sak - Dispensasjon - Dovrefjell-Sunndalsfjella NP - dispensasjon - motorferdsel hytte Snøfjellstjønnevegen 704 - Ole og Torbjørn Orkelbog
- 75/2020 Delegert sak - Tillatelse - Dovrefjell-Sunndalsfjella NP - Flytting av Dovre fjellstyres naust nærmere vannkanten på Einøvlingvatnet - Forsvarsbygg
- 76/2020 Delegert sak - Dispensasjon - Dovrefjell-Sunndalsfjella NP - Hjerkin LVO m/ BV - organisert ferdsel / guiding - SAVANNAH AS
- 77/2020 Delegert sak - dispensasjon - Dovrefjell-Sunndalsfjella NP - Motorferdsel bar mark - Snøfjellstjønnevegen 796 Tverrfjellet - Bjørn Smeby
- 78/2020 Delegert sak - Tillatelse - Hjerkin LVO m/ BV - Fokstugu LVO - Transport med bil på Vålåsjøhøvegen i forbindelse med byggearbeider på egen bu ved Korpehaugan - 2020-2021 - Bjørn Steinar Smeby
- 79/2020 Delegert sak - Dispensasjon - Hjerkin LVO m/ BV - Dovrefjell-Sunndalsfjella NP - Transport med bil på Snøheimvegen og Haukbergetvegen og på kjøresporene til Einøvlingvatnet - 13.07. -26.07.2020 - Lars Einar Ekren
- 80/2020 Delegert sak - Dispensasjon - Hjerkin LVO m/ BV - Bruk av sykkel for oppsyn på Vålåsjøhøvegen og Snøheimvegen i villreinjakta i 2020 - Dovre fjellstyre
- 81/2020 Delegert sak - dispensasjon - Dovrefjell-Sunndalsfjella NP - bar mark - materialer for nybygg - Tjønnglupvegen 873 - Hans Snøve - Arnt Gulaker
- 82/2020 Delegert sak - Tillatelse - Dovrefjell-Sunndalsfjella NP - Transport med snøskuter til bu ved Lesjøen - 2021-2024 - Lesja Jeger- og fiskerforening
- 83/2020 Delegert sak - dispensasjon - Dovrefjell-Sunndalsfjella NP - Hjerkin LVO m/ BV - organisert ferdsel / guiding - Østlandet guide & fritid Anders Enberget
- 84/2020 Delegert sak - Dispensasjon - Hjerkin LVO m/ BV - Bruk av sykler på Vålåsjøhøvegen og Snøheimvegen i villreinjakta - 2020 - Hallgeir Vingen
- 85/2020 Delegert sak - Dovrefjell-Sundalsfjella np -Drone - 2020 - drone - Åmotdalshytte - Kristiansund og Nordmøre turistforening KNT
- 86/2020 Delegert sak - Dispensasjon - Hjerkin LVO m/ BV - Kjøring med biler på Snøheimvegen mellom Hjerkin og Snøheim i forbindelse med erstatningsskjønn - en dag i uke 39 2020 - KLD
- 87/2020 Delegert sak - Dispensasjon - Dovrefjell-Sunndalsfjella NP - Hjerkin LVO m/ BV - Transport med bil på Snøheimvegen, Haukbergetvegen og kjøresporene til Einøvlingvatnet - 07.08.-09.08.2020 - Ola Ekren
- 88/2020 Delegert sak - Dispensasjon - Dalsida LVO - Transport med traktor til og fra Lynningen seter - 2020-2022 - Jan Olav Thorsplass
- 89/2020 Delegert sak - Dispensasjon - Hjerkin LVO m/ BV - Bruk av sykkel på Vålåsjøhøvegen og Snøheimvegen - villreinjakta i 2020 - Asbjørn Amble
- 90/2020 Dispensasjon - Hjerkin LVO m/ BV - Dovrefjell-Sunndalsfjella NP - barmark - storviltjakt - Hans Hovde
- 91/2020 Delegert sak - Tillatelse - Hjerkin LVO m/ BV - Fokstugu LVO - Transport med bil på Vålåsjøhøvegen til hytte ved Grisungvatna - 2020-2023 - Ola Rolstad
- 92/2020 Dispensasjon- Torbudalen BVO - motorbåt - Reinsvatnet - Jan Oddbjørn Kolmann Johnsen

- 93/2020 Delegert sak - Dispensasjon - Hjerkin LVO m/BV - Bruk av sykler på Vålåsjøhøvegen og Snøheimvegen - Villreinjakta 2020 - Magnus Korsvold
- 94/2020 Delegert vedtak - dispensasjon - Åmotan-Grøvudalen LVO - helikopter - Grøvudalshytta oktober 2020 - Kristiansund og Nordmøre turistforening KNT
- 95/2020 Delegert sak - Dispensasjon - Hjerkin LVO m/ BV bruk av sykkel på Vålåsjøhøvegen og Snøheimvegen - Villreinjakta 2020 - Gunnar Bental
- 96/2020 Delegert sak - Dispensasjon - Hjerkin LVO m/ BV - Bruk av sykkel på Vålåsjøhøvegen og Snøheimvegen - villreinjakta 2020 - Øistein Aspehol

Forvalters innstilling

Dovrefjell nasjonalparkstyre tar refererte delegerte saker 52-96/2020 til etterretning.

Saksprotokoll i Dovrefjell nasjonalparkstyre - 05.10.2020

Behandling i møtet

Ingen merknader.

Vedtak

Som innstillingen,
- enstemmig.

Arkivsaksnummer:	2019/9703-10	Saksbehandler:	Carl Severin Bjurstedt	Dato:	25.09.2020
-------------------------	--------------	-----------------------	------------------------	--------------	------------

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Dovrefjell nasjonalparkstyre	45/2020	05.10.2020

Besøksstrategi Dovrefjell - godkjenning av høringsutkast

Innstilling fra forvalter

Dovrefjell nasjonalparkstyre godkjenner de framlagte utkast til besøksstrategi og informasjonsplan for verneområdene i Dovrefjell datert 29.9.2020 for oversending til godkjenning i Miljødirektoratet før høring og utsending på høring. Nasjonalparkstyret aksepterer at det gjøres ikke-substansielle endringer i høringsdokumentene som følge av gjenstående arbeid med forankring.

Saksprotokoll i Dovrefjell nasjonalparkstyre - 05.10.2020

Behandling i møtet

Prosjektleder Asgeir Meland orienterte om besøksstrategien.

Informasjonsmedarbeider Martine Hårstad orienterte om informasjonsplanen

Forslag fra Ola Husa Risan:

Foreslått tiltak «Samle og redusere ferdsel i Stroplsjødalen og vurdere behovet for nedlegging av stier» formuleres slik:

«Stisystemet i Stroplsjødalen vurderes ut fra et samlet kunnskapsgrunnlag med tanke på å samle og redusere ferdselen gjennom revisjon av stisystemet og andre tiltak.»

«Tiltakspunkt om dialog om å stenge turisthytter i vintersesongen tas ut.»

Det strider mot det endrede punktet over og et senere punkt om å analysere behovet for dette, behovsvurdering må skje først.

Forslag fra Marit Bjerkås til endret siste avsnitt:

«Nasjonalparkstyret aksepterer at det gjøres endringer i høringsdokumentene som følge av gjenstående arbeid med forankring, og gir arbeidsutvalget fullmakt til å godkjenne disse endringene.»

«Styret ønsker involvering i prosessene videre og ser det viktig med lokal forankring.»

Vedtak

Som innstillingen med endringsforslagene fra Marit Bjerkås og Ola Husa Risan,
- enstemmig.

Vedtaket blir dermed slik:

Dovrefjell nasjonalparkstyre godkjenner de framlagte utkast til besøksstrategi og informasjonsplan for verneområdene i Dovrefjell datert 29.9.2020 for oversending til godkjenning i Miljødirektoratet før høring og utsending på høring.

Foreslått tiltak «Samle og redusere ferdsel i Stroplsjødalen og vurdere behovet for nedlegging av stier» formuleres slik:

«Stisystemet i Stroplsjødalen vurderes ut fra et samlet kunnskapsgrunnlag med tanke på å samle og redusere ferdselen gjennom revisjon av stisystemet og andre tiltak.»

Tiltakspunkt om dialog om å stenge turisthytter i vintersesongen tas ut.

Nasjonalparkstyret aksepterer at det gjøres endringer i høringsdokumentene som følge av gjenstående arbeid med forankring, og gir arbeidsutvalget fullmakt til å godkjenne disse endringene.

Styret ønsker involvering i prosessene videre og ser det viktig med lokal forankring.

Dokumenter i saken

Vedlegg:

- 1 Forslag til høringsutkast - Besøksstrategi Dovrefjell
- 2 Forslag til høringsutkast - kommunikasjonsplan Dovrefjell
- 3 Særutskrift Besøksstrategi for Dovrefjell - orientering om innhold og tiltak
- 4 Særutskrift Godkjenning av prosjektplan for besøksstrategi for Dovrefjell

Saksopplysninger

Besøksstrategien med kommunikasjonsplan er nå i hovedsak klar til å sendes ut på høring, etter godkjenning nasjonalparkstyret. En er kommet til at kommunikasjonsplanen blir et vedlegg til besøksstrategien.

Ut fra framdriftsplanen skulle strategien ut på høring i september med endelig vedtak i november. Det legges opp til at endelig godkjenning skjer i møtet 14. desember.

Innspill etter drøftinger med Fylkesmannen i Innlandet v/Marit Vorkinn, Nasjonalparkriket, Visit Nordvest og Norsk Institutt for naturforskning er integrert i utkastet. Tiltakene i besøksstrategien er presentert i møte med en samlet reiselivsnæring langs E6-aksen over Dovrefjell med gode tilbakemeldinger. Besøksstrategiens kommunikasjonsplan er presentert for Nasjonalparkriket, Visit Nordvest og Trøndelag Reiseliv med gode tilbakemeldinger.

I møte med Miljødirektoratet ble det gitt full tilslutning til både besøksstrategi og kommunikasjonsplan slik den nå er fremlagt for nasjonalparkstyret med noen videre endringer og redigeringer.

Det er noen ledd i prosessen som skal gjennomføres i tillegg til styrets godkjenning før dokumentet er helt klart for høring:

- Drøfting / uoffisiell høring med rådgivende utvalg og administrativt kontaktutvalg.
- Drøfting med / forankring hos turistforeningene.
- Drøfting med / forankring hos Trøndelag reiseliv (gjort med øvrige destinasjoner).
- Faglig godkjenning hos Miljødirektoratet. Planen er drøftet underhånden med direktoratet og dette bør gå raskt og uten problemer. (Dette må uansett skje etter styrets godkjenning.)

Innarbeiding av disse innspillene må da skje etter styrebehandling.

Strategier og tiltak i besøksstrategien er utledet fra et grundig utarbeidet kunnskapsgrunnlag og det anbefales derfor at styret derfor gjør seg kjent med helheten i dokumentet.

Kommunikasjonsplanen er et nybrottsarbeid takket være at vi har hatt mulig til å sette inn en ekstra og kompetent ressurs på dette, og har møtt stor interesse i Miljødirektoratet og hos Fylkesmannen.

Vi har fått innspill fra Visit Northwest, SNO og direktoratet v/ merkevarasekretariatet.

I tillegg venter vi på lovede innspill fra Visit Oppdal, Trøndelag Reiseliv og Nasjonalparkriket.

Innarbeiding av disse innspillene må da skje etter styrebehandling.

Om noen manglende innspill kommer før styrebehandlingen vil de bli referert i møtet.

Det er ønskelig at styret aksepterer at endringer som følge av innspill nevnt over innarbeides i høringsutkastet uten at styret behandler besøksstrategien og kommunikasjonsplanen på ny. Det vil neppe bli substansielle endringer, størst endringer kan det bli i tiltakslisten i kommunikasjonsplanen, som skal drøftes nærmere med destinasjonsselskapene for kokret å drøfte hva vi kan forplikte oss på sammen.

Hjemmelsgrunnlag

Delegering

Nasjonalparkstyrets planer skal behandles av nasjonalparkstyret.

Forvaltningsplan

Besøksstrategien blir et supplement til denne og skal etter hvert innarbeides i forvaltningsplanen.

Vurdering

Vi ligger noe etter framdriftsplanen for arbeidet, men ikke mye. Forvalter mener at de framlagte dokumenter er gode og bør godkjennes av styret for å sendes ut på høring. Ut fra tidsaspektet bør styret godta at noe av arbeidet med forankring utføres etter styremøtet og at dette kan gi mindre endringer i dokumentet som skal ut på høring. I motsatt fall må vi ta et ad hoc-styremøte når alt er klart.

Besøksstrategien er styrets verktøy i besøksforvaltningen og det er viktig at styret er enig i de strategier og tiltak som foreslås gjennom dokumentene. Som det framgår foran og i forslag til høringsdokumenter er det en sammenheng mellom kunnskapsgrunnlag, strategier og tiltak og det er viktig at dette opprettholdes.

I styremøtet i juni ble det nevnt at det utkast som var utarbeidet så langt var noe restriktivt, bl.a. med referanse til besøksstrategien for Jotunheimen. Denne var utarbeidet av Fylkesmannen i Oppland. I denne strategien var ikke hverken kunnskap eller målsettinger knyttet til verneverdiene vektlagt på samme måte som i malen for dagens besøksstrategier.

Besøksstrategien for Jotunheimen var en første test før Miljødirektoratet etter en omfattende utvalgsprosess videreutviklet konseptet besøksstrategi i fire nasjonalparker - Varangerhalvøya, Hallingskarvet, Rondane og en videreføring av arbeidet i Jotunheimen. Erfaringene fra prosessen resulterte blant annet i at både **kunnskapsgrunnlag og målsettinger for verneverdiene ble lagt inn som helt sentralt innhold i malen for hvordan en besøksstrategi skal utvikles**. Uten denne vektleggingen av verneverdiene vil besøksstrategien neppe bli godkjent av Miljødirektoratet. Besøksstrategien for Jotunheimen nå skal revideres etter samme mal som utkastet til besøksstrategi for verneområdene på Dovrefjell er utarbeidet etter.

Om nasjonalparkstyret sammenligner kunnskapsgrunnlag og målsettinger for reiselivet og de besøkende i besøksstrategien for Jotunheimen og fremlagte utkast for verneområdene på Dovrefjell vil det være tydelig at besøksstrategien for verneområdene på Dovrefjell er offensiv med tanke på å bidra til gode opplevelser for de besøkende og å legge til rette for et godt samspill med lokale næringsaktører innenfor de rammer verneverdiene setter. Til dette kommer at Jotunheimen i tillegg i langt større grad er definert som en "besøksspark" gjennom verneforskriften enn det vår nasjonalpark er. Det samme vil man se om man sammenligner vårt høringsutkast med besøksstrategier fra andre nasjonalparker.

I styremøtet i juni kom også noen andre *innspill* som kommenteres kort under:

- *Gjøre som knutepunkt?* Åmotan/Sundalsporten er et av 8 prioriterte innfallspunkter i tiltakstabellen.

- *Aursjøvegen?* Ikke tatt inn som prioritert område / punkt –. det har vært lavt prioritert lokalt og det er ikke nasjonalparkforvaltningens rolle å utvikle veien som reiselivsprodukt.
- *Løfte Kongevegen og Pilegrimsleden mer?* De er nevnt ved navn og disse er selvgående prosjekter som ikke nødvendigvis trenger drahjelp herfra, samtidig som de er tiltak i randsonene slik vi ønsker. Car-walks som foreslått er koplet opp mot disse i tiltakstabellene, bl.a.
- *Samordning mot Rondane bl.a. Tour de Dovre som er uproblematisk for oss men ikke for Rondane.* Vi har valgt å ikke ha med tiltak som kan gi økt bruk av denne og kun lagt vekt på Nasjonalparkvegen over Dovrefjell.
- *Visjon* som noen i styret syntes var for utopisk, er ikke lenger den del av strategien.
- *Verneverdier og villrein må ligge til grunn.* Dette er det bærende prinsipp for strategien.

Nasjonalparkstyret bes ut fra dette om å godkjenne høringsutkastene.

Arkivsaksnummer:	2020/1900-12	Saksbehandler:	Carl Severin Bjurstedt	Dato:	10.09.2020
------------------	--------------	----------------	------------------------	-------	------------

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Dovrefjell nasjonalparkstyre	46/2020	05.10.2020

Søknad om dispensasjon for rekonstruksjon av seterfjøs på Åkersetra i Åmotan-Grøvdalen LVO

Innstilling fra Forvalter

- 1) Dovrefjell nasjonalparkstyre gir Erik Bredesen tillatelse til å rekonstruere gammelt seterfjøs på Åkersetra i Åmotan-Grøvdalen landskapsvernområde på følgende vilkår:
 - a) Fjøset gjenoppbygges som angitt i søknad med vegger av naturstein fra stedet; lafta trekantene i gavlene, sperretak på bukker og solide takbord, torvtak. Torvtak kan legges med papp og plast eller lignende på takbord, ellers skal tradisjonelle materialer og metoder nyttes.
 - b) Det kan ikke nyttes taktorv fraktet inn utenfra. Uttak av torv er søknadspliktig. Forvalter delegeres myndighet til å avgjøre en søknad om dette og å sette vilkår.
 - c) Byggets mål i samsvar med tegninger i søknad – grunnflate ca. 11,8 X 5,9 m (BYA ca 70 m²), vegg høyde opp til raft ca. 1,80 m, mønehøyde ca. 4 m dvs. takvinkel ca. 30 grader.
 - d) Kapp fra byggingen kan brukes til ved, øvrig bygningsavfall skal fraktes til godkjent avfallsmottak og leveres der.
- 2) Vedtaket er fattet med hjemmel i forskrift for Åmotan-Grøvdalen landskapsvernområde, § 3, punkt 1.3.a).

Saksprotokoll i Dovrefjell nasjonalparkstyre - 05.10.2020

Behandling i møtet

Ingen merknader.

Vedtak

Som innstillingen,
- enstemmig.

Dokumenter i saken

Vedlegg:

- 1 Søknad - Åmotan-Grøvdalen LVO - dispensasjon - rekonstruksjon seterfjøs- gbnr Sunndal 40/3 Åkersetra
- 2 Rapport Tradisjonsbygg og tegninger - gjenoppbygging seterfjøs Åkersetra
- 3 Uttalelse Fylkesmann MR - gjenoppbygging seterfjøs
- 4 Uttalelse villreinnemnda Snøhetta - gjenoppbygging seterfjøs
- 5 Uttalelse MR fylkeskommune kultur- gjenoppbygging seterfjøs
- 6 Reviderte tegninger, fjøs Åkersetra
- 7 Vurdering fra MR fylkeskommune av tilleggsopplysninger / revisjon
- 8 Faktaark Naturbase BN00020499 Åkersetra

Andre dokumenter i saken

9. Naturmangfoldloven – NML, [kap. II om bærekraft...](#) og [V områdevern...](#)
10. Forskrift for [Åmotan-Grøvdalen LVO...](#)
11. [Forvaltningsplan for verneområdene på Dovrefjell...](#)
12. Rundskriv om [forvaltning av verneområder...](#)
13. [Kulturminner i områder vernet etter naturmangfoldloven M-420...](#)
14. [Delegeringsreglement for Dovrefjell nasjonalparkstyre...](#)
15. [Horisont Snøhetta, hovedrapporten...](#)
16. Artskart.no, Naturbase, Miljødirektoratets base over sensitive arter.
17. Sak 32/2017 - Eikesdalsvatnet LVO - Dispensasjon - Varig inngrep - Restaurering av seterbu (arkiv 2017/619)

Saksopplysninger

Søker Erik Bredesen ønsker å rekonstruere et gammelt seterfjøs på sin seter Åkersetra i Åmotan-Grøvdalen landskapsvernområde (vedlegg 1 og 2). Åkersetra er en setervoll med flere setre, omtrent midt i Grødalen mellom Vangshaugen og Grøa. Det er ikke vei til setra, et godkjent kjørespor som ifølge forvaltningsplanen kun kan brukes på frossen mark på siste del fram til setra. Området er LNFR i kommuneplanens arealdel.

På setervollen er funnet den fredete planten høstmarinøkkel som trives på gammel kulturmark som beites godt, men ikke pløyes eller gjødsles. Videre fire arter av særlig stor forvaltningsinteresse – dvergbjørk, lappvier, slirestarr og stivstarr. Det er ingen sensitive arter registrert nærmere enn 5 km. Området rundt setra er klassifisert som viktig (B) naturbeitemark, uten høstmarinøkkel ville det vært lokalt viktig (C).

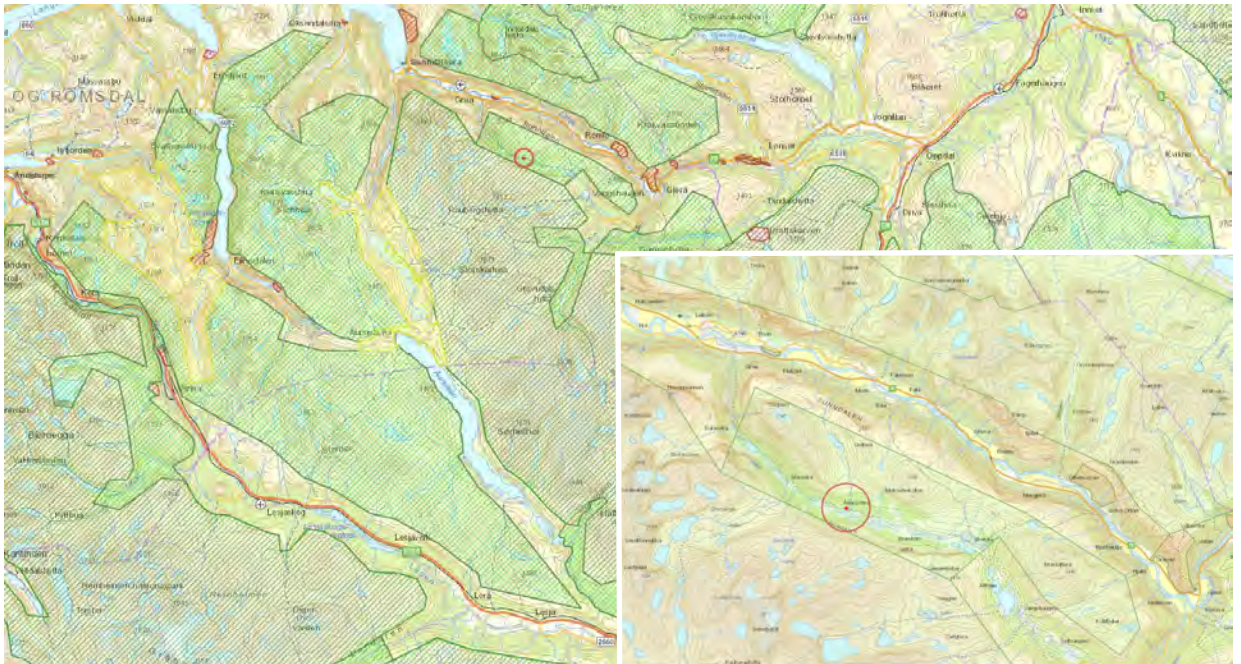
Kommunen har i e-postkorrespondanse anbefalt fjøset restaurert og beitemarka rundt setra inngjerdet og beitet i samband med dette. Området er en viktig naturbeitemari klasse B (se vedl. 8). Økt beite vil favorisere høstmarinøkkel. Fjøset skal brukes til husdyr og lager, kommuner vurderer at det kan søkes SMIL-midler til tiltaket og skjøtsel av vollen. Tiltaket er altså i landbruksnæring.

Fylkesmannen (vedlegg 3) har ikke innvendinger mot tiltaket. Fylkesmannen peker på at tiltaket er positivt om det bidrar til økt beitetrykk i naturbeitemarka rundt setra, men at tiltaket må vurderes for mulig effekt mot villreintrekk som krysser dalen.

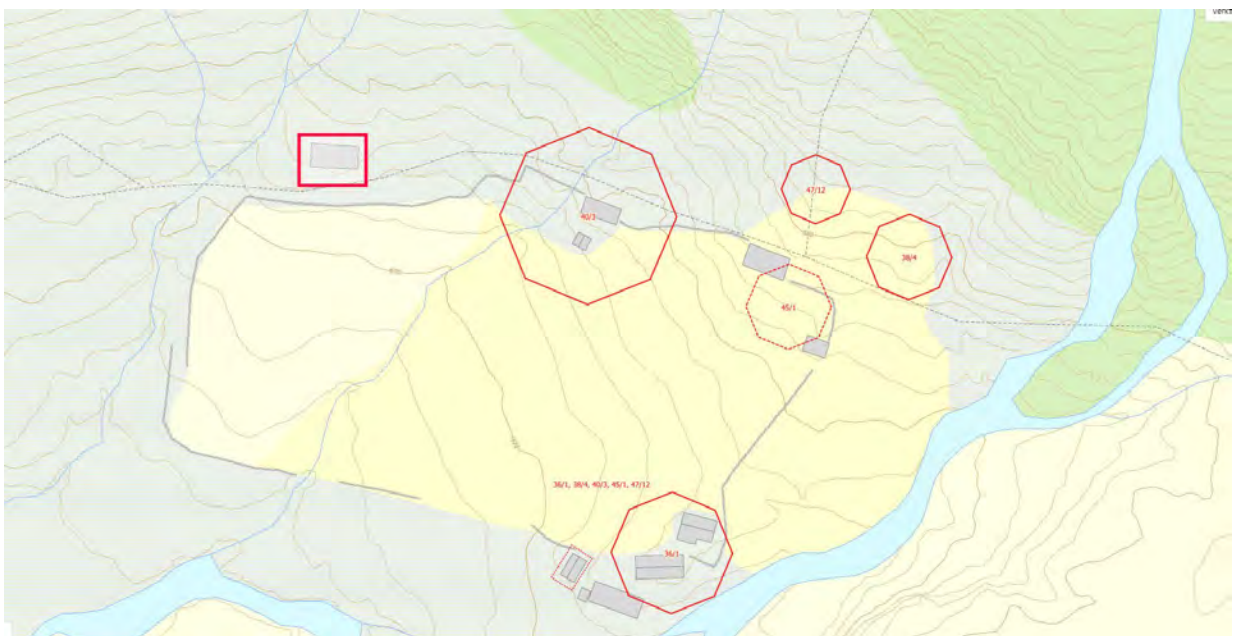
Villreinnemnda (vedl. 4) «*vil ikke frarå at det gis tillatelse*». Fylkeskommunens kulturavdeling (vedlegg 5) peker på at forvaltningsplanen sier at rekonstruksjon kun unntaksvis skal tillates og da bare om kulturvernmyndighetene godkjenner tiltaket. Fylkeskommunen etterlyser bedre dokumentasjon av materialbruk, konstruksjon og takvinkel for det gamle fjøset før de eventuelt vil godkjenne rekonstruksjonen.

På bakgrunn av dette har søker fått utarbeidet reviderte tegninger (vedl. 6) med spissere takvinkel og noe reviderte mål, bl.a. ut fra gamle foto.

Fylkeskommunen har godkjent tiltaket utført i tråd med de reviderte tegningene (vedl 7).

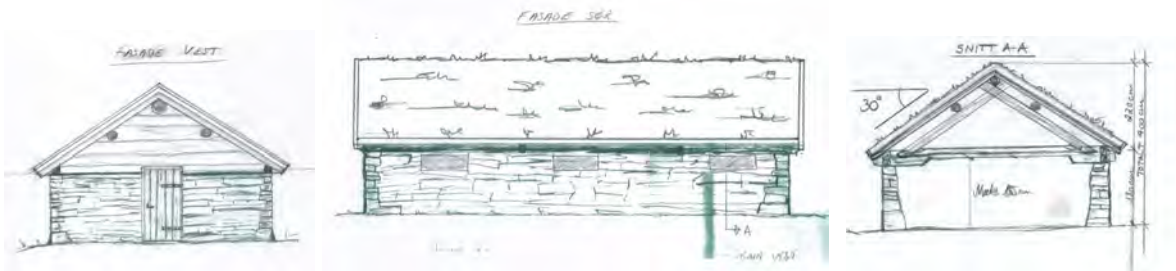
Kart som viser beliggenhet av Åkerssetra.

Setervollen på Åkerssetra. Seterfjøset markert med rødt rektangel, det hører til nærmeste setra.

Gamle fotos tatt mens fjøset sto. Fjøst er lengst bak (bilde t.v.), mellom personene (t.h). her vises takvinkel og konstruksjon med laft i trekanten mot taket i gavlene.

Reviderte tegninger

Firmaet som skal utføre tiltaket har lang erfaring med kulturfaglig korrekte restaurerings- og rekonstruksjonsarbeider.

Hjemmelsgrunnlag

Delegering

Varige inngrep skal i utgangspunktet behandles av styret.

Verneformål – forskrift

Formålet med Åmotan-Grøvdalen landskapsvernområde er å ta vare på natur- og kulturlandskap der setervoller og -bebyggelse og kulturminner etter fangst, jord- og beitebruker en vesentlig del av landskapets egenart; å sikre viktige leveområder for villreinen og dalbunner med rike plantesamfunn samt å ta vare på geologiske forekomster med Åmotan som et særpreget element.

Forskriften for Åmotan-Grøvdalen LVO § 3, 1.1. forbyr alle tekniske inngrep, bl.a. «*oppføring, påbygging og ombygging av bygninger, anlegg og faste innretninger*». Etter samme § 1.3. kan forvaltningsmyndigheten gi tillatelse til «*Oppføring av nye bygninger til landbruksvirksomhet og som ikke er i strid med verneformålet.*»

Forvaltningsplan

Grødalen og Åkerssetra ligger i brukssone 16 – Grødalen-Dalasetra. Det er i utgangspunktet kun byggevirkosomhet knyttet til landbruk som er tillatt, praksis skal være lempeligere i brukssonene enn i soner uten tilrettelegging og inngrep.

Kapittel 4.5.2 Retningslinjer for forvaltningen – kulturminner og landskap, sier følgende:

«c) *Rekonstruksjon av kulturminner som har forfalt hinsides restaurering, som nedraste steinbuer, tufter uten påstående hus og lignende, skal kun unntaksvis tillates og da etter godkjenning fra kulturvernmyndighetene. Forholdet til verneverdiene og*

dokumentasjonsstatus skal tillegges avgjørende vekt. En forvaltningsrettet tiltaksplan bør angi aktuelle objekter.

- d) *Ved vedlikehold / restaurering / ombygging / rekonstruksjon av bygninger med kulturhistorisk verdi og andre kulturminner skal det brukes opprinnelige materialer og håndverksteknikker. Torvtak kan utføres etter dagens bygningstekniske krav.*
- f) *Forvaltningsmyndighetene skal ha en positiv holdning til tiltak som er positivt i forhold til verneformålene kulturlandskap (landskapsvernområdene)».*

Åkerssetra, vestover Grødalen mot Serkjenebba. Søkerens seter, fjøsmuren skimtes over venstre raffet på bygningen til høyre.

Naturmangfoldloven

Alle saker må vurderes etter de miljørettslige prinsippene i §§ 8-12 jf. § 7: I korte trekk gjelder § 8 kunnskapsgrunnlaget, § 9 føre-var-prinsippet (om dårlig kunnskapsgrunnlag), § 10 økosystemtilnærming og samlet belastning (framtidig presedens). Om det gis dispensasjon, skal etter § 11 kostnader ved miljøforringelse bæres av tiltakshaver og etter § 12 miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder nyttes.

Presedens

For et par år siden ble det gitt tillatelse til et lignende prosjekt, restaurering / rekonstruksjon av et steinmurt setersel på Aurstølen innenfor Finset i Eikesdalsvatnet LVO. Et sammenlignbart prosjekt, selv om murene her ikke var like forfalt. (Dokument 17) Ettersom dette bygget ikke var til bruk i landbruksnæring, måtte denne saken behandles etter naturmangfoldloven § 48.

Vurdering

Tiltaket er i landbruksnæring og kan da behandles etter forskriftens § 3, 1.3.a).

I og med kulturminnemyndigheten har godkjent tiltaket, er ikke retningslinjene i forvaltningsplanen til hinder for at nasjonalparkstyret gir tillatelse. Det er ikke utarbeidet noen forvaltningsrettet tiltaksplan som angitt i kapittel 4.5.2.c).

Kravene i d) om opprinnelige materialer og teknikker vurderes som oppfylt, ut fra foreliggende beskrivelse og tegninger, og foreliggende dokumentasjon gir et rimelig grunnlag for rekonstruksjon. I og med det skal nyttes tradisjonelle materialer, vil det bli lite avfall som må flys ut, med unntak av papp og plast under torvtaket vil det kun være rent treverk som kan kappes til ved. Det som blir av annet bygningsavfall skal fraktes ut og leveres godkjent mottak.

Det er vanskelig å se at tiltaket vil ha nevneverdig negative virkninger for verneverdiene. Det vil i liten grad berøre arealer ut over byggets fotavtrykk og noe tråkk rundt huset når arbeidet utføres. Verneverdier ut over flora vil uansett ikke bli berørt. Tiltaket vurderes som positivt for kulturlandskapet på setra, særlig om det gir grunnlag for økt beiting.

Et mulig unntak som kan vire negativt inn på verneverdiene er uttak av torv til taket. Om dette skal tas lokalt utenfor murene, er dette søknadspliktig og må i tilfelle omsøkes spesielt.

Muligens bør botanisk ekspertise brukes for å finne et sted hvor det vil gjøre minst mulig skade. Denne søknaden bør kunne behandles delegert. Det er ikke ønskelig å bruke importert torv, ut fra at det vil gi risiko for å introdusere uønskede arter. Transport av torv vil også være praktisk vanskelig.

Vurdering etter naturmangfoldloven §§ 8 – 12 utover det som står over, vurderes ikke som relevant her. Kunnskapsgrunnlaget er tilstrekkelig, tiltaket skaper ikke problematisk presedens og tiltaket gjennomføres med tradisjonelle, miljøforsvarlige teknikker.

Tilrådingen blir derfor å gi tillatelse, med vilkår i tråd med vurderingen og forvaltningsplanen.

Det må også søkes om motorferdsel for transport av materialer. Snøskuter eller helikopter vil være mest naturlig her, det kan evt. kjøres på barmark på frossen mark senhøstes, men med dagens klima blir dette vanskelig – det er nå sjelden marka fryser tilstrekkelig til å bære kjøretøy.

Arkivsaksnummer:	2020/3057-8	Saksbehandler:	Lars Børve	Dato:	18.09.2020
------------------	-------------	----------------	------------	-------	------------

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Dovrefjell nasjonalparkstyre	47/2020	05.10.2020

Søknad fra Torgeir Engelund, Oslo, om å bygge anneks til hytte ved Hesthove i Fokstugu landskapsvernområde

Forslag til vedtak – innstilling

Dovrefjell nasjonalparkstyre gir Torgeir Engelund, Oslo, dispensasjon til å sette opp et anneks på 5,16x5,82 m, dvs. 30 m² BYA, til hytte på 54,0 m² BYA og uthus på 11,3 m² BYA i Fokstugu landskapsvernområde, slik at bebygd areal blir 95,3 m² til sammen.

Hytta har gnr. 2, bnr. 43 i Dovre kommune og adresse Trondheimsvegen 1261.

Dispensasjonen begrunnes med at oppsetting av et anneks på 30 m² på planlagt tomt i nærheten av den nåværende hytta og uthuset, vil medføre en forholdsvis liten endring i forhold til nåværende arealbruk i Fokstugu landskapsvernområde. Denne endringen er sannsynligvis ikke i strid med verneformålet for landskapsvernområdet, og vil påvirke verneverdiene forholdsvis lite.

Vilkår:

- Grunnarbeider skal reduseres til et minimum og gjøres så skånsomt som mulig.
- Dersom tiltaket skulle vise seg å kreve større terrenginngrep på selve byggetomta eller for å få framført ferdigbygg, materialer eller annet nødvendig utstyr, skal kulturminnemyndighetene i Innlandet fylkeskommune kontaktes så snart som mulig slik at forholdet til kulturminner kan avklares.
- Dersom det i forbindelse med tiltak i marka blir funnet automatisk fredete kulturminner som ikke er kjent, skal arbeidet straks stanses i den grad det berører kulturminnene eller deres sikringssoner på fem meter, jf. lov om kulturminner § 8. Melding skal snarest sendes til kulturminnemyndighetene i Innlandet fylkeskommune slik at vernemyndighetene kan gjennomføre en befarings og avklare om tiltaket kan gjennomføres og eventuelt vilkårene for dette.
- Annekset skal settes opp i samsvar med opplysningene i søknaden og i denne saken, og i samsvar med kart og tegninger vedlagt søknaden.
- Byggearbeidene skal gjøres i samsvar med tradisjonell byggeskikk i området. Det skal brukes materialer og farger som ikke skiller seg ut fra omgivelsene.
- Treverk som blir til overs, kan kappes opp til ved som kan brukes på stedet. Andre materialrester skal fraktes ut av verneområdet og tas hånd om på forsvarlig måte.

Dispensasjonen er gitt med hjemmel i naturmangfoldloven § 48 1. ledd, og vilkårene er fastsatt med grunnlag i vanlig praksis innenfor forvaltningsretten.

Saksprotokoll i Dovrefjell nasjonalparkstyre - 05.10.2020

Behandling i møtet

Ingen merknader.

Vedtak

Som innstillingen,
- enstemmig.

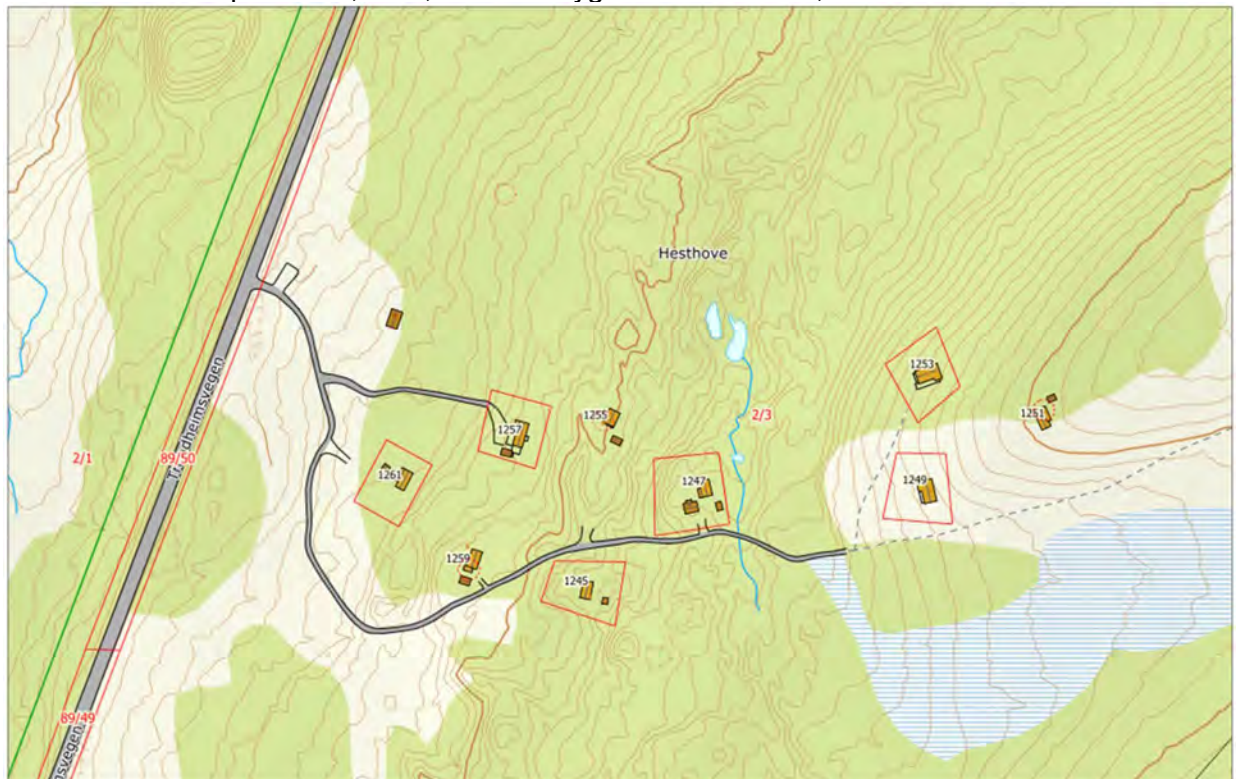
Dokumenter

- 12.02.2020: E-post fra Torgeir Engelund, Oslo, til Dovre kommune vedlagt søknad om å bygge anneks til hytte ved Hesthove i Fokstugu landskapsvernområde.
- 24.02.2020: E-post fra Dovre kommune til Dovrefjell nasjonalparkstyre – Oversending av søknad for behandling.
- 28.03.2020: E-post fra Torgeir Engelund, Oslo, til Dovre kommune vedlagt nye tegninger av anneks til hytte.
- 29.03.2020: E-post fra Dovre kommune til Dovrefjell nasjonalparkstyre – Videre sending av nye tegninger av anneks til hytte.
- 01.04.2020: E-post fra Dovrefjell nasjonalparkstyre til Innlandet fylkeskommune – Innhenting av uttalelse fra kulturminnemyndighetene i Innlandet fylkeskommune.
- 07.04.2020: E-post fra Dovre kommune til Dovrefjell nasjonalparkstyre – Oversending av komplett byggesøknad fra Torgeir Engelund.
- 29.06.2020: E-post fra Innlandet fylkeskommune til Dovrefjell nasjonalparkstyre – Uttalelse til søknad om oppføring av anneks til hytte ved Hesthove i Fokstugu landskapsvernområde – Forholdet til kulturminner.

Opplysninger om søknaden / saksopplysninger

Torgeir Engelund, Årvollveien 60 G, 0590 Oslo, søker 12.02.2020 om å sette opp et anneks til hytte i Fokstugu landskapsvernområde.

Hytta har gnr. 2, bnr. 43 i Dovre kommune og adresse Trondheimsvegen 1261. Hytta ligger i Fokstugu fjellstueutmå, ca. 2 km nord-øst for Fokstugu fjellstue, og ca. 100 m øst for E6. Den nåværende hytta er ca. 54,0 m² (bebygd areal inkl. overbygd inngangsparti). I tillegg kommer et uthus på ca. 11,3 m², slik at bebygd areal er ca. 65,3 m² til sammen.

Kart 1-2: Kartene viser hvor hytta (gnr. 2, bnr. 43) ligger ca. 2 km nord-øst for Fokstugu fjellstue og ca. 100 m øst for E6.

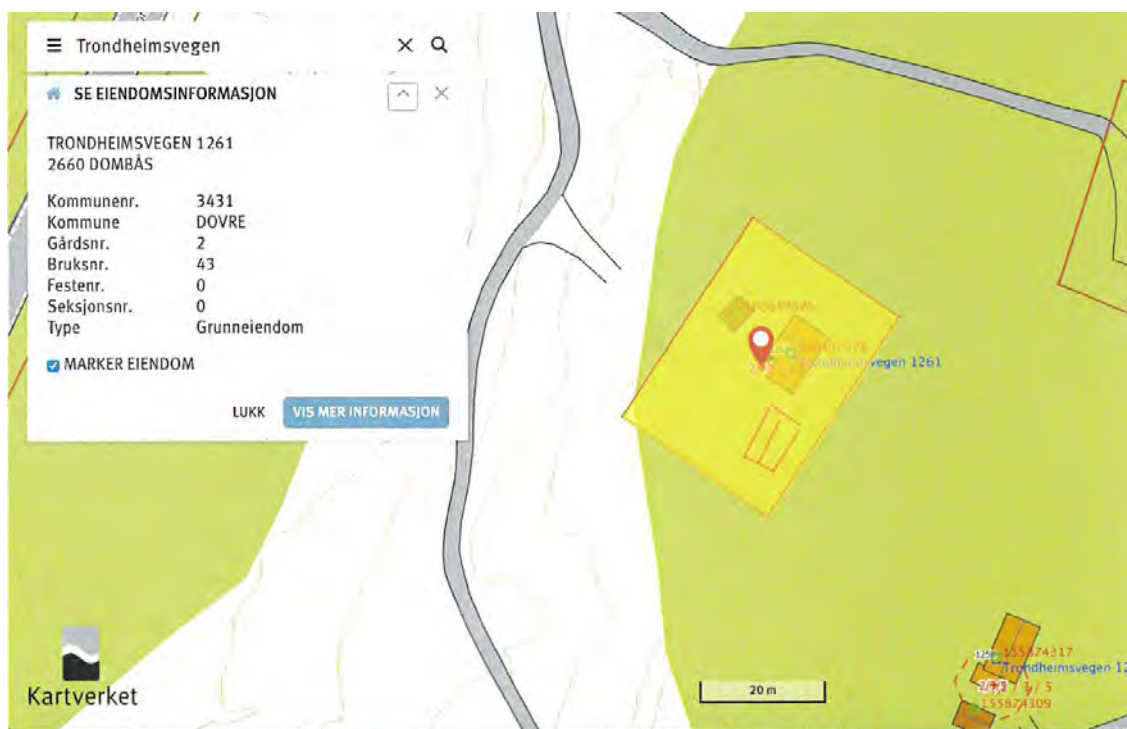
Bilde 1-2: Hytta og uthuset til Torgeir Engelund ved Hesthove 09.08.2020.

I søknaden skriver Torgeir Engelund bl.a.:

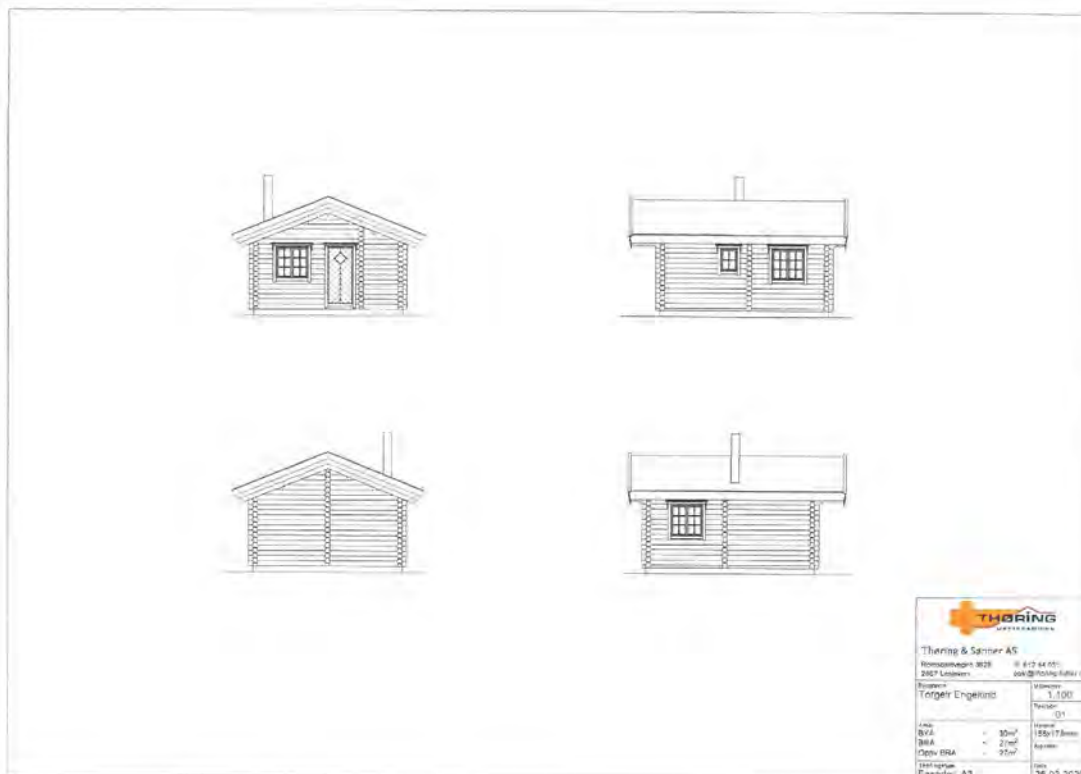
Jeg kjøpte 1 mål tomt av Laurits Fokstugu i 2017, etter å ha overtatt den gamle familiehytta som min bestefar satte opp i 1973. Opprinnelig er det et gammelt saufjøs fra Lisødegård.

Ungene begynner å bli store og vi har behov for litt bedre plass når vi skal være på Dovrefjell samtidig alle sammen. Hytta ligger ca. 150 m fra E6 og ca. 50 meter fra sykkelvegen på Hesthoven. Den er godt skjult fra vegen og det ønsker vi at den fortsatt skal være etter å ha vært plaget av en del innbrudd for noen år siden. Vi ønsker også å bygge den i samme stil som den gamle. Altså laft, som vi vil kjøpe fra Thøring Hyttefabrikk.

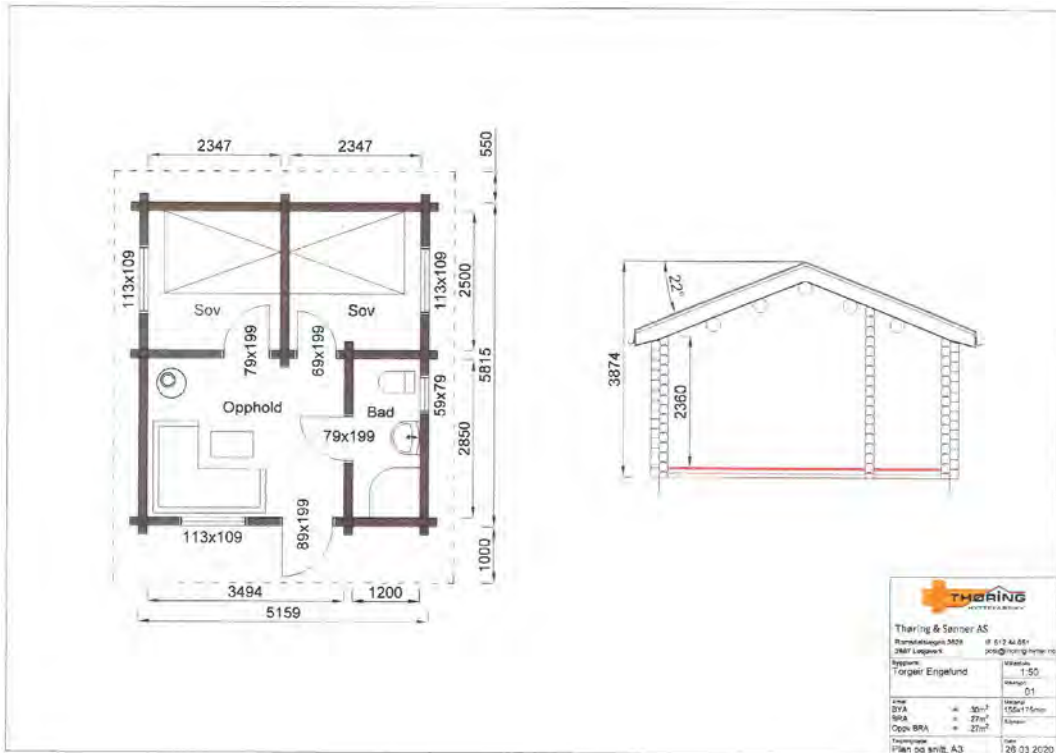
Det går kjerreveg helt fram til hytta, så det vil ikke bli ødelagt noe vegetasjon når vi skal frakte annekset dit. Vi ønsker at annekset skal inneholde 2 soverom og badrom med forbrenningstolett. Det er ikke innlagt vann eller strøm på hytta. Bare solcellepanel. Vann henter vi i bekken ca. 150 m unna.

Kart 3. Kartet viser planlagt plassering av annekset i forhold til hytta og uthuset. Det planlagte annekset er ei «Thøring-hytte» som har ei grunnflate på 5,16x5,82 m, dvs. 30,0 m² bebygd areal. Thøring-hytter produseres på Lesjaverk, og er i samsvar med lokal byggeskikk, siden Thøring-hytter er vanlige i Dovre og Lesja.

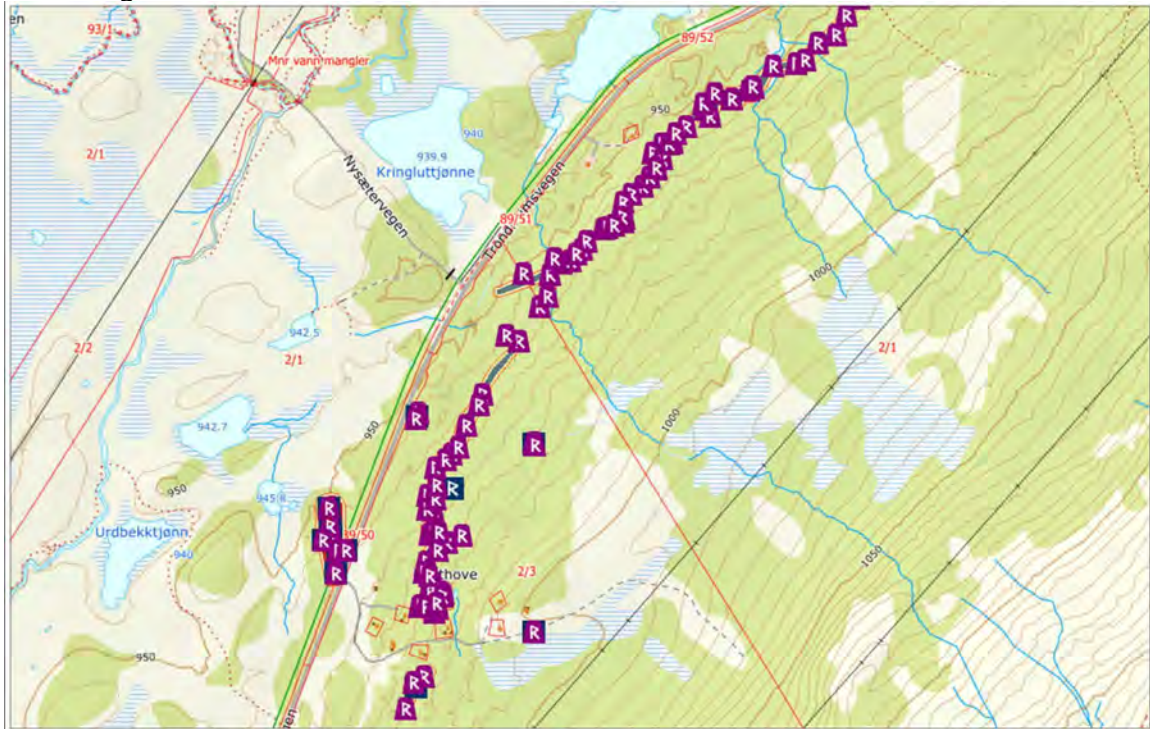

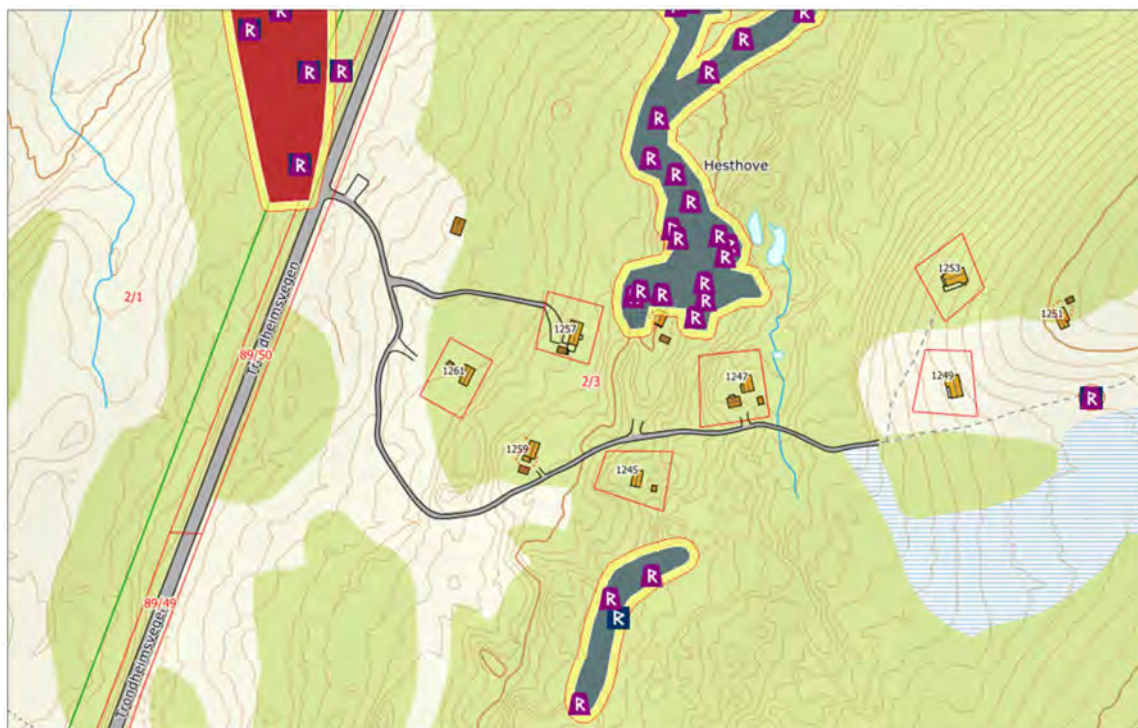
Tegning 1: Fasader

Tegning 2: Grunnriss og tversnitt.

Det er registrert en del kulturminner i Hesthovet-området. Se kartene under.

Kart 4-5. Kartene viser registrerte kulturminner i Hesthove-området og videre nordover. Siden det er registret en del kulturminner i Hesthovet-området, kan det derfor være kulturminner i nærheten eller på tomte til Torgeir Engelund som ikke har blitt registrert. Søknaden om å bygge anneks til denne hytta, ble derfor sendt på høring til kulturminnemyndighetene i Innlandet fylkeskommune 01.04.2020.

Kulturminnemyndighetene i Innlandet fylkeskommune uttalte 29.06.2020 følgende:

Vi viser til e-post av 01.04.2020 med oversendelse av sak til høring. Saken gjelder oppføring av anneks på gnr/bnr 2/43 i Dovre kommune. Angjeldende tiltak ligger nær ved kjente kulturminner i form av fangstgroper for rein og et mulig gravfelt fra jernalder. Saken er derfor oversendt fylkeskommunen for uttale.

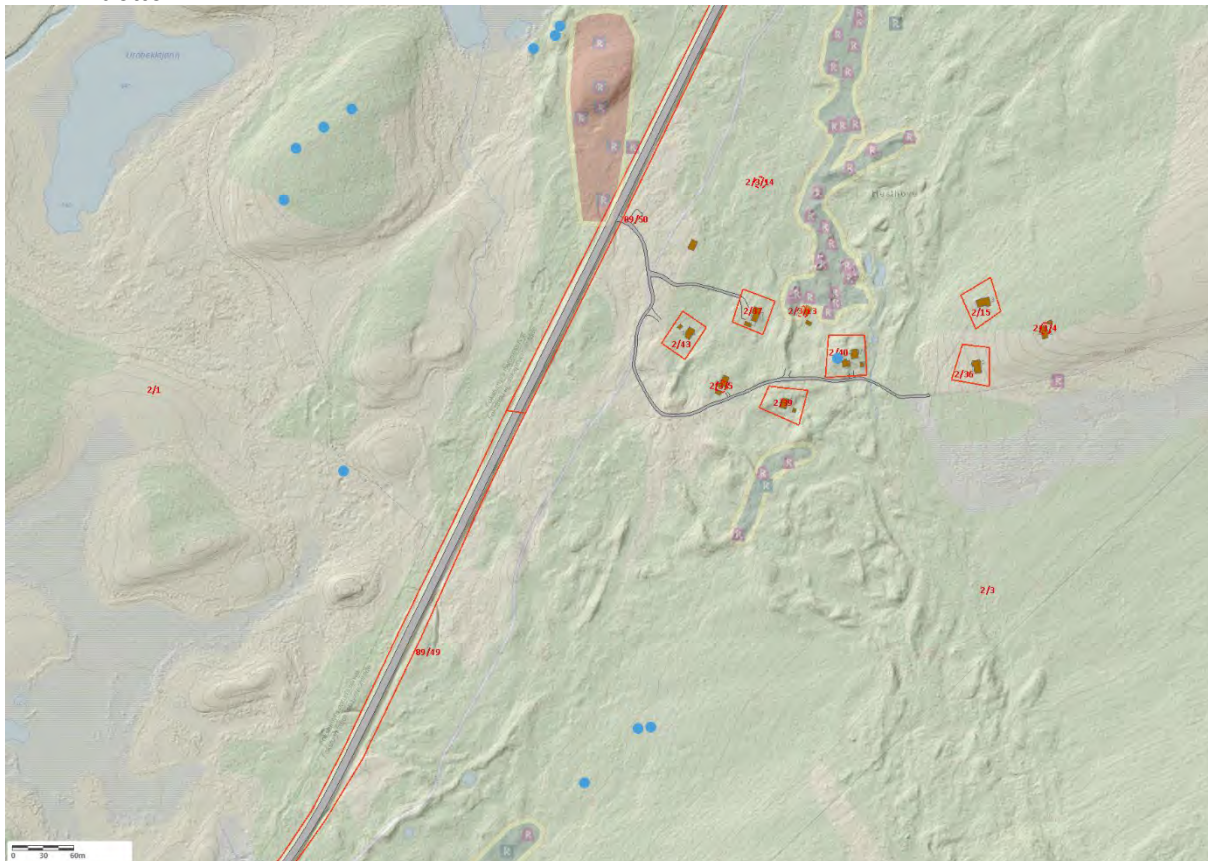
Vi beklager at vårt svar har latt vente på seg, men på grunn av stor saksmengde, koronautbrudd og omstilling internt i fylkeskommunen i forbindelse med regionreformen, så har vi ikke hatt anledning til å svare før nå.

Forholdet til kulturminner

Vi har ikke kjennskap til at det foreslåtte tiltak vil komme i berøring med automatisk fredete kulturminner. Riktignok kan det i LIDAR-data se ut til at det kan ligge uregistrerte fangstgroper i nærområdet, jf. blå markeringer i kartet under. Men foreslåtte tomteplassering ser ikke ut til å berøre noen av disse. På motsatt side av E6 er det registrert et mulig gravfelt på bakgrunn av en rekke gjenstandsfunn fra jernalder. Lignende funn er imidlertid ikke kjent på sørøstsiden av E6 ved Hestove. Med bakgrunn i det ovenstående så har vi ingen merknader til det foreslåtte tiltaket. Vi forutsetter at grunnarbeider reduseres til et minimum og gjøres så skånsomt som mulig. Dersom tiltaket skulle vise seg å kreve større terrenginngrep på selve byggetomt eller for å få framført ferdigbygg, materialer eller annet nødvendig utstyr, ber vi om å bli kontaktet så snart som mulig slik at forholdet til kulturminner kan avklares. Vi minner forøvrig om meldeplikten etter kulturminnelovens § 8, og ber om at følgende tekst innarbeides i et eventuelt vedtak i saken:

Dersom det i forbindelse med tiltak i marka blir funnet automatisk fredete kulturminner som ikke er kjent, skal arbeidet straks stanses i den grad det berører kulturminnene eller deres sikringssoner på fem meter, jf. lov om kulturminner § 8. Melding skal snarest sendes til kulturminnemyndighetene i Innlandet fylkeskommune slik at vernemyndighetene kan gjennomføre en

befaring og avklare om tiltaket kan gjennomføres og eventuelt vilkårene for dette.

Kartutsnitt av Hesthove, Dovre, med kulturminner inntegnet. Blå markeringer markerer mulige kulturminner som ikke er registrert i den nasjonale kulturminnedatabasen, Askeladden.

Regler og retningslinjer for saksbehandlingen

Regler og retningslinjer for saksbehandlingen går bl.a. fram av:

- Naturmangfoldloven av 19. juni 2009.
- Verneforskrift for Fokstugu landskapsvernområde av 3. mai 2002.
- Forvaltningsplan for verneområdene på Dovrefjell, vedtatt 8. februar 2006.
- Rundskriv om forvaltning av verneforskrifter, utgitt av Miljødirektoratet i 2014.
- Arealdelen i kommuneplanen for Dovre kommune.

Formålet med Fokstugu landskapsvernområde er å:

- Ta vare på et særpreget og vakkert natur- og kulturlandskap, der seterlandskap med seterbebyggelse og setervoller, vegetasjon og kulturminner utgjør en vesentlig del av landskapets egenart.
- Ta vare på geologiske forekomster og landskapsformer.

Jf. verneforskriften § 2.

Et viktig formål med Fokstugu landskapsvernområde er også å ivareta sammenhengen mellom de store fjellområdene og høgfjellsøkosystemene på Dovrefjell og i Rondane. Det er bl.a. viktig å ta vare på et tidligere mye brukt og framtidig mulig trekkområde for villrein mellom Dovrefjell og Rondane.

Fokstugu landskapsvernområde er vernet mot stort sett alle tekniske inngrep eller tiltak som vesentlig kan endre eller virke inn på landskapets art eller karakter, jf. § 3, pkt. 1.1 og 1.2, og Dovrefjell nasjonalparkstyre har ikke hjemmel i verneforskriften til å gi tillatelse til å sette opp anneks til hytter. Søknaden må derfor behandles som en dispensasjonssak i forhold til verneforskriftene, jf. § 48 i naturmangfoldloven (dispensasjon fra vernevedtak).

I naturmangfoldloven § 48 går det i 1. ledd fram:

Forvaltningsmyndigheten kan gjøre unntak fra et vernevedtak dersom det ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig, eller dersom sikkerhetshensyn eller hensynet til vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig.

Rundskriv om forvaltning av verneforskrifter, utgitt av Miljødirektoratet i 2014, inneholder retningslinjer som er relevant for vurderingen om det kan gis dispensasjon (s. 11):

Hvis et omsøkt tiltak eller en aktivitet ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig, kan forvaltningsmyndigheten vurdere dispensasjon etter § 48 første alternativ.

Ved søknad om dispensasjon må det først vurderes om vilkårene er oppfylt. Vilråene er kumulative, det vil si at begge vilkårene må være oppfylt. Det at vilkårene er oppfylt gir ikke krav på dispensasjon. Bestemmelsen er en kan-bestemmelse, som innebærer at det skal foretas en konkret vurdering av om det skal gis en dispensasjon dersom vilkårene er oppfylt. I avveiningen av om dispensasjon skal gis må det foretas en skjønnsmessig vurdering.

Blant annet vil omfanget, miljøvirkningen og nødvendigheten av de tiltak som det søkes dispensasjon for, ha betydning. Også de hensyn som positivt taler for det omsøkte tiltak, og om det vil stride mot verneverdiene om tilsvarende dispensasjonssøknader blir innvilget i fremtiden, inngår i vurderingen.

Dispensasjon etter § 48 første alternativ, omfatter tiltak som er forenlig med verneformål og verneverdier i det aktuelle området. Dette vil i noen grad avhenge av verneform.

I forvaltningsplanen for verneområdene på Dovrefjell går det fram at området øst for E6 ved Fokstugu fjellstue, ligger i en såkalt brukssone (sone 05-S). Brukssonene er områder hvor hensynet til verneverdiene tilsier en videreutvikling av landbrukstilknnyttede næringer inklusive småskala reiseliv (se s. 46 i forvaltningsplanen). I forvaltningsplanen er det ikke gitt retningslinjer for oppsetting av nye bygg i forbindelse med hytter i brukssonene.

I forvaltningsplanen står det ikke noe om arealgrenser for hytter, anneks, buer og uthus, men det følger av forvaltningspraksis i nasjonalparker og landskapsvernområder at det kan godtas tilbygg på inntil 10 m², og en økning av totalarealet på ca. 30 %, jf. brev av 02.10.2009 fra Direktoratet for naturforvaltning i forbindelse med en annen byggesak i Fokstugu landskapsvernområde. Det går ikke fram av brevet om dette også gjelder i brukssone.

I forvaltningsplanen (s. 89) går det bl.a. fram at det er et mål å holde omfanget av byggevirksomhet i verneområdene på et lavt nivå.

I retningslinjene for bygninger i landskapsvernområdene og biotopvernområdene (s. 90), går det bl.a. fram:

- Det er ikke tillatt med annen bygge- og anleggsvirksomhet enn det som er direkte knyttet til landbruk, jf. plan- og bygningslovens definisjon. Det vil ikke være tillatt å oppføre fritidsboliger, eller hytter for utleie.
- Det skal gjennomføres en strengere dispensasjonspraksis i sone uten tilrettelegging og inngrep, enn i brukssone.

I retningslinjene i forvaltningsplanen for bygninger i verneområdene (s. 90), går det bl.a. også fram:

Tiltak skal gjennomføres i tråd med tradisjonell byggeskikk i området. Det skal nyttes materialer og farger som ikke skiller seg ut fra omgivelsene.

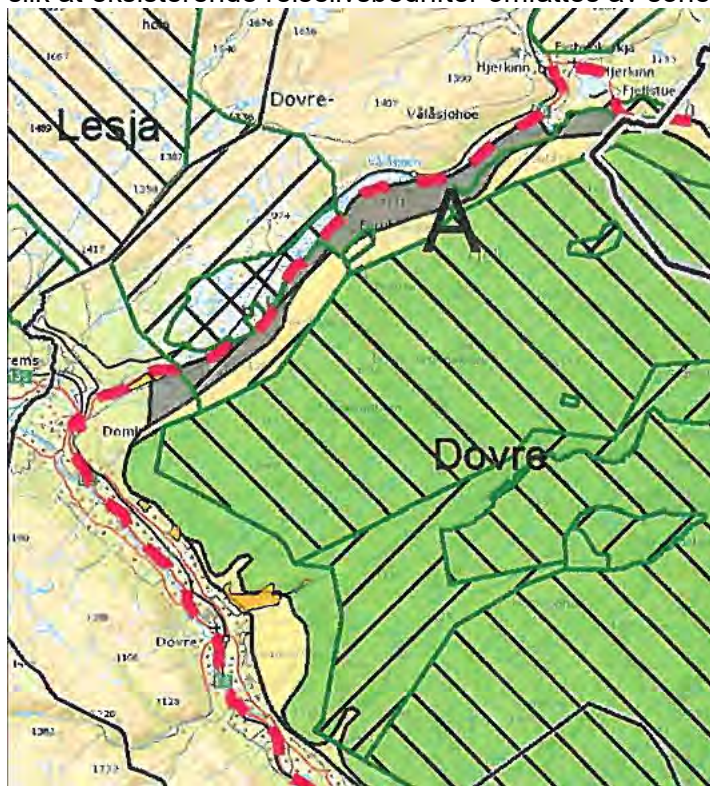
Prinsippene i naturmangfoldloven §§ 8-12, jf. § 7, skal også legges til grunn som retningslinjer når det treffes beslutninger som berører naturmangfold:

- § 8 kunnskapsgrunnlaget,
- § 9 føre-var-prinsippet,
- § 10 økosystemtilnærming og samlet belastning,
- § 11 kostnadene ved miljøforringelse,
- § 12 miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder.

Regional plan for Rondane og Sølkleppen

Regional plan for Rondane og Sølkkletten ble godkjent av Miljøverndepartementet i brev 17.09.2013 med endringer i retningslinjene og i plankartet etter innspill fra og i møter med Oppland og Hedmark fylkeskommuner og berørte kommuner.

I Dovre kommune er det i regional plan for Rondane og Sølkkletten avgrenset en buffersone og utviklingszone (sone 3) langs E6 mellom Dombås og Hjerkin. Utviklingssonen er avgrenset slik at eksisterende reiselivsbedrifter omfattes av sonen.

Kart 6: Utsnitt av plankartet for regional plan for Rondane og Sølkkletten. Grått areal mellom Dombås og Hjerkin er utviklingszone A i randområdene i Rondane (sone 3).

I regional plan for Rondane og Sølkklette går det (s. 73) fram at for utviklingssonen mellom Dombås og Hjerkin gjelder de samme retningslinjene for fritidsbebyggelse og andre bygg, som gjelder for buffersone, sone 2, i planen.

I retningslinjene for fritidsbebyggelse og andre bygg i buffersone, sone 2, går det fram: (s. 72):

I sone 2 legges det vekt på å prioritere utvikling av eksisterende bedrifter og virksomheter framfor å etablere nye virksomheter.

Det skal ikke etableres ny fritidsbebyggelse/ fritidseiendommer ut over de som allerede er godkjent gjennom reguleringsplan eller gjennom områder avsatt for fritidsbebyggelse i kommuneplanens arealdel. I regulerte områder er det reguleringsbestemmelsene som angir rammene for utnyttingsgrad.

Det kan gis rom for tilbygg, uthus og anneks på eksisterende godkjente bebygde fritidseiendommer utenfor regulert felt innenfor en øvre ramme på 120 m² bruksareal (BRA). Parkeringsareal kommer i tillegg.

Lokale rammer for bebyggelsen må konkret vurderes i den enkelte buffersone og fastsettes ut fra hensyn til villrein, bebyggelsens synbarhet og beliggenhet (snaufjell/skog), terreng, nærhet til vann og vassdrag og tilpasning til omkringliggende bebyggelse.

Kommunene anbefales (gjennom revidering av kommuneplanens arealdel) å utarbeide særskilte bestemmelser for buffersonene.

Arealdelen i kommuneplanen i Dovre kommune 2016-2025

I gjeldende arealdel i kommuneplanen i Dovre kommune 2016-2025, er det aktuelle området der hytta ligger, lagt ut som landbruks-, natur- og friluftsområde (LNF). I LNF-områder er som utgangspunkt bare bygninger og anlegg knyttet til stedbunden næring tillatt. I arealdelen i kommuneplanen i Dovre kommune går det bl.a. fram (s. 54):

Det skal ikke føres opp bygninger uten at disse er nødvendige tiltak for landbrukets og gardstilknyttet næringsvirksomhet basert på gardens ressursgrunnlag. Skal det bygges utenom stedbunden næring, skal dette tas opp som endring av kommuneplanens arealdel eller som dispensasjon fra planen. Alle tiltak i utmark medfører søknadsplikt til kommunen.

I kommuneplanens arealdel for Dovre kommune 2016-2025 er det (s. 55-56) også retningslinjer for dispensasjonsbehandling for eksisterende fritidsboliger i LNF-områder, men retningslinjene gjelder ikke for de områdene som omfattes av regionale villreinplaner, bygdenære områder og buffersoner 1 i regional plan for Dovrefjell og sone 2, 3 og 4 i regional plan for Rondane. Disse retningslinjene er derfor bare veiledende:

Retningslinjene for disse områdene skal styre vedlikehold og endringer på eksisterende fritidsbebyggelse som er bygd utenom regulerte områder.

Innenfor LNF-områdene skal det legges vekt på god landskapstilpasning og stedegen byggeskikk ved oppføring av nye bygninger og anlegg.

For å minimere faren for skader på grunn av flom, erosjon, ras eller steinsprang skal det der dette er aktuelt stilles krav om at nødvendige sikringstiltak (jf. TEK10 §§ 7-2 og 7-3) skal være på plass før tillatelse kan gis, jf. pbl § 11-9 nr. 8.

Totalt bebygd areal på en fritidseiendom skal ikke overstige BYA 150 m², inkludert to uoverbygde parkeringsplasser for to biler på til sammen 30 m².

Tiltak innenfor vernetede områder, områder innenfor regionalplan for Dovrefjell og områder innenfor regional plan for Rondane skal ikke overstige BRA 150 m².

Hovedhuset på en fritidseiendom bør ikke overstige BYA 100 m². Det kan i tillegg bygges 1-2 bygninger, som hver for seg ikke bør overstige BYA 30 m².

Hyttene kan oppføres med mønehøyde inntil 5 meter regnet fra ferdig planert gjennomsnittlig terreng.

Det kan tillates hems/ramloft/oppstugu, der dette kan bygges på inntil 1/3 av bygningens lengde. I stedet for hems/ramloft/oppstugu kan bygges hytter med sokkeletasje, med mønehøyde inntil 4,5 meter fra ferdig planert gjennomsnittlig terreng.

Takvinkelen skal være mellom 25 og 35 grader og hovedmøneretning på hovedhus skal som hovedregel følge høydekotene.

Bebyggelsen skal mest mulig underordne seg naturpreget i området med enkel og god utforming, materialbruk og fargevirkning.

Tilbygg og uthus skal tilpasses hovedhuset mht. materialvalg, form og farge og uthus/anneks kan oppføres med areal inntil 30 m² og med mønehøyde inntil 4,5 meter.

Det skal fortrinnsvis benyttes materialer og farger som har sammenheng med omgivelsene (naturstein, tre, skifer, torv).

Det tillates ikke grunnmurer eller andre murflater med større gjennomsnittlig høyde over ferdig planert gjennomsnittlig terreng enn 1 meter.

Alle bygninger skal ha saltak og tekkes med ikke-reflekterende materiale.

Flaggstenger, skinnende takteking, store verandaer/terrasser, skjæmmende og upassende farger, store vindusflater, osv. har ingen tradisjon i Dovre og vil derfor bryte med resten av kulturlandskapet. Tiltak av denne typen skal ikke tillates.

Inngjerding av fritidseiendommene er ikke tillatt.

Vurderinger

Siden forvaltningsplanen for verneområdene på Dovrefjell ikke har retningslinjer for arealgrenser for hytter, anneks, buer og uthus, er det i denne saken relevant å se på retningslinjene i regional plan for Rondane og Sølknletten, og retningslinjene i arealdelen i kommuneplanen i Dovre, bl.a. fordi hytta ligger i en brukssone og i nærheten av E6 og tur- og sykkelvegen mellom Dombås og Hjerkin.

I regional plan går det fram at det kan gis rom for tilbygg, uthus og anneks på eksisterende godkjente bebygde fritidseiendommer utenfor regulert felt innenfor en øvre ramme på 120 m² bruksareal (BRA). Parkeringsareal kommer i tillegg.

I arealdelen i kommuneplanen går det fram at hovedhuset på en fritidseiendom bør ikke overstige BYA 100 m², og at det i tillegg kan bygges 1-2 bygninger, som hver for seg ikke bør overstige BYA 30 m².

Det er i samsvar med disse retningslinjene at det kan settes opp et anneks på 30 m² (BYA) ved hytta på 54,0 m² og uthuset på 11 m².

Siden hytta ligger i bjørkeskog, vil et nytt anneks på 30 m² som settes opp i nærheten av hytta og uthuset, ikke påvirke landskapet i for stor grad.

Å sette opp et anneks på 30 m² på planlagt tomt i nærheten av den nåværende hytta og uthuset, vil medføre en forholdsvis liten endring i forhold til nåværende arealbruk i Fokstugu landskapsvernområde. Denne endringen er sannsynligvis ikke i strid med verneformålet for landskapsvernområdet, og vil påvirke verneverdiene forholdsvis lite.

Et anneks i tillegg til den nåværende hytta og uthuset vil sannsynligvis ikke påvirke et mulig framtidig villreintrekk mellom Dovrefjell og Rondane.

Grunnarbeider bør reduseres til et minimum og gjøres så skånsomt som mulig.

Vurdering i forhold til prinsippene i naturmangfoldloven § 8-12, jf. § 7:

Når det treffes beslutninger som berører naturmangfoldet, skal forvaltningen innhente og legge til grunn kunnskap om naturmangfoldet. Kunnskapen som skal brukes, er kunnskap om landskap, økosystemer, naturtyper og arter, og det skal gis en vurdering av effekten av påvirkninger.

Et nytt anneks på planlagt tomt i nærheten av den nåværende hytta og uthuset i Fokstugu landskapsvernområde, vil berøre naturmangfoldet, bl.a. landskapet forholdsvis lite, og effekten av påvirkningene vil også være forholdsvis små, bl.a. fordi det er bjørkeskog der, jf. § 8.

Påvirkningen av økosystemet skal også vurderes ut fra den samlede belastningen som økosystemet er eller vil bli utsatt for, jf. § 10. Dispensasjon til å sette opp et anneks på planlagt tomt i nærheten av den nåværende hytta og uthuset, vil sammen med andre tillatelser og dispensasjoner som er eller vil bli gitt i disse fjellområdene, sannsynligvis ikke føre til at belastningen på økosystemet blir for stor samlet sett. Det er derfor ikke behov for å ta i bruk føre-var-prinsippet, jf. § 9.

Hvis det blir ryddet opp etter oppsetting av annekset, er det i denne saken ikke nødvendig å vurdere om tiltakshaver skal dekke kostnadene ved å hindre eller begrense skade på naturmangfoldet som tiltaket volder, jf. naturmangfoldloven § 11.

Saksbehandler går også ut ifra at det blir benyttet tilstrekkelig miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder når annekset skal fraktes til den planlagte tomten ved den nåværende hytta og når annekset skal settes opp, jf. § 12.

Vurderingen i forhold til verneformålet og prinsippene i naturmangfoldloven § 8-12, tilsier at effekten av det planlagte tiltaket, vil bli forholdsvis liten.

Forholdet til annet lovverk

I tillegg til tillatelsen / dispensasjonen fra Dovrefjell nasjonalparkstyret kan det også være nødvendig å innhente tillatelse fra andre myndigheter og / eller tillatelse fra grunneier.

Retten til innsyn i sakens dokumenter

Alle kan kreve innsyn i sakens dokumenter. Noen dokumenter kan med hjemmel i lov være unntatt fra innsyn.

Klageadgang

Vedtaket eller del(er) av det kan påklages til Miljødirektoratet av en part eller annen med rettslig klageinteresse, innen tre uker fra vedtaket er mottatt, jf. forvaltningsloven §§ 28 og 29. Klagen sendes til Dovrefjell nasjonalparkstyret, jf. forvaltningsloven § 32.

Adgang til å kreve utsatt iverksetting av vedtaket (i byggesaker)

Det er adgang til å be om utsatt iverksetting av vedtaket dersom saken gjelder flere parter, og gjennomføring av tiltaket før eventuell klagebehandling medfører skade for den/de parten(e) som har klaget. Andre med rettslig klageinteresse, som har klaget på vedtaket, kan også be om utsatt iverksetting av vedtaket.

Kopi til

- Miljøvedtaksregisteret
- Statens naturoppsyn Dovrefjell
- Fylkesmannen i Innlandet
- Dovre kommune
- Torgeir Engelund, Oslo

Arkivsaksnummer:	2020/9269-2	Saksbehandler:	Lars Børve	Dato:	18.09.2020
------------------	-------------	----------------	------------	-------	------------

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Dovrefjell nasjonalparkstyre	48/2020	05.10.2020

Søknad fra Reindøl beitelag, Lesja, om å sette opp sankekve for sau ved Baklihaugen / Reindølsvegen i Jora landskapsvernområde

Forslag til vedtak – innstilling

Dovrefjell nasjonalparkstyre gir Reindøl beitelag v/ Per Nørstebø, Lesja, tillatelse til å sette opp sankekve for sau ved Baklihaugen / Reindølsvegen i Jora landskapsvernområde.

Sankekvea kan ha en inngjerding på ca. 20 x 20 m og 50-100 m ledegjerder.

Vilkår:

- Bruk av piggtråd er ikke tillatt
- Det skal ryddes opp i material- og gjerderester etter oppsetting av sankekvea, og material- og gjerderestene skal fraktes ut av landskapsvernområdet.
- Grunder skal stå åpne når sankekvea ikke er i bruk

Vedtaket er fattet med hjemmel i verneforskriften Jora landskapsvernområde, § jf. § 3 pkt. 1.3 j, og vilkårene er fastsatt med grunnlag i vanlig praksis innenfor forvaltningsretten.

Saksprotokoll i Dovrefjell nasjonalparkstyre - 05.10.2020

Behandling i møtet

Ingen merknader.

Vedtak

Som innstillingen,
- enstemmig.

Dokumenter

- 21.06.2020: E-post fra Per Nørstebø til Statskog – Søknad om å etablere sankekve.
22.06.2020: E-post fra Statskog til Lesja fjellstyre - Uttalelse
19.08.2020: Møtebok for sak nr. 46/2020 på møte i Lesja fjellstyre 14.08.2020: Søknad fra Reindøl beitelag om utvisning av sankekve ved Reindølsvegen, Myrin i Dalsida statsallmenning.
25.08.2020: E-post fra Lesja fjellstyre til Dovrefjell nasjonalparkstyre – oversending av saken for videre behandling.

Opplysninger om søknaden / saksopplysninger

Reindøl beitelag v/ Per Nørstebø, Lesja, søker i e-post til Statskog 21.07.2020 om å sette opp sankekve for sau ved Baklihaugen / Reindølsvegen i Jora landskapsvernområde. I søknaden skriver Per Nørstebø:

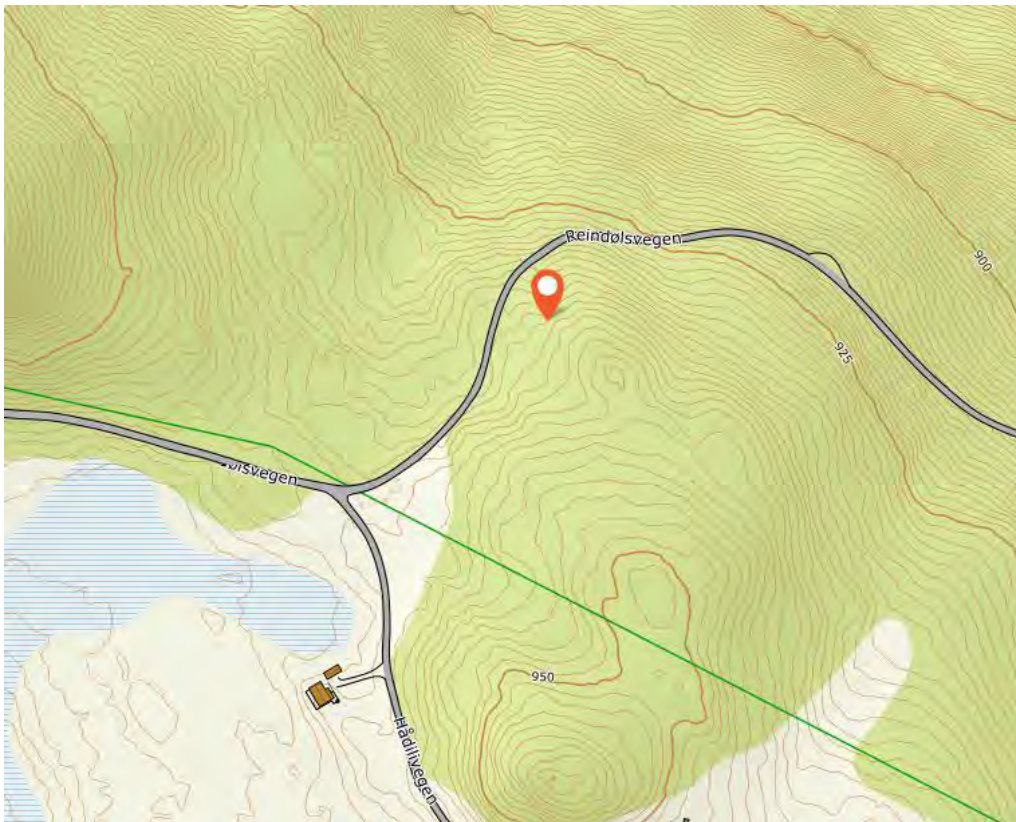
Reindøl beitelag ønsker å etablere sankekve i området Reindølsvegen, Myrin, i Dalsida statsalmenning, Lesja kommune.

Grunnen til dette ønsket er å gjera sauesankinga meir effektiv for å kunne laste dei opp for transport heim. Reindøl beitelag har ikkje sankekve i dette område fra før.

Det er tenkt ei inngjerding på ca 20 x 20 m med ledegjerder 50-100 m.

Til inngjerding vil ein helst bruke lettgrinder dersom det vert gjeve tilskudd til slike. Dersom ikkje vert det permanent inngjerding med trådgjerde.

Ledegjerdene er tenkt med trådgjerde som ein set opp ved sanking og som vert teke ned etterpå.

Kart 1: Kartet viser planlagt plassering av sankekvea ved Baklihaugen og Reindølsvegen. Stedet er i bjørkeskogen ca. 130 meter nord for grensa for Jora landskapsvernområde. Statskog skriver i e-post 22.06.2020 til Lesja fjellstyre at Statskog som grunneier ikke har innvendinger til at Reindøl beitelag setter opp sankekve slik det er søkt om. Lesja fjellstyre behandlet søknaden fra Reindøl beitelag på møte 14.08.2020 i sak 46/2020, og fattet følgende vedtak:

Lesja fjellstyre gir Reindøl beitelag tillatelse til etablering av sankekve ved Reindølsvegen på Myrin etter seterforskriftens § 5. på disse vilkårene:

- Arealet må være inngjerdet og tatt i bruk innen 5 år.
- Hvis behovet for sankekve faller bort eller beitelaget legges ned skal gjerdene fjernes.
- Eventuell topptråd på gjerde fjernes når sankekvea ikke er i bruk.
- Grindene skal stå åpne om vinteren av hensyn til viltet.

Lesja fjellstyre oversendte saken Dovrefjell nasjonalparkstyre i e-post 25.08.2020, for behandling.

Regler og retningslinjer for saksbehandlingen

Regler og retningslinjer for saksbehandlingen går bl.a. fram av:

- Naturmangfoldloven av 19. juni 2009.
- Verneforskrift for Jora landskapsvernområde av 3. mai 2002.
- Forvaltningsplan for verneområdene på Dovrefjell, vedtatt 8. februar 2006.
- Rundskriv om forvaltning av verneforskrifter, utgitt av Miljødirektoratet i 2014.

Formålet med Jora landskapsvernområde er:

- å ta vare på et særpreget og vakkert natur- og kulturlandskap, der verdifullt setermiljø, vegetasjon, kulturminner og trekkområder for villreinen utgjør en vesentlig del av landskapets egenart.

- å ta vare på geologiske forekomster og landskapsformer.

Jf. verneforskriften § 2.

I Jora landskapsvernområde er landskapet vernet mot alle tekniske inngrep eller tiltak som vesentlig kan endre eller virke inn på landskapets art eller karakter, jf. § 3, pkt. 1.1. Det er vanligvis ikke tillatt å sette opp gjerder o.l. i utmark i landskapsvernområdet, jf. pkt. 1.1, men forvaltningsmyndigheten kan bl.a. gi tillatelse til gjerding i utmark og bygging av sankekveer, jf. § 3 pkt. 1.3 j.

I forvaltningsplanen for verneområdene på Dovrefjell går det fram at Reindøl ligger i en såkalt brukssone (sone 06). I de generelle retningslinjer for brukssonen (s. 48) går det bl.a. fram at:

- Nødvendig nybygg for landbruksnæring i landskapsvernområdene, vil normalt bli tillatt om ikke spesielle hensyn til verneformålet tilsier noe annet. Det forutsettes at:
 - nybygg skjer i tilknytning til eksisterende seterbebyggelse / setervoller.
 - nybygg tilpasses eksisterende byggeskikk på stedet i form, farge, materialvalg og størrelse.
 - nødvendige nybygg kan vurderes tillatt dersom dette kan støtte opp under bevaringen av en aktiv seterdrift, og være med å komplettere et setermiljø.

I retningslinjene for bygninger i landskapsvernområdene og biotopvernområdene (s. 90), går det bl.a. fram at det er ikke tillatt med annen bygge- og anleggsvirksomhet enn det som er direkte knyttet til landbruk, jf. plan- og bygningslovens definisjon.

I forvaltningsplanen for verneområdene på Dovrefjell er det ikke retningslinjene for oppsetting av gjerder og sankekveer o.l. (så langt saksbehandler kan se).

Prinsippene i naturmangfoldloven §§ 8-12, jf. § 7, skal også legges til grunn som retningslinjer når det treffes beslutninger som berører naturmangfold:

- § 8 kunnskapsgrunnlaget,
- § 9 føre-var-prinsippet,
- § 10 økosystemtilnærming og samlet belastning,
- § 11 kostnadene ved miljøforringelse,
- § 12 miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder.

Vurderinger

Dovrefjell nasjonalparkstyre har hjemmel i verneforskriften til å gi tillatelse til gjerding i utmark og bygging av sankekveer, jf. § 3 pkt. 1.3 j.

Den planlagte sankekvea for sau ved Baklihaugen / Reindølsvegen, er forholdsvis liten, skal plasseres i bjørkeskog og vil ikke vises så godt på avstand. Den vil derfor sannsynligvis ikke vil «endre eller virke vesentlig inn på landskapets art eller karakter», jf. verneforskriften § 3, pkt. 1.1.

Det er viktig at sankekvea som settes opp har åpninger slik at hjortevilt og husdyr kan komme ut av kvea når den ikke er i bruk. Dvs. det er viktig at grindene står åpne når sankekvea ikke er i bruk.

Det er viktig at det ikke brukes piggråd som topptråd.

Vurdering i forhold til prinsippene i naturmangfoldloven §§ 8-12, jf. § 7:

Når det treffes beslutninger som berører naturmangfoldet, skal forvaltningen innhente og legge til grunn kunnskap om naturmangfoldet. Kunnskapen som skal brukes, er kunnskap om landskap, økosystemer, naturtyper og arter, og det skal gis en vurdering av effekten av påvirkninger.

Oppsetting av sankekve for sau ved Baklihaugen / Reindølsvegen i Jora landskapsvernområde, vil berøre naturmangfoldet forholdsvis lite, og effekten av påvirkningene vil også være forholdsvis liten, jf. § 8.

Påvirkningen av økosystemet skal også vurderes ut fra den samlede belastningen som økosystemet er eller vil bli utsatt for, jf. § 10. Oppsetting av sankekve for sau ved Baklihaugen / Reindølsvegen, vil sammen med andre tillatelser eller dispensasjoner som er eller vil bli gitt i disse fjellområdene, ikke påføre økosystemet for stor samlet påvirkning og belastning, jf. § 10.

Det er derfor ikke behov for å ta i bruk føre-var-prinsippet, jf. § 9.

Hvis det blir ryddet opp etter oppsetting av sankekve, og grunder står åpne når sankekvea ikke er i bruk, er det i denne saken ikke nødvendig å vurdere om tiltakshaver skal dekke kostnadene ved å hindre eller begrense skade på naturmangfoldet som tiltaket volder, jf. § 11.

Saksbehandler går ut fra at det blir benyttet tilstrekkelig miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder når sankekvea skal settes opp og brukes, jf. § 12.

Forholdet til annet lovverk

I tillegg til tillatelsen / dispensasjonen fra Dovrefjell nasjonalparkstyre kan det også være nødvendig å innhente tillatelse fra andre myndigheter og / eller tillatelse fra grunneier.

Rett til innsyn i sakens dokumenter

Alle kan kreve innsyn i sakens dokumenter. Noen dokumenter kan med hjemmel i lov være unntatt fra innsyn.

Klageadgang

Vedtaket eller del(er) av det kan påklages til Miljødirektoratet av en part eller annen med rettslig klageinteresse, innen tre uker fra vedtaket er mottatt, jf. forvaltningsloven §§ 28 og 29. Klagen sendes til Dovrefjell nasjonalparkstyre, jf. forvaltningsloven § 32.

Adgang til å kreve utsatt iverksetting av vedtaket (i byggesaker)

Det er adgang til å be om utsatt iverksetting av vedtaket dersom saken gjelder flere parter, og gjennomføring av tiltaket før eventuell klagebehandling medfører skade for den/de parten(e) som har klaget. Andre med rettslig klageinteresse, som har klaget på vedtaket, kan også be om utsatt iverksetting av vedtaket.

Kopi til

- Miljøvedtaksregisteret
- Statens naturoppsyn Dovrefjell
- Fylkesmannen i Innlandet
- Lesja kommune
- Lesja fjellstyre
- Statskog
- Reindøl beitelag v/ Per Nørstebø

Arkivsaksnummer:	2020/8298-4	Saksbehandler:	Carl Severin Bjurstedt	Dato:	24.09.2020
------------------	-------------	----------------	------------------------	-------	------------

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Dovrefjell nasjonalparkstyre	49/2020	05.10.2020

Søknad om transport med traktor til Stortæla 4 i Åmotan-Grøvudalen LVO

Innstilling fra forvalter

1. Dovrefjell nasjonalparkstyre gir Lars A Furu dispensasjon for inntil ti traktorturer fra parkeringsplassen på Stortæla etter godkjent kjørespor og videre på spor etter kjøring forbi Stortæla 2 og videre langs stien fram til Stortæla 4 barmarkssesongen 2020 og 2021.
2. Standard vilkår som gitt av administrasjonen skal følges, det skal ikke kjøres når terrenget er bløtt.
3. Vedtaket er gjort etter naturmangfoldloven § 48.

Saksprotokoll i Dovrefjell nasjonalparkstyre - 05.10.2020

Behandling i møtet

Ingen merknader.

Vedtak

Som innstillingen,
- enstemmig.

Dokumenter i saken

Vedlegg:

- 1 Søknad om dispensasjon til transport av materialer til hytte, Stortæla 4 - Lars A. Furu

Andre dokumenter i saken

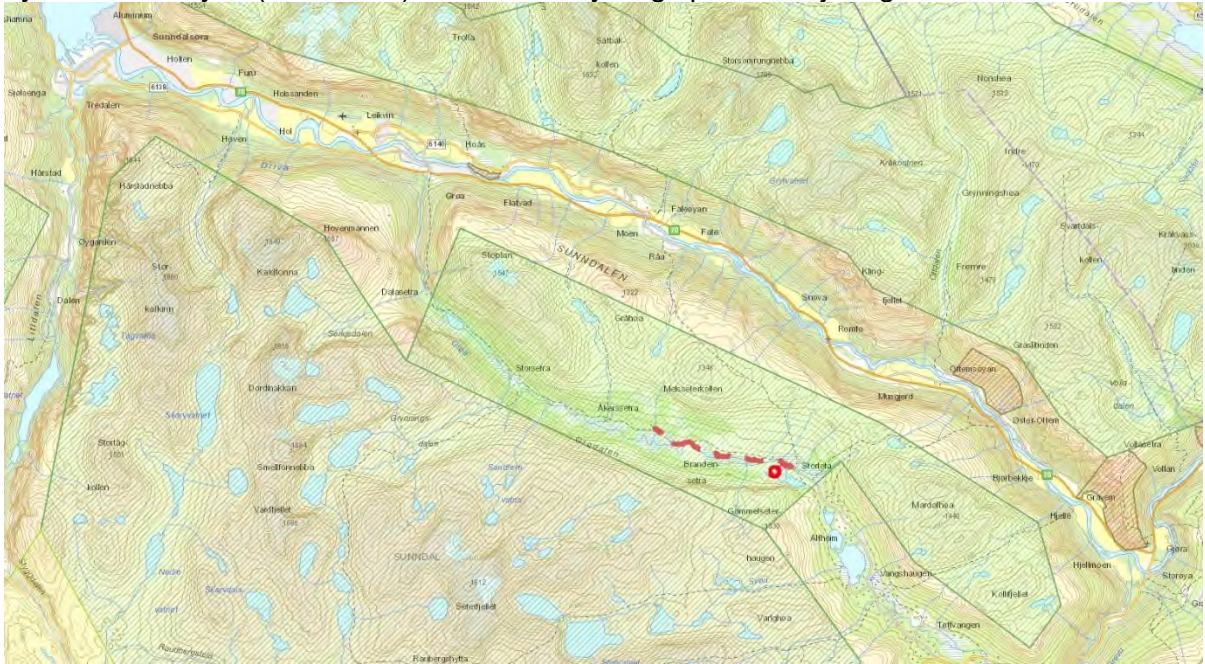
2. Naturmangfoldloven – NML, [kap. II om bærekraft...](#) og [V områdevern...](#)
3. Forskrift for [Åmotan-Grøvudalen LVO...](#)
4. [Forvaltningsplan for verneområdene på Dovrefjell...](#)
5. Rundskriv om [forvaltning av verneområder...](#)
6. [Delegeringsreglement for Dovrefjell nasjonalparkstyre...](#)
7. [Retningslinjer for saksbehandling i enkeltsaker som gjelder motorferdsel i utmark, Sunndal kommune ...](#)

Saksopplysninger

Søker skal oppgradere hytta med isolasjon, nytt panel og nytt tak og søker om ca. 10 traktorturer fram til hytta i høst og neste år.

Hytta ble ifølge søker bygd i 1967 og materialer kjørt fram med traktor. Disse sporene er ikke lenger synlige. Ved sammenligning i Norge i bilder kan det skimtes spor etter traktor i 1971 og i 2004 (det er trolig kjørt i mellomtiden) men ikke i 2010. I 2017 ble gravd strømkabel til hytta, på flyfoto fra 2019 er dette lite synlig annet enn som en sti (kabelen ble lagt i stien).

Det er godt drenert, tørt terreng med lyng og dvergbjerk siste 180 m langs sti fram til søkers hytte fra nabohytta (Stortæla 2), dit det er et tydelig spor etter kjøring.

Oversiktskart – Stortæla 4 (rød ring) og godkjent kjørespor vestover fra Stortæla er vist

Fra godkjent kjørespor er det 120 m på spor etter traktorkjøring og så 180 m på sti fram til hytta.

Flyfoto av strekningen fra parkeringsplassen på Stortæla til Stortæla 4

Det er ikke truede / sensitive arter i / nær traseen.

Søker må eventuelt også ha dispensasjon etter motorferdselloven fra kommunen.

Hjemmelsgrunnlag

Delegering

Det er lite presedens og saken må behandles etter § 48 så det er naturlig at styret behandler den.

Verneformål – forskrift

Formålet med Åmotan-Grøvdalen landskapsvernområde er å ta vare på natur- og kulturlandskap der setervoller og -bebyggelse og kulturminner etter fangst, jord- og beitebraker en vesentlig del av landskapets egenart; å sikre viktige leveområder for villreinen og dalbunner med rike plantesamfunn samt å ta vare på geologiske forekomster med Åmotan som et særpreget element.

Verneforskriften forbyr motorferdsel i § 3, punkt 5. Etter punkt 5.3.d) kan forvaltningsmyndigheten kan tillate kjøring på kjørespor godkjent i forvaltningsplanen.

Forvaltningsplan

Det er ikke godkjent kjørespor hit, det går godkjent kjørespor ca. 300 m unna hytta, fra parkeringsplassen på Stortæla og vestover Grødalen. Hytta ligger i sone med spesiell tilrettelegging og tiltak «**17, Grødalen-Stortæla, hytter**. I denne sonen gjelder samme regler for (...) motorferdsel til eksisterende bygg som i Grødalen for øvrig».

Kommunens retningslinje (dok. 7), pkt. 7 *Kjøring med annet kjøretøy enn snøscooter på vinterføre og på bar mark etter nasjonal forskrift § 6: «På barmark kan tillatelse kun gis etter nærmere angitt traktorvei, ikke for kjøring i terreng utenfor slik vei. Spesielle unntak kan gjøres for enkeltturer om det godtgjøres at transporten kan skje uten vesentlig terrengskade, eller ved praktisk gjennomføring av bygging, hvor det er hensiktsmessig og komme frem med materialer. (gjelder spesielt Grødalen). I så fall skal det stilles krav om reparasjon av skader etter kjøring.»*

Naturmangfoldloven

§ 48 jf. § 77 1. ledd åpner for dispensasjon til tiltak som ikke strider mot verneformålet og ikke påvirker verneverdiene nevneverdig. Begge vilkår må være oppfylt.

Mulighet for tillatelse etter verneforskrifter og dispensasjon etter § 48 er «kan-bestemmelser», det er ikke automatikk i at det skal gis tillatelse selv om vilkårene over er oppfylt.

Presedens

Det er ingen fersk presedens. Det har for en del år siden vært gitt tillatelser til to nabohytter i forbindelse med byggearbeider, der kjøresporene fortsatt er tydelige.

Vurdering

Ut fra forvaltningsplanen, der man i dette området kopler seg opp mot kommunale bestemmelser, kan man her vurdere tillatelse etter § 48 – det er ikke hjemmel for å gi tillatelse etter verneforskriften.

Ut fra tidligere erfaring med transport og graving til hytta, ser det ut til at spor etter kjøring gror igjen over noen år om de ikke opprettholdes ved ny kjøring. Dette vurderes dit hen at omsøkt kjøring ikke vil stride mot verneformålet eller skade verneverdiene vesentlig.

Ut fra at det ser ut til at transport kan gjennomføres uten varig skade på terreng og vegetasjon, bør styret kunne gi dispensasjon til omsøkt transport, på standard vilkår. Det bør også settes vilkår om at søker kun kan kjøre i tørt vær.

Arkivsaksnummer:	2019/13686-13	Saksbehandler:	Lars Børve	Dato:	18.09.2020
------------------	---------------	----------------	------------	-------	------------

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Dovrefjell nasjonalparkstyre	50/2020	05.10.2020

Klage fra Fylkesmannen i Innlandet på tillatelse til Bjørn Steinar Smeby, Trondheim, til transport med bil på Vålåsjøhøvegen i Hjerkinns landskapsvernområde med biotopvern og Fokstugu landskapsvernområde i forbindelse med byggearbeider på egen bu ved Korpehaugan i 2020-2021

Forslag til vedtak – innstilling

Dovrefjell nasjonalparkstyre endrer vedtaket i delegert sak nr. 073-2020 slik at det bare gjelder for 2020. Vedtaket blir dermed slik:

Dovrefjell nasjonalparkstyre gir Bjørn Steinar Smeby Trondheim, tillatelse til transport av materialer, verktøy og utstyr med bil på Vålåsjøhøvegen i Hjerkinns landskapsvernområde med biotopvern og Fokstugu landskapsvernområde, i forbindelse med byggearbeider på egen bu, Hindbue, ved Korpehaugan i 2020. Kjørerute er Hjerkinns – veienden ved Grisungvatna. Det gis tillatelse til inntil 10 turer (tur-retur) i 2020. Transportene skal foregå mellom 01.06. og 31.10., unntatt i villreinjakta.

Vilkår:

- Kjøring skal foregå på en hensynsfull måte. Det skal tas hensyn til villrein og annet dyreliv. Vegetasjonen skal ikke påføres unødige skader.
- Tillatelsen gjelder ikke i villreinjakta.
- Kjøring på Vålåsjøhøvegen etter 1. november skal unngås.
- Kjøring skal foregå iht. Forsvarsbyggs ferdselsrestriksjonskart i 2020, og hvis det er behov for transport når og der det er ferdselsrestriksjoner, må transporten avtales med Forsvarsbygg i forkant.
- Eventuell veiledning som forvaltningsmyndigheten, SNO eller fjelloppsynet gir for å ivareta verneformålet, skal følges.
- Kjøretillatelse skal være med når kjøring foregår, og kjørebok skal føres.

Vedtaket er fattet med hjemmel i verneforskriften for Hjerkinns landskapsvernområde § 9, 3. ledd, pkt. d og med grunnlag i utkast til forvaltningsplan for vern av tidligere Hjerkinns skytefelt, og forvaltningsplanen for verneområdene på Dovrefjell. Vilkårene er fastsatt med grunnlag i vanlig praksis innenfor forvaltningsretten.

Saksprotokoll i Dovrefjell nasjonalparkstyre - 05.10.2020

Behandling i møtet

Ingen merknader.

Vedtaket

Som innstillingen,
- enstemmig.

Dokumenter

- 27.06.2020: Søknad fra Bjørn Steinar Smeby, Trondheim, om transport med bil på Vålåsjøhøvegen i Hjerkinns landskapsvernområde med biotopvern og Fokstugu landskapsvernområde i forbindelse med byggearbeider på egen bu ved Korpehaugan i 2020-2021.
- 30.06.2020: E-post fra Dovrefjell nasjonalparkstyret til Bjørn Steinar Smeby, Trondheim, vedlagt brev med tillatelse til transport med bil på Vålåsjøhøvegen i Hjerkinns landskapsvernområde med biotopvern og Fokstugu landskapsvernområde i forbindelse med byggearbeider på egen bu ved Korpehaugan i 2020-2021. Delegert sak nr. 073-2020.
- 21.07.2020: E-post fra Fylkesmannen i Innlandet til Dovrefjell nasjonalparkstyret, vedlagt brev med klage på vedtak – transport med bil på Vålåsjøhøvegen 2020-2021.
- 27.07.2020: E-post fra Bjørn Steinar Smeby, Trondheim, til Fylkesmannen i Innlandet vedlagt brev med oppklarende opplysninger til klagen.
- 04.09.2020: E-post fra Fylkesmannen i Innlandet til Dovrefjell nasjonalparkstyret, vedlagt brev datert 05.09.2020 – Trekking av klage – transport med bil på Vålåsjøhøvegen 2020-2021.

Klage

Fylkesmannen i Innlandet klager i brev 21.07.2020 på vedtak i delegert sak nr. 073-2020 i Dovrefjell nasjonalparkstyret 30.06.2020. I vedtaket fikk Bjørn Steinar Smeby, Trondheim, tillatelse til transport med bil på Vålåsjøhøvegen i Hjerkinns landskapsvernområde med biotopvern og Fokstugu landskapsvernområde i forbindelse med byggearbeider på egen bu ved Korpehaugan i 2020-2021. Det ble gitt tillatelse til inntil 10 turer (tur-retur) i 2020 og inntil 10 turer (tur-retur) i 2021.

Opplysninger om søknaden / saksopplysninger i delegert sak 073-2020

Bjørn Steinar Smeby, General von Hovens vei 1, 7040 Trondheim, søkte 27.06.2020 om transport med bil på Vålåsjøhøvegen i Hjerkinns landskapsvernområde med biotopvern og Fokstugu landskapsvernområder i forbindelse med byggearbeider på egen bu, Hindbue, ved Korpehaugan i 2020-2021. Kjørerute er Hjerkinns – vegenden ved Grisungvatna. Det er ca. 2 km mellom vegenden og Hindbue.

Bjørn Steinar Smeby hadde tillatelse til transport av byggematerialer, verktøy, proviant og utstyr med bil på Vålåsjøhøvegen til Grisungvatna, inntil 10 turer i 2019 og hadde tillatelse til 2 turer i 2020 (delegert sak nr. 099-2019).

I søknaden 27.06.2020 går det fram at på befaring sammen med bygningskonsulent i juli 2019, viste det seg at deler av bygningsarbeidet som var gjort på Hindbue, bl.a. taket, måtte gjøres på nytt. Bjørn Steinar Smeby søkte derfor om tillatelse til transport med bil på Vålåsjøhøvegen, 10 turer i 2020 og 10 turer i 2021.

Tilbakeføring av tidligere Hjerkinns skytefelt foregår til og med 2020. I 2020 må kjøring på Vålåsjøhøvegen, avklares med Forsvarsbygg v/ Pål Skovli Henriksen (mobilnr. 928 23 292) eller Frode Nyhagen (mobilnr. 934 22 638). Fra 2021 vil Jora beitelag ta over drifta av veggen. Nøkkel til bommen på Vålåsjøhøvegen er tilgjengelig i et skap på vaktbua ved hoved-bommen på Snøheimvegen. Skapet på vaktbua har hengelås med kode. Kode inntil videre i 2020 er 1192.

Opplysninger om kode til skap og nøkkel til bommen på Vålåsjøhøvegen fås også fra forvalterne for Dovrefjell nasjonalparkstyret, Carl Bjurstedt (mobilnr. 907 70 908) og Lars Børve (mobilnr. 911 79 701). Nøkkelen skal kun benyttes til å åpne og låse bommen på Vålåsjøhøvegen, og legges tilbake i skapet med en gang etterpå. Nøkkelen skal ikke tas med når det kjøres på Vålåsjøhøvegen.

Regler og retningslinjer for saksbehandlingen i delegert sak 073-2020

Regler og retningslinjer for saksbehandlingen går bl.a. fram av:

- Naturmangfoldloven av 19. juni 2009.
- Verneforskrift for Hjerkinns landskapsvernområde med biotopvernav 20.april 2018.
- Verneforskrift for Fokstugu landskapsvernområde av 20.april 2018.
- Forvaltningsplan for verneområdene på Dovrefjell, vedtatt 8. februar 2006.
- Utkast 31.01.2017 til forvaltningsplan for vern av tidligere Hjerkinns skytefelt.
- Rundskriv om forvaltning av verneforskrifter, utgitt av Miljødirektoratet i 2014.

Formålet med Hjerkinns landskapsvernområde med biotopvern er bl.a. å ta vare på en viktig del av leveområdet til villreinen i Snøhetta villreinområde, og særlig viktige trekkorridorer og vandringsrom for villreintrekket rundt Snøhattamassivet. Jf. verneforskriften § 1.

Formålet med Fokstugu landskapsvernområde er bl.a. å ta vare på et særpreget og vakkert natur- og kulturlandskap, der seterlandskap med seterbebyggelse og setervoller, vegetasjon og kulturminner utgjør en vesentlig del av landskapets egenart. Jf. verneforskriften § 2.

I Hjerkinns landskapsvernområde er motorferdsel vanligvis ikke tillatt, jf. verneforskriften § 9 1. ledd, men forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til bl.a. nødvendig motorferdsel på Vålåsjøhøvegen og Snøheimvegen for transport av ved, varer og utstyr, materialer til byggearbeid og vedlikehold på buer og hytter etter nærmere retningslinjer i forvaltningsplanen, jf. § 9, 3. ledd, pkt. d.

Verneforskriften for Fokstugu landskapsvernområde har ikke bestemmelser om motorferdsel. Denne verneforskriften har bare en generell bestemmelse om ferdsel som sier at "All ferdsel skal skje hensynsfullt og varsomt slik at det ikke skjer skade på landskap, kulturminner eller naturmiljø. Dyrelivet må ikke forstyrres." Jf. verneforskriften § 3 pkt. 4.

I utkast til forvaltningsplan for vern av tidligere Hjerkinns skytefelt, er det (s. 53) bl.a. retningslinjer for motorferdsel på Vålåsjøhøvegen og Snøheimvegen i forbindelse med transport av materialer til vedlikehold og byggearbeider:

Det legges til grunn at transport av materialer til hytter/buer, eller andre anlegg og innretninger, som ligger nær en av disse vegene skal skje på veg sommerstid framfor med beltekjøretøy på vinterføre. Det er nødvendig å redegjøre for omfanget av transportbehovet i en søknad, slik at forvaltningsmyndigheten kan sette vilkår om antall turer vurdert ut fra transportbehovet.

I forvaltningsplanen for verneområdene på Dovrefjell, går det i retningslinjene for motorferdsel (s. 83-85) bl.a. fram at ved spesielle behov i enkelte år kan det søkes om ekstra turer.

Prinsippene i naturmangfoldloven §§ 8-12, jf. § 7, skal også legges til grunn som retningslinjer når det treffes beslutninger som berører naturmangfold:

- § 8 kunnskapsgrunnlaget,
- § 9 føre-var-prinsippet,
- § 10 økosystemtilnærming og samlet belastning,
- § 11 kostnadene ved miljøforringelse,
- § 12 miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder.

Dovrefjell nasjonalparkstyre har i møte 07.12.2015, sak nr. 74-2015 (arkivsak nr. 2015/7095), delegert myndighet til forvalterne (jf. vedtektene pkt. 6.2) til å treffe vedtak i saker av kurant karakter. Alle delegerte vedtak skal refereres for styret.

Vurderinger i delegert sak 073-2020

Dovrefjell nasjonalparkstyre har hjemmel i verneforskriften for Hjerkinns landskapsvernområde til å gi tillatelse til motorferdsel på Vålåsjøhøvegen i forbindelse med byggearbeider på Hindbue ved Korpehaugan.

Vurdering i forhold til de miljørettslige prinsippene i naturmangfoldloven §§ 8-12:

Når det treffes beslutninger som berører naturmangfoldet, skal forvaltningen innhente og legge til grunn kunnskap om naturmangfoldet. Kunnskapen som skal brukes, er kunnskap om

landskap, økosystemer, naturtyper og arter, og det skal gis en vurdering av effekten av påvirkninger.

Dersom det tas hensyn til villrein og annet dyreliv, vil transport med bil på Vålåsjøhøvegen i Hjerkinns og Fokstugu landskapsvernområder, berøre naturmangfoldet forholdsvis lite, og effekten av påvirkningene vil også være forholdsvis liten, jf. § 8.

Påvirkningen av økosystemet skal også vurderes ut fra den samlede belastningen som økosystemet er eller vil bli utsatt for, jf. § 10. De planlagte transportene med bil på Vålåsjøhøvegen, vil sammen med andre tillatelser og dispensasjoner som er eller vil bli gitt i disse fjellområdene, sannsynligvis ikke føre til at belastningen på økosystemet blir for stor samlet sett. Det er derfor ikke behov for å ta i bruk føre-var-prinsippet, jf. § 9.

I denne saken er det ikke nødvendig å vurdere om tiltakshaver skal dekke kostnadene ved miljøforringelse, jf. § 11, og om det blir benyttet tilstrekkelig miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder, jf. § 12.

Det er derfor mulig med hjemmel i verneforskriften for Hjerkinns landskapsvernområde å gi tillatelse til transport med bil på Vålåsjøhøvegen, i forbindelse med byggearbeider på Hindbue ved Korpehaugan.

Byggearbeider på buer i fjellet kan være tidkrevende. Det foreslås derfor at det gis tillatelse til inntil 10 turer (tur-retur) i 2020 og 10 turer (tur-retur) i 2021. Transportene bør foregå mellom 01.06. og 31.10., unntatt i villreinjakta.

Vedtak i delegert sak 073-2020

Dovre fjell nasjonalparkstyre gir Bjørn Steinar Smeby Trondheim, tillatelse til transport med bil på Vålåsjøhøvegen i Hjerkinns landskapsvernområde med biotopvern og Fokstugu landskapsvernområde, i forbindelse med byggearbeider på egen bu, Hindbue, ved Korpehaugan i 2020-2021. Kjørerute er Hjerkinns – veienden ved Grisungvatna. Det gis tillatelse til inntil 10 turer (tur-retur) i 2020 og 10 turer (tur-retur) i 2021. Transportene skal foregå mellom 01.06. og 31.10., unntatt i villreinjakta.

Vilkår:

- Kjøring skal foregå på en hensynsfull måte. Det skal tas hensyn til villrein og annet dyreliv. Vegetasjonen skal ikke påføres unødige skader.
- Tillatelsen gjelder ikke i villreinjakta.
- Kjøring på Vålåsjøhøvegen etter 1. november, skal unngås.
- Kjøring skal foregå iht. Forsvarsbyggs ferdselsrestriksjonskart i 2020, og hvis det er behov for transport når og der det er ferdselsrestriksjoner, må transporten avtales med Forsvarsbygg i forkant.
- Eventuell veiledning som forvaltningsmyndigheten, SNO eller fjelloppsynet gir for å ivareta verneformålet, skal følges.
- Kjøretillatelse skal være med når kjøring foregår, og kjørebok skal føres.

Vedtaket er fattet med hjemmel i verneforskriften for Hjerkinns landskapsvernområde § 9, 3. ledd, pkt. d og med grunnlag i utkast til forvaltningsplan for vern av tidligere Hjerkinns skytefelt, og forvaltningsplanen for verneområdene på Dovrefjell. Vilkårene er fastsatt med grunnlag i vanlig praksis innenfor forvaltningsretten.

Opplysninger om klagen fra Fylkesmannen i Innlandet

Klagen fra Fylkesmannen i Innlandet i brev 21.07.2020, gjengis her i sin helhet:

Fylkesmannen påklager med dette Dovrefjell nasjonalparkstyre sitt delegerte vedtak datert 30. juni 2020 sak: 073-2020. Saken gjelder tillatelse gitt Bjørn Steinar Smeby til transport med bil på Vålåsjøhøvegen i Hjerkinns og Fokstugu landskapsvernområder i forbindelse med byggearbeider på egen bu, Hindbue, ved Korpehaugan i 2020-2021. Det er gitt dispensasjon fra forbudet mot motorferdsel i *Forskrift om vern av Hjerkinns landskapsvernområde med biotopvern, Dovre og Lesja kommuner, Oppland § 9*. Fylkesmannen vurderer at verneforskriften gir anledning til å innvilge dispensasjon til nødvendig transport av materialer og utstyr på Vålåshøvegen i §9, 3. ledd bokstav d.

Vi mener imidlertid at omfanget av og vilkår for kjøringen må vurderes på nytt. Dette begrunnes i føringer som ble gitt ved opprettelsen av vernet og i selve forskriften. Ferdselsrestriksjonene i området er satt av hensyn til villrein. Ved økende bruk av vegen er det stor fare for at ferdselen etter hvert vil skape en barriere som medfører arealutvikelse hos villreinen, noe som vil resultere i både tapte beitearealer, tapt beitetid og økt energiforbruk. Det er derfor viktig med en grundig vurdering av samlet belastning etter naturmangfoldloven § 10.

I søknaden er det oppgitt et behov for å kjøre til sammen 10 turer på Vålåsjøhøvegen i 2020 og 2021. Det ble imidlertid gitt tillatelse til inntil 10 turer (tur-retur) i 2020 og 10 turer (tur-retur) i 2021. Dette er en dobling av det gitte behovet, og viser at vedtaket ikke er tilstrekkelig behovsprøvd.

På grunn av ferieavvikling forbeholder vi oss retten til å komme med en grundigere begrunnelse av klagen i august.

Oppklarende opplysninger fra Bjørn Steinar Smeby til klagen

Bjørn Steinar Smeby skriver i brev til Fylkesmannen i Innlandet 27.07.2020, følgende:

Jeg har mottatt kopi av Deres skriv av 21.07.20 til Dovrefjell nasjonalparkstyret, og ber om å få komme med noen opplysninger som jeg håper kan være oppklarende i saken.

I forbindelse med restaurering av ei jaktbu i nasjonalparken på Lesja søkte jeg i juni i fjor om å få kjøre 10 turer på Vålåsjøhøvegen i 2019 og 2 turer i 2020. Søknaden ble innvilget i delegert sak nr. 099-2019. Etterhvert som byggeprosessen utviklet seg, ble det klart at jeg hadde undervurdert både de utfordringene som fulgte med det som etterhvert viste seg å bli en totalrestaurering av ei bu så langt unna vei og derved også det antall turer som trengtes for å gjøre bua helt ferdig.

Da den innleide handverkeren avsluttet arbeidet med bua i fjor høst gjenstod det fremdeles en god del, og ved en etterkontroll av Dovre og Lesja Byggconsult ble det funnet flere alvorlige mangler med det arbeidet som allerede var gjort. Alt ettersom når den som skal utføre arbeidet har anledning til å dra inn i fjellet, vil det i tillegg til å få frem nye materialer, også oppstå behov for å få fraktet verktøy både inn og ut flere ganger.

Det ble derfor besluttet å utsette det arbeidet som må gjøres om og det arbeidet som ikke ble gjort til juli 2020. Nå ble juli måned i år særdeles kald og utrivelig i fjellet med uke på uke med minusgrader om natten og bare noen få plussgrader om dagen. Været kombinert med andre uheldige omstendigheter førte til at jeg må utsette det meste av det gjenstående arbeidet til neste år. For sikkerhets skyld søkte jeg derfor om 10 turer både i 2020 og i 2021.

Av de 10 omsøkte og innvilgede turene for 2019, ble det av overnevnte årsaker bare benyttet 7, og av de 10 turene som er gitt for i år ser det nå ut som om jeg kun får benyttet 4 eller 5. Etter at disse turene er gjennomført vil jeg ha en bedre oversikt over det gjenstående arbeidet og behovet for nye materialer, og jeg vil da sende en ny søknad om kjøring på Vålåsjøhøvegen for barmarksesongen 2021.

Saksbehandler snakket med Bjørn Steinar Smeby 31.08.2020, og han opplyste at det kom til å bli kjørt 4-5 turer til veienden ved Grisungvatna i 2020 i forbindelse med byggeprosjektet på bua (Hindbue) ved Korpehaugan.

Trekking av klagen under vilkår

Fylkesmannen i Innlandet trekker i brev 05.09.2020 klagen på vedtak i delegert sak nr. 073-2020 i Dovrefjell nasjonalparkstyret 30.06.2020, under vilkår. I brevet skriver Fylkesmannen i Innlandet:

Vi viser til foreløpig klage på vedtak, datert 21.07.2020, vår ref. 2020/8241 og oversendte opplysninger fra Bjørn Smeby 27.07.2020.

Smeby opplyser i mail at han i 2020 vil kjøre bare 4-5 turer og ut fra gjenstående arbeid, samt sende ny søknad om kjøring på Vålåsjøhøvegen for barmarksesongen 2021.

Forutsatt at det er kjørt få turer sommeren 2020 og at det vil bli sendt ny søknad for barmarksesongen 2021, vil Fylkesmannen i Innlandet trekke sin klage. I tillegg må gjeldende tillatelse for 2021 trekkes tilbake fra nasjonalparkstyret før neste barmarksesong.

Det er viktig at motorferdselstillatelser er behovsprøvd. Verneforskriften for Hjerkinns landskapsvernområde med biotopvern §9, 3.ledd bokstav d gir kun anledning til å gi dispensasjon for nødvendig transport av materialer og utstyr, ikke kjøring generelt.

Dersom vilkårene ikke imøtekommes, vil klagen bli opprettholdt, og vi vil komme tilbake med en grundigere begrunnelse.

Regler og retningslinjer for saksbehandlingen

Det vises til regler og retningslinjer for saksbehandlingen i delegert sak nr. 073-2020.

I tillegg kommer:

- Forvaltningsloven av 10. februar 1967.
- Vedtekter for Dovrefjell nasjonalparkstyre av 13. august 2015.

I forvaltningslovens regler om klage og omgjøring, går det bl.a. fram:

Enkeltvedtak kan påklages av en part eller annen med rettslig klageinteresse til det forvaltningsorgan (klageinstansen) som er nærmest overordnet det forvaltningsorgan som har truffet vedtaket (underinstansen). Jf. § 28, 1. ledd.

Fristen for å klage er 3 uker fra det tidspunkt underretning om vedtaket er kommet frem til vedkommende part. Jf. § 29, 1. ledd.

I vedtektene for Dovrefjell nasjonalparkstyre går det fram at fylkesmannen har klagerett på vedtak fattet av nasjonalparkstyre, jf. naturmangfoldloven § 62 tredje ledd siste setning. Forøvrig gjelder de alminnelige regler om klageadgang.

I vedtektene står det også: I tilfeller der styrets vedtak har et annet utfall enn forvalterens tilrådning til vedtak, må styrets begrunnelse for valg av annet utfall komme fram i vedtaket.

Kommentarer til klagen fra Fylkesmannen i Innlandet og vurderinger

Klagen fra Fylkesmannen i Innlandet ble sendt til Dovrefjell nasjonalparkstyre innen klagefristen. Nasjonalparkstyret kan derfor behandle klagen og vilkårene for trekking av klagen. I klagen 21.07.2020 skriver Fylkesmannen i Innlandet bl.a. at omfanget av og vilkår for kjøringen må vurderes på nytt, og at det er viktig med en grundig vurdering av samlet belastning.

Det er vanskelig på forhånd å beregne eller fastsette hvor mange turer transport med bil (og tilhenger) det er behov for i forbindelse med byggearbeider i fjellet og i verneområdene. Hvis det f.eks. er nødvendig å bruke to biler samtidig, regnes det som to turer osv.

Det er forskjell på størrelsen på biler og tilhengere, og mengden materialer, utstyr og redskaper varierer både i vekt og volum. Det er derfor vanligvis søkeren som har best forutsetninger for å vurdere hvor mange turer det er behov for, bl.a. hvor mye materialer, verktøy og utstyr det dreier seg om.

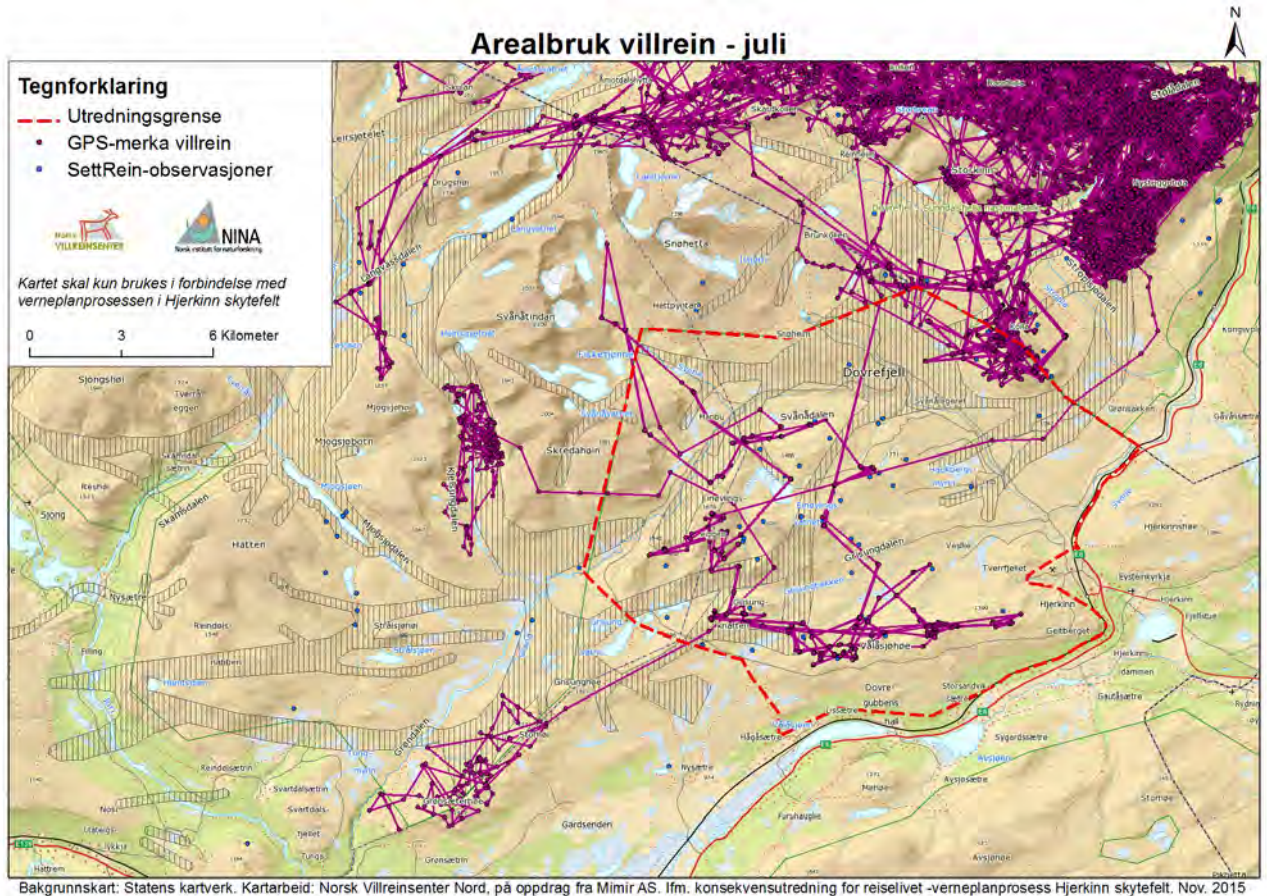
Været i fjellet har innvirkning på hvor mye og hva slags arbeid det er mulig å få utført, hvor lang tid det tar, og hvor mange turer det er behov for. Vålåsjøhøvegen er forholdsvis lang og tidkrevende å kjøre, og erfaring lokalt viser at det i praksis vanligvis ikke blir kjørt mer enn det er behov for.

I forhold til verneverdiene på Dovrefjell er det en stor fordel at byggeperioden blir så kort og effektiv som mulig, og at byggearbeidene ikke går over flere år. Det blir derfor vanligvis gitt tillatelse til et tilstrekkelig antall turer i ett eller to år i forbindelse med byggearbeider i verneområdene på Dovrefjell. I fjellet er det på grunn av vær og årstidene også en fordel at byggearbeider blir ferdig i løpet av forholdsvis kort tid.

Villreinen er den verneverdien som det er viktigst å ta hensyn til i disse områdene.

I forbindelse med kalving og gjennom den første delen av sommeren, står dyra gjerne forholdsvis langt nord. På forsommeren har fostringsflokkene (flokkene med simler, kalver og ungdyr) de seinere åra hatt tilhold i de nordlige områdene mellom Stroplsjødalen, Åmotsdalen og Drivdalen, dvs. lengre nord enn Vålåsjøhøvegen.

Det er vanligvis lite villrein langs Vålåsjøhøvegen og ved Grisungen i juni-juli. Se kartet under. Det er derfor en fordel at transportene på Vålåsjøhøvegen foregår i juni og juli. Det er også i juni-juli at mye av byggeaktiviteten i fjellet foregår.

I løpet av juli-august begynner fostringsflokkene å trekke sørover, krysser Stroplsjødalen og bruker deretter tidligere Hjerkinnskytefeltet og områdene øst og sør for Snøhetta-massivet som sensommer-, høst- og vinterbeiter.

Turiststiene i Stroplsjødalen og Snøheimvegen hindrer (forsinker) villreinen i å trekke sørover i juli-august, men effekten er ikke stor nok til å hindre villreinen fullstendig i å trekke sørover. Ferdselen på Vålåsjøhøvegen har ikke hatt / har ikke like stor negativ betydning på villreinen som ferdselen på Snøheimvegen. Den mest utsatte strekningen på Vålåsjøhøvegen er sannsynligvis der vegen passerer Knattmyrene og Rundhøe.

Vålåsjøhøvegen er stengt med bom, og motorisert ferdsel og sykling på denne vegen er regulert og derfor begrenset. I klagen skriver Fylkesmannen at: «Ved økende bruk av vegen er det stor fare for at ferdselen etter hvert vil skape en barriere som medfører arealunnvikelse hos villreinen, noe som vil resultere i både tapte beitearealer, tapt beitetid og økt energiforbruk.»

Det er lite sannsynlig at ferdselen på Vålåsjøhøvegen kommer til å bli så stor at veien blir en barriere for villreinen i årene framover. Villreinen blir også mindre forstyrret av biler som kjører på veien, enn folk som går og sykler.

Bjørn Steinar Smeby skriver i brev til Fylkesmannen i Innlandet 27.07.2020 at det ser ut som han bare får benyttet 4 eller 5 av de 10 turene som han har tillatelse til i 2020, og etter at disse turene er gjennomført vil han ha bedre oversikt over det gjenstående arbeidet og behovet for nye materialer, og han vil da sende en ny søknad om transport på Vålåsjøhøvegen for 2021.

Fylkesmannen i Innlandet trekker klagen forutsatt at det er kjørt få turer sommeren 2020 og at det vil bli sendt ny søknad for barmarksesongen 2021, og i tillegg må gjeldende tillatelse for 2021 trekkes tilbake fra nasjonalparkstyret før neste barmarksesong.

Saksbehandler foreslår derfor at nasjonalparkstyret endrer vedtaket i delegert sak nr. 073-2020, slik at det bare gjelder for 2020. Klagen fra Fylkesmannen i Innlandet og et av vilkårene for trekking av klagen, blir dermed tatt til følge, og det er dermed ikke nødvendig å oversende saken til Miljødirektoratet for videre klagebehandling.

Forholdet til annet lovverk

I tillegg til tillatelsen / dispensasjonen fra Dovrefjell nasjonalparkstyre kan det også være nødvendig å innhente tillatelse fra andre myndigheter og / eller tillatelse fra grunneier. De fleste tillatelsene eller dispensasjonene til motorferdsel i verneområder, må også ha tillatelse eller dispensasjon etter lov om motorferdsel i utmark og på vassdrag. Det er de enkelte kommunene som gir tillatelser eller dispensasjoner etter motorferdselloven. Lov om motorferdsel i utmark og vassdrag innskrenker ikke den adgang grunneier og bruker har til å forby eller begrense motorferdsel på sin eiendom.

Retten til innsyn i sakens dokumenter

Alle kan kreve innsyn i sakens dokumenter. Noen dokumenter kan med hjemmel i lov være unntatt fra innsyn.

Klageadgang

Vedtaket eller del(er) av det kan påklages til Miljødirektoratet av en part eller annen med rettslig klageinteresse, innen tre uker fra vedtaket er mottatt, jf. forvaltningsloven §§ 28 og 29. Klagen sendes til Dovrefjell nasjonalparkstyre, jf. forvaltningsloven § 32.

Kopi til

- Miljøvedtaksregisteret
- Statens naturoppsyn Dovrefjell
- Fylkesmannen i Innlandet
- Forsvarsbygg
- Dovre kommune
- Lesja kommune
- Dovre fjellstyre
- Lesja fjellstyre
- Jora beitelag
- Grisungen sameige

Arkivsaksnummer:	2020/6359-5	Saksbehandler:	Lars Børve	Dato:	18.09.2020
------------------	-------------	----------------	------------	-------	------------

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Dovrefjell nasjonalparkstyre	51/2020	05.10.2020

Klage fra Fylkesmannen i Innlandet og Fylkesmannen i Trøndelag på tillatelse til Hege og Torkjel Brendryen, Dalholen, til transport med bil og traktor til seter på Staesvollen i Knutshø landskapsvernområde i 2020-2023

Forslag til vedtak – innstilling

Dovrefjell nasjonalparkstyre endrer vedtaket i delegert sak nr. 074-2020 slik at tillatelsen i vedtaket utvides til også å gjelde tillatelse til kjøring til Staesvollen i forbindelse med tilsyn av husdyr på beite, og at tillatelsen til inntil 10 turer pr. år. i 2020-2023 opprettholdes. Det nye vedtaket blir dermed slik:

Dovrefjell nasjonalparkstyre gir Hege og Torkjel Brendryen, Dalholen, tillatelse til transport av materialer og utstyr med bil og traktor til egen seter på Staesvollen i Knutshø landskapsvernområde, og tillatelse til kjøring til Staesvollen i forbindelse med tilsyn av husdyr på beite, fra 15.06. til 15.10. i 2020-2023. Det gis tillatelse til inntil 10 turer (tur-retur) pr. år. Kjørerute er kjøresporene mellom Setalsjølia / Såtålia og Staesvollen.

Transport av materialer og vedlikehold av klopper og seterhus, bør kombineres med tilsyn av husdyr på beite.

Vilkår:

- Kjøringen skal foregå på en hensynsfull måte. Det skal tas hensyn til villrein og annet dyreliv i nærheten av kjøresporet. Vegetasjonen skal ikke påføres unødige skader.
- Eventuell veiledning som forvaltningsmyndigheten, SNO eller fjelloppsynet gir for å ivareta verneformålet, skal følges.
- Kjøretillatelse skal være med under transportene, og kjørebok skal føres.

Vedtaket er fattet med hjemmel i verneforskriften for Knutshø landskapsvernområde, jf. § 3 pkt. 5.3 e, og med grunnlag i forvaltningsplanen for verneområdene på Dovrefjell. Vilåarene er fastsatt med grunnlag i vanlig praksis innenfor forvaltningsretten.

Saksprotokoll i Dovrefjell nasjonalparkstyre - 05.10.2020

Behandling i møtet

Ingen merknader.

Vedtak

Som innstillingen,
- enstemmig.

Dokumenter

- 25.05.2020: Søknad fra Hege og Torkjel Brendryen, Dalholen, om transport med bil og traktor til seter på Staesvollen i Knutshø landskapsvernområde i 2020-2023.
- 29.05.2020: E-post fra Oppdal kommune til Dovrefjell nasjonalparkstyret – oversending av søknad for behandling.
- 03.07.2020: E-post fra Dovrefjell nasjonalparkstyret til Oppdal kommune vedlagt brev med tillatelse til Hege og Torkjel Brendryen, Dalholen, til transport med bil og traktor til seter på Staesvollen i Knutshø landskapsvernområde i 2020-2023. (Delegert sak nr. 074-2020.)
- 09.07.2020: E-post fra Fylkesmannen i Innlandet vedlagt brev fra Fylkesmannen i Innlandet og Fylkesmannen i Trøndelag med klage på vedtak om motorisert ferdsel på barmark til Staesvollen i Knutshø landskapsvernområde.

Klage

Fylkesmannen i Innlandet og Fylkesmannen i Trøndelag klager 09.07.2020 på vedtak i delegert sak nr. 074-2020 i Dovrefjell nasjonalparkstyret 03.07.2020. I vedtaket fikk Hege og Torkjel Brendryen, Dalholen, tillatelse til transport av materialer og utstyr med bil og traktor til egen seter på Staesvollen i Knutshø landskapsvernområde fra 15.06. til 15.10. i 2020-2023. Det ble gitt tillatelse til inntil 10 turer (tur-retur) pr. år, og kjørerute er kjørsporene mellom Setalsjølia / Såtålia og Staesvollen.

Opplysninger om søknaden / saksopplysninger i delegert sak 074-2020

Hege og Torkjel Brendryen, Baksidevegen 676, 2584 Dalholen, søkte 25.05.2020 om tillatelse til transport av materialer og utstyr med bil og traktor til egen seter på Staesvollen i Knutshø landskapsvernområde fra 15.06. til 15.10. i 2020-2023. De søkte om tillatelse til 15 turer, og kjørerute er Setalsjølia / Såtålia – Staesvollen.

I søknaden skriver Hege og Torkjel Brendryen bl.a.:

Setra skal brukes til beite for hest. Materialtransport dreier seg om trevirke for vedlikehold av klopper, stallen treng oppussing og ny kledning, gammelt skur må restaureres. Det er behov for noko vedlikehold av kjørsporet. Vedlikeholdet vil nok foregå over nokre år.

Setra leies også ut.

Regler og retningslinjer for saksbehandlingen i delegert sak 074-2020

Regler og retningslinjer for saksbehandlingen går bl.a. fram av:

- Verneforskrift for Knutshø landskapsvernområde av 3. mai 2002.
- Naturmangfoldloven av 19. juni 2009.
- Forvaltningsplanen for verneområdene på Dovrefjell, vedtatt 8. februar 2006.
- Rundskriv om forvaltning av verneforskrifter, utgitt av Miljødirektoratet i 2014.

Formålet med Knutshø landskapsvernområde er å ta vare på et sammenhengende høgfjellsområde med leveområdene til villreinen i Knutshø (villreinområde), og et særpreget natur- og kulturlandskap med tilhørende planteliv, dyreliv, landskapsformer og kulturmiljø, jf. § 2 i verneforskriften.

Motorisert ferdsel er vanligvis ikke tillatt i Knutshø landskapsvernområde, jf. § 3 pkt. 5.1 og 5.2 i verneforskriften, men forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til bl.a. motorferdsel i forbindelse med nødvendig transport til setrer på traktorveier / kjørspor som er angitt i forvaltningsplanen, jf. pkt. 5.3 e.

I forvaltningsplanen for verneområdene på Dovrefjell, er det et godkjent kjørspor mellom Setalsjølia / Såtålia og Staesvollen. (Se kartutsnittet under.)

Kart 1: Utsnitt fra kartvedlegg 2 i Forvaltningsplan for verneområdene på Dovrefjell.

I forvaltningsplanen er verneområdene delt inn i soner. Staesvollen ligger i «sone uten tilrettelegging og inngrep».

Forvaltningsplanen har (på side 83-87) retningslinjer for motorferdsel på barmark. For behov som er årvisse, gis tillatelse / dispensasjon for normalt 4 år (s. 83). Det legges (s. 86) opp til en restriktiv praksis, og kjøring utenom eksisterende kjørespor tillates ikke.

I retningslinjene for motorferdsel på barmark i Knutshø landskapsvernområde (s. 86-87) går det fram:

Pkt. 5.3 e: Det kan gis tillatelse til nødvendig transport til setre etter traktorveger / kjørespor som er angitt i forvaltningsplanen. Det legges til grunn at punktet hjemler transport ut over det som går fram av pkt. 5.2 d. For setre som drives i landbruksnæring (jf. næringsoppgave), kan det gis tillatelse til transport i forbindelse med utleie til for eksempel jakt og fiske. Det forutsettes at eier selv besørger transporten.

For setre som ikke drives som en del av jordbruksvirksomhet gis ikke tillatelse til transport i forbindelse med utleie. Det kan imidlertid gis tillatelse til nødvendig transport av ved, og i forbindelse med vedlikehold av bygningene. Det gis ikke tillatelse / dispensasjon for andre formål.

Prinsippene i naturmangfoldloven §§ 8-12, jf. § 7, skal også legges til grunn som retningslinjer når det treffes beslutninger som berører naturmangfold:

- § 8 kunnskapsgrunnlaget,
- § 9 føre-var-prinsippet.
- § 10 økosystemtilnærming og samlet belastning,
- § 11 kostnadene ved miljøforringelse og
- § 12 miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder.

Dovrefjell nasjonalparkstyre har i møte 07.12.2015, sak nr. 74-2015 (arkivsak nr. 2015/7095), delegert myndighet til forvalterne (jf. vedtektene pkt. 6.2) til å treffe vedtak i saker av kurant karakter. Alle delegerte vedtak skal refereres for styret.

Vurderinger i delegert sak 074-2020

Dovrefjell nasjonalparkstyre har hjemmel i verneforskriften for Knutshø landskapsvern-område til å gi tillatelse til transport av materialer og utstyr med bil og traktor til seter på Staesvollen, jf. § 3 pkt. 5.3 e.

I retningslinjene for motorferdsel (s. 83) i forvaltningsplanen, er det ikke retningslinjer for antall turer langs kjørespor (på barmark) til seter i «sone uten tilrettelegging og inngrep». Siden det dreier seg om transport av endel materialer, kan det gis tillatelse til inntil 10 turer (tur-retur) i tiden 15.06.-15.10 i 2020-2023. 10 turer pr. år er vanlig praksis i forbindelse med byggearbeider og vedlikehold på hytter og setrer. Hvis det er behov for flere enn 10 turer (tur-retur) pr. år, kan Hege og Torkjel Brendryen søke om det.

Vurdering i forhold til prinsippene i naturmangfoldloven §§ 8-12, jf. § 7:

Når det treffes beslutninger som berører naturmangfoldet, skal forvaltningen innhente og legge til grunn kunnskap om naturmangfoldet. Kunnskapen som skal brukes, er kunnskap om landskap, økosystemer, naturtyper og arter, og det skal gis en vurdering av effekten av påvirkninger.

Dersom det tas hensyn til vegetasjon, villrein og annet dyreliv, vil transportene med bil og traktor til Staesvollen, berøre naturmangfoldet forholdsvis lite, og effekten av påvirkningene vil også være forholdsvis liten, jf. § 8.

Påvirkningen av økosystemet skal også vurderes ut fra den samlede belastningen som økosystemet er eller vil bli utsatt for, jf. § 10. Transportene med bil og traktor til Staesvollen, vil sammen med andre tillatelser og dispensasjoner, som er eller vil bli gitt i disse fjellområdene, sannsynligvis ikke føre til at belastningen på økosystemet blir for stor samlet sett. Det er derfor ikke behov for å ta i bruk føre-var-prinsippet, jf. § 9.

I denne saken er det ikke nødvendig å vurdere om tiltakshaver skal dekke kostnadene ved miljøforringelse, jf. § 11, og om det blir benyttet tilstrekkelig miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder, jf. § 12.

Det er derfor mulig for Dovrefjell nasjonalparkstyre å gi Hege og Torkjel Brendryen tillatelse til transport av materialer og utstyr med bil og traktor til egen seter på Staesvollen i Knutshø landskapsvernområde, jf. § 3 pkt. 5.3 e.

Vedtak i delegert sak 074-2020

Dovrefjell nasjonalparkstyre gir Hege og Torkjel Brendryen, Dalholen, tillatelse til transport av materialer og utstyr med bil og traktor til egen seter på Staesvollen i Knutshø landskapsvernområde fra 15.06. til 15.10. i 2020-2023. Det gis tillatelse til inntil 10 turer (tur-retur) pr. år. Kjørerute er kjørsporene mellom Setalsjølia / Såtålia og Staesvollen.

Vilkår:

- Kjøringen skal foregå på en hensynsfull måte. Det skal tas hensyn til villrein og annet dyreliv i nærheten av kjørsporet. Vegetasjonen skal ikke påføres unødige skader.
- Eventuell veiledning som forvaltningsmyndigheten, SNO eller fjelloppsynet gir for å ivareta verneformålet, skal følges.
- Kjøretillatelse skal være med under transportene, og kjørebok skal føres.

Vedtaket er fattet med hjemmel i verneforskriften for Knutshø landskapsvernområde, jf. § 3 pkt. 5.3 e, og med grunnlag i forvaltningsplanen for verneområdene på Dovrefjell. Vilårene er fastsatt med grunnlag i vanlig praksis innenfor forvaltningsretten.

Opplysninger i delegert sak 074-2020 om forholdet til annet lovverk

I tillegg til tillatelsen / dispensasjonen fra Dovrefjell nasjonalparkstyre kan det også være nødvendig å innhente tillatelse fra andre myndigheter og / eller tillatelse fra grunneier. De fleste tillatelsene eller dispensasjonene til motorferdsel i verneområder, må også ha tillatelse eller dispensasjon etter lov om motorferdsel i utmark og på vassdrag. Det er de enkelte kommunene som gir tillatelser eller dispensasjoner etter motorferdselloven. Lov om motorferdsel i utmark og vassdrag innskrenker ikke den adgang grunneier og bruker har til å forby eller begrense motorferdsel på sin eiendom.

Opplysninger i delegert sak 074-2020 om rett til innsyn i sakens dokumenter

Alle kan kreve innsyn i sakens dokumenter. Noen dokumenter kan med hjemmel i lov være unntatt fra innsyn.

Opplysninger i delegert sak 074-2020 om klageadgang

Vedtaket eller del(er) av det kan påklages til Miljødirektoratet av en part eller annen med rettslig klageinteresse, innen tre uker fra vedtaket er mottatt, jf. forvaltningsloven §§ 28 og 29. Klagen sendes til Dovrefjell nasjonalparkstyre, jf. forvaltningsloven § 32.

Opplysninger om klagen fra Fylkesmannen i Innlandet og Fylkesmannen i Trøndelag

Klagen fra Fylkesmannen i Innlandet og Fylkesmannen i Trøndelag 09.07.2020 gjengis her i sin helhet:

Vi viser til delegert vedtak i Dovrefjell nasjonalparkstyre den 03.07.2020 (sak 74/2020, arkivsak 2020/6359) der det gis tillatelse til transport av materialer og utstyr med bil og traktor til seter på Staesvollen i Knutshø landskapsvernområde fra 15.06. til 15.10. i 2020-2023. Setra skal brukes til beite for hest. Det gis tillatelse til inntil 10 turer (tur-retur) pr. år. Kjørerute er kjøresporene mellom Setalsjølia / Såtålia og Staesvollen. Det fremmes her en felles klage fra Fylkesmannen i Innlandet og Fylkesmannen i Trøndelag.

Bakgrunn

Eier av seter på Staesvollen i Knutshø landskapsvernområde har søkt om tillatelse til transport av materialer og utstyr med bil og traktor til egen seter på Staesvollen i Knutshø landskapsvernområde fra 15.06. til 15.10. i 2020-2023. Ifølge saksinnstillingen er det søkt om tillatelse til 15 turer pr. år, og kjørerute er Setalsjølia / Såtålia – Staesvollen. (I søknadsskjemaet som ligger på saken er det bedt om at behovet for antall turer anslås. Dette er oppgitt til 15, men det framgår ikke om dette er pr. år eller for hele søknadsperioden).

Rammer for vernet

Verneforskrift for Knutshø landskapsvernområde (av 3.mai 2002)

Formålet med Knutshø landskapsvernområde er å (§ 2):

«ta vare på et sammenhengende høgfjellsområde med leveområdene til villreinen i Knutshø, og et særpreget natur- og kulturlandskap med tilhørende planteliv, dyreliv, landskapsformer og kulturmiljø».

Området er vernet mot alle tekniske inngrep eller tiltak som vesentlig kan endre eller virke inn på landskapets art eller karakter (§ 1.1).

I henhold til verneforskriftens § 5.3 e) kan forvaltningsmyndigheten gi tillatelse til:

«Motorferdsel i forbindelse med nødvendig transport til setrer på traktorveier/kjørespor som er angitt i forvaltningsplanen».

Forvaltningsplan for verneområdene på Dovrefjell (2006)

I forvaltningsplanen er strekningen som søkes kjørt avmerket som kjørespor i et område avsatt som definert som «*Sone uten tilrettelegging og inngrep*»

(<http://www.nasjonalparkstyre.no/Dovrefjell/Planar/Forvaltningsplan/Gjeldende-forvaltningsplan-2006/>). Nasjonalparkstyret kan derfor innvilge dispensasjon for kjøring på barmark på denne strekningen.

Retningslinjene for motorferdsel i forvaltningsplanen sier om «*Valg av transportform og årstid*» (6.6.2) at:

«Hovedprinsippet er at den transport som gir minst konflikt med verneverdiene og andre brukerinteresser skal nyttes.

b) Der det er kjørespor (tillatelse kreves), skal saksutredningen gjøre en avveining mellom transport på barmark eller snø. Er det nevneverdig forskjell i skade på verneverdiene mellom årstidene, skal transport henvises til den mest gunstige transportform og sesong».

Retningslinjene for motorferdsel på barmark (6.6.4) slår fast at:

«Felles for alle områdene er at det legges opp til en svært restriktiv praksis».

Fylkesmannens vurdering

Fylkesmannen vurderer at verneforskriften åpner opp for at det kan gis dispensasjon til transport av materialer og utstyr på barmark langs eksisterende kjørespor.

Fylkesmannen mener imidlertid at vedtaket mangler vurderinger av om

transportbehovet kan dekkes på andre måter, samt at omfanget av og vilkår for kjøringen må vurderes på nytt. Dette begrunnes i nasjonale føringer om motorferdsel på barmark og av hensyn til villrein.

Nasjonale føringer for motorferdsel på barmark

Forvaltningspraksisen for saker som behandles etter verneforskriftene bør ikke være mer liberal enn motorferdsellovgivningen. Bruken av motorkjøretøyer på barmark reguleres i «*Forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag av 15. mai 1988*». Som Klima- og miljødepartementet (KLD) viser til i brev av 14.10.2019 til Fylkesmannen i Trøndelag, er forskriften betydelig mer restriktiv når det gjelder åpning for kjøring på barmark enn for kjøring på snødekt mark. Begrunnelsen for dette er at barmarkskjøring har betydelig større potensial for slitasje og skader på terreng og vegetasjon enn kjøring vinterstid.

KLD viser også til de endringer som ble gjort av motorferdselforskriften i 2009 med mål om å holde omfanget av motorisert ferdsel på et begrenset nivå, spesielt når det gjelder ferdsel på barmark. Departementet viser til at adgangen til motorferdsel avgrenses til de tilfellene der det anses som mest nødvendig.

Fylkesmannen i Trøndelag har i 2020 fått et eget oppdrag fra Klima- og miljødepartementet på motorferdsel. Dette oppdraget går på å fokusere på veiledning ifm. barmarkskjøring. Fylkesmannen har i den sammenheng kartlagt kommunenes praksis på barmark og kommet fram til at praksisen flere steder ligger langt utenfor hva regelverket åpner for. Samtidig ser vi at verneforskrifter ofte er mindre restriktive enn den nasjonale lovgivningen på motorferdsel. Dette gjør at veiledningen til kommuner og publikum blir en pedagogisk vanskelig øvelse. Vi ønsker derfor at man i dispensasjoner gitt fra verneforskriften gjør oppmerksom på det nasjonale motorferdselregelverket og at man i fremtiden nivellerer seg mot dette regelverket i sin praksis med dispensasjoner også fra verneforskriften, i tillegg til at man opplyser om at søker også må ha en dispensasjon fra motorferdsellovgivningen.

Villreinen i Knutshø

Som grunnlag for å utarbeide regionalplan for Dovrefjell ble status og leveområde for villreinen i Snøhetta- og Knutshøområdet registrert. Her grenser Staesvollen opp til sørenden av registrert trekkområde (Jordhøy, P., Strand, O., Sørensen, R., Andersen, R. og Panzacchi, M. 2012. Villreinen i Snøhetta- og Knutshøområdet. Status og leveområde. NINA Rapport 800).

I perioden 2010 til 2013 gjennomførte Norsk institutt for naturforskning ytterligere registreringer av villreinens arealbruk (Strand, O., Gundersen, V., Jordhøy, P., Andersen, R., Nerhoel I., Panzacchi, M. & Van Moorter, B. 2015. Villreinens arealbruk i Knutshø. Resultater fra GPS-undersøkelsene. – NINA Rapport 1019). Sluttrapporten fra prosjektet viser til at reinen i Knutshøområdet er sterkt presset av menneskelig aktivitet, og det anbefales bl.a. å arbeide for å forbedre mulighet for trekk over vegen i Setaldalen (tilførselsveg for kjøring inn til Staesvollen).

Resultatene fra overvåkingsprogrammet for hjortevilt viser at det er tilbakegang i andel kalver per simle, og at slaktevekter går nedover. Forstyrrelser antas å være en viktig årsak til dette (Solberg, E. J., Strand, O., Veiberg, V., Andersen, R., Heim, M., Rolandsen, C. M., Solem, M. I., Holmstrøm, F., Jordhøy, P., Nilsen, E. B., Granhus, A. & Eriksen, R. 2017. Hjortevilt 1991–2016: Oppsummeringsrapport fra Overvåkingsprogrammet for hjortevilt - NINA Rapport 1388).

Forvaltningsplanen for verneområdene på Dovrefjell er relativt gammel, fra 2006. Siden forvaltningsplanen ble godkjent er det kommet både endringer i motorferdselregelverket og ny kunnskap om villreinen. Dette tilsier en grundig vurdering av omfanget av tillatelser til motorisert ferdsel generelt, og særlig på barmark.

I dispensasjonen som nå er gitt er det ikke foretatt en vurdering av behovet for kjøring, utover det søker selv har oppgitt (som nevnt framgår det ikke av søknadsskjemaet om det er søkt om 15 turer totalt over 4-års-perioden eller om det er 15 turer pr. år). 10 turer

pr. år i 4 år gir totalt 40 turer for å frakte utstyr og materiell til vedlikehold. Dette synes unødvendig høyt.

Som grunnlag for å innvilge dispensasjonen er det heller ikke gjennomført en avveining mellom transport på barmark eller snø, jfr. retningslinjene i forvaltningsplanen. Det er heller ikke vurdert om kjøring kun med traktor vil kunne redusere behovet for antallet turer, sammenlignet med kjøring både med traktor og bil.

I tillegg er konsekvensene for naturmangfoldet, særlig villreinen, kun summarisk vurdert. Å tillate i alt 40 turer med motorisert ferdsel på barmark for vedlikehold av klopper, oppussing og ny kledning på stall og restaurering av gammelt skur, vil åpne for en praksis som samla sett kan påvirke verneverdiene negativt, jfr. Naturmangfoldlova §10.

Konklusjon

Fylkesmannen i Innlandet og Fylkesmannen i Trøndelag påklager i fellesskap Dovrefjell nasjonalparkstyre sitt vedtak fordi det kan åpne for en praksis som samla sett kan påvirke verneverdiene negativt og som er i strid med nasjonale målsettinger om å redusere motorisert ferdsel på barmark. Fylkesmannen mener at behovet for transport må vurderes konkret for denne saken, og ulike transportmåter må vurderes. I tillegg må konsekvensene for naturmangfoldet, særlig villreinen, gis en grundigere vurdering. Det bør også vurderes om det er behov for å innskrenke tidsrommet for kjøring, med forbud mot kjøring f.eks. i villreinjakta.

Det bes om at vedtak som omfatter begge fylker sendes begge Fylkesmenn til orientering. I dette tilfellet ser ikke Fylkesmannen i Trøndelag å ha mottatt kopi av vedtaket.

Tilleggsopplysninger

I søknaden fra Hege og Torkjell Brendryen 25.05.2020 er det også opplyst at setra brukes i forbindelse med slipp, sanking og tilsyn med sau.

Setra skal som tidligere opplyst også brukes til beite for hest. Det betyr at det er nødvendig med et gjerde rundt setervollen.

I beiteloven § 6 går det fram at eier av husdyr skal sørge for at husdyr ikke kommer inn på område der eieren ikke har rett til å ha husdyr.

I lov om dyrevelferd § 8 går det fram at dyreholder skal påse at driftsformer, metoder, utstyr og tekniske løsninger som brukes til dyr, er egnet til å ivareta hensynet til dyrs velferd.

I lov om dyrevelferd § 15 går det også fram at bygninger, gjerdet og andre mindre innretninger skal utføres slik at dyr ikke utsettes for fare for unødvendige påkjenninger eller belastninger, og at den som er ansvarlig for bygningen, gjerdet og innretningen, skal føre nødvendig tilsyn med disse, og gjennomføre nødvendige tiltak for å kunne oppdage og forebygge og avhjelpe fare for unødige påkjenninger og belastninger.

I lov om motorferdsel i utmark går det i § 4, pkt. c, fram at motorferdsel på bl.a. barmark er tillatt i bl.a. jordbruksnæring. Dvs. motorferdselloven er mer liberal enn verneforskriften i dette tilfellet.

Oppdal kommune oversendte søknaden fra Hege og Torkjell Brendryen til Dovrefjell nasjonalparkstyre i e-post 29.05.2020. I denne e-posten går det fram at Hege og Torkjell Brendryen søkte om inntil 15 turer (tur-retur) pr. år.

Det er en del klopper på kjøresporene mellom Setalsjølia / Såtålia og Staesvollen, dvs. kloppene er på kjøresporene mellom Orkelkroken og Staesvollen, og det er eierne av Staesvollen som vedlikeholder disse. På de neste sidene er det bilder av disse kloppene.

Bilde 1-6: Klopper på kjøresporene mellom Orkelkroken og Staesvollen. Bildene er tatt 14.08.2017.

Det er også forholdsvis mange hus på Staesvollen.

Bilde 7-9. Husene på Staesvollen. Bildene er tatt 14.08. 2027.

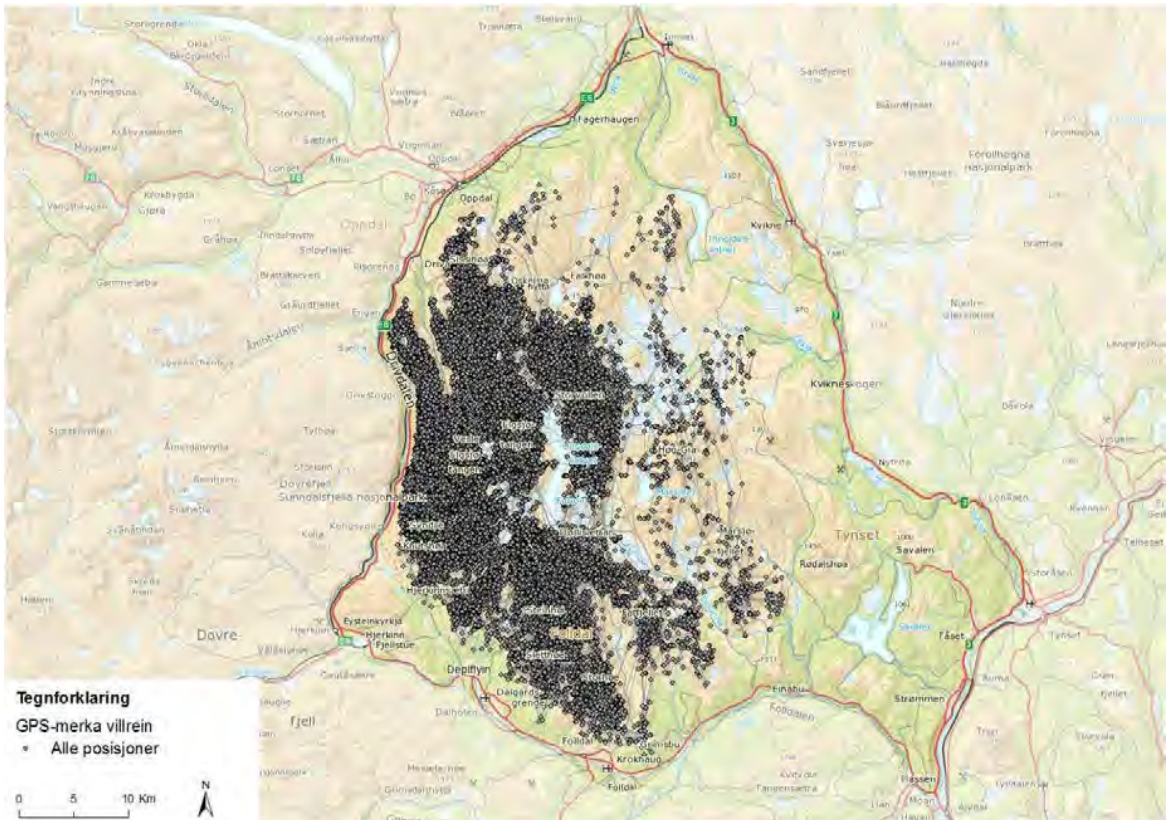
Legg merke til taket til høyre på bilde 7, som er taket på ei kjølebu (aurbu). Til sammen er det 6 hus på Staesvollen.

Det er ikke nettinggjerde rundt setervollen / beitet på Staesvollen.

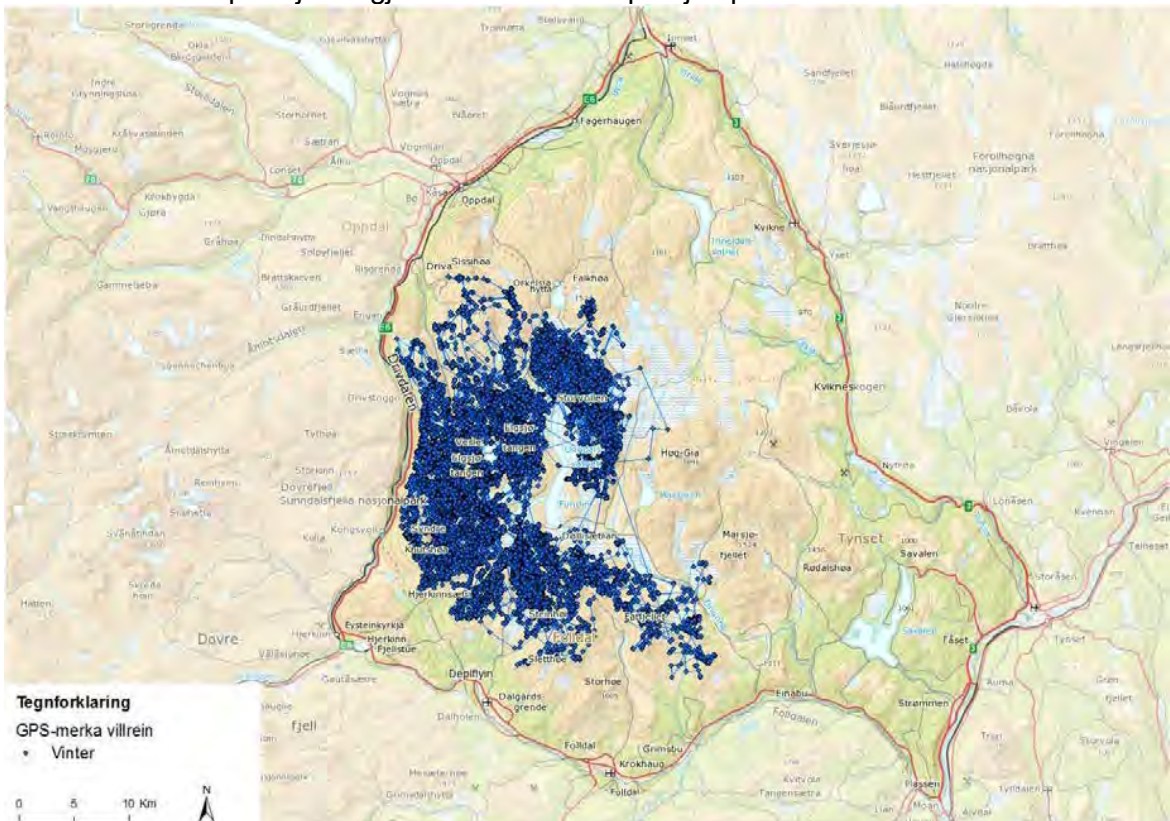
Prosjektet Villreinens arealbruk i Knutshøområdet

Norsk institutt for naturforskning (NINA) kartla villreinens arealbruk i Knutshø landskapsvernområde ved hjelp av GPS-teknologi i 2010-2013. Noen simler ble utstyrt med GPS-sendere, og resultatene fra kartleggingen ble i 2015 rapportert i NINA Rapport 1019 Villreinens arealbruk i Knutshø.

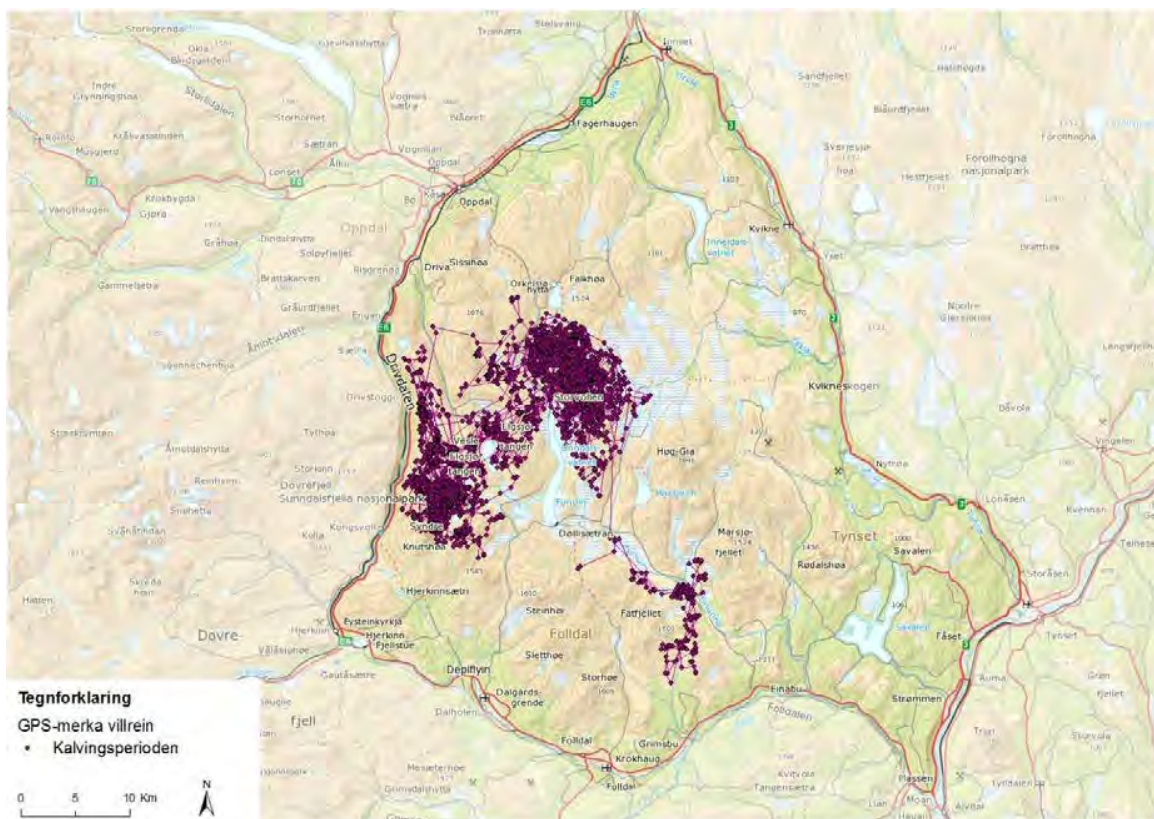
NINA-rapporten inneholder noen kart som viser simlenes arealbruk:

Kart 1. Alle GPS-posisjoner gjennom hele året i prosjektperioden.

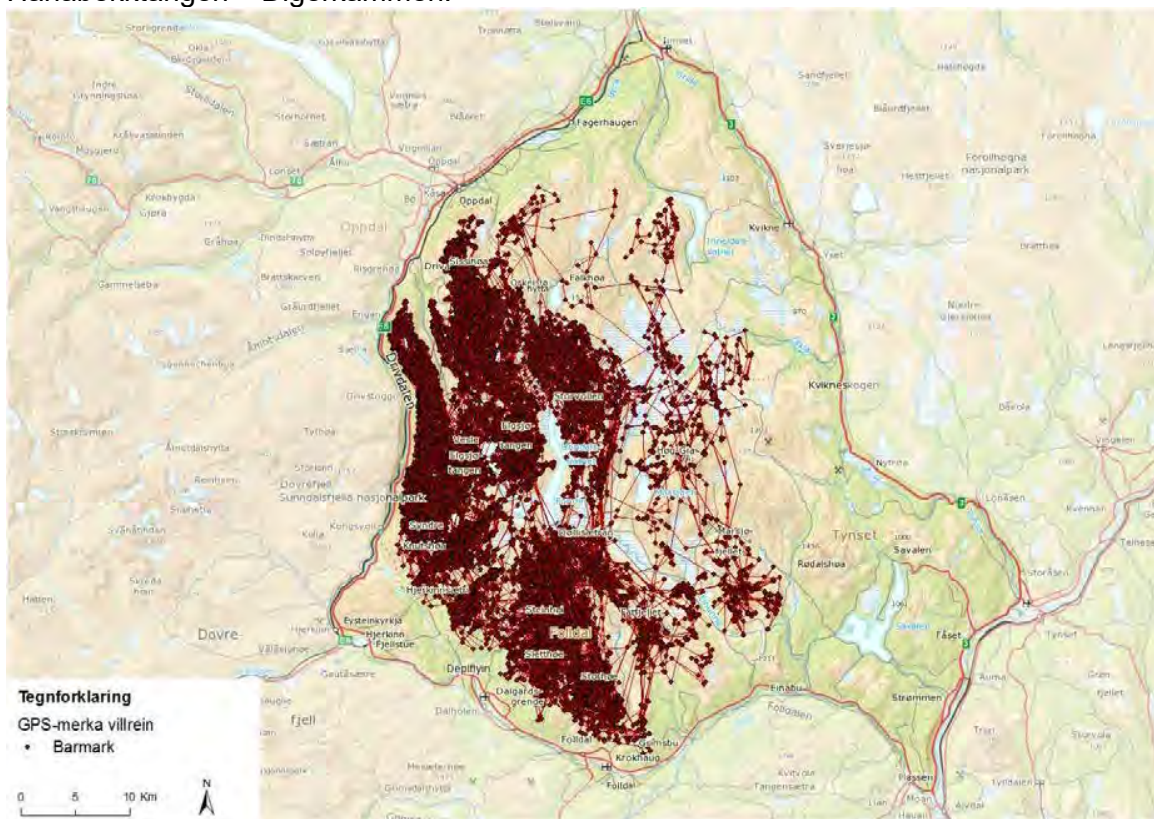

Kart 2: Alle GPS-posisjoner i vintersesongen i prosjektperioden.

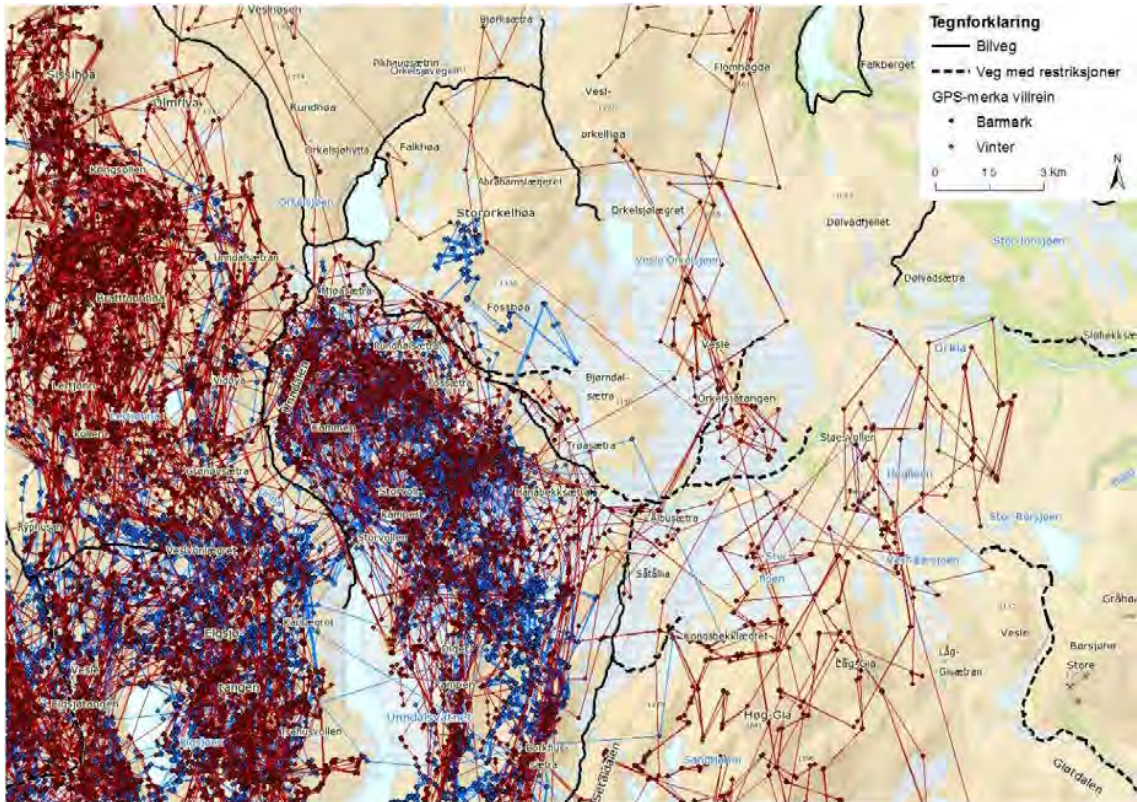

Kart 3. Alle GPS-posisjoner under kalvinga i prosjektperioden.

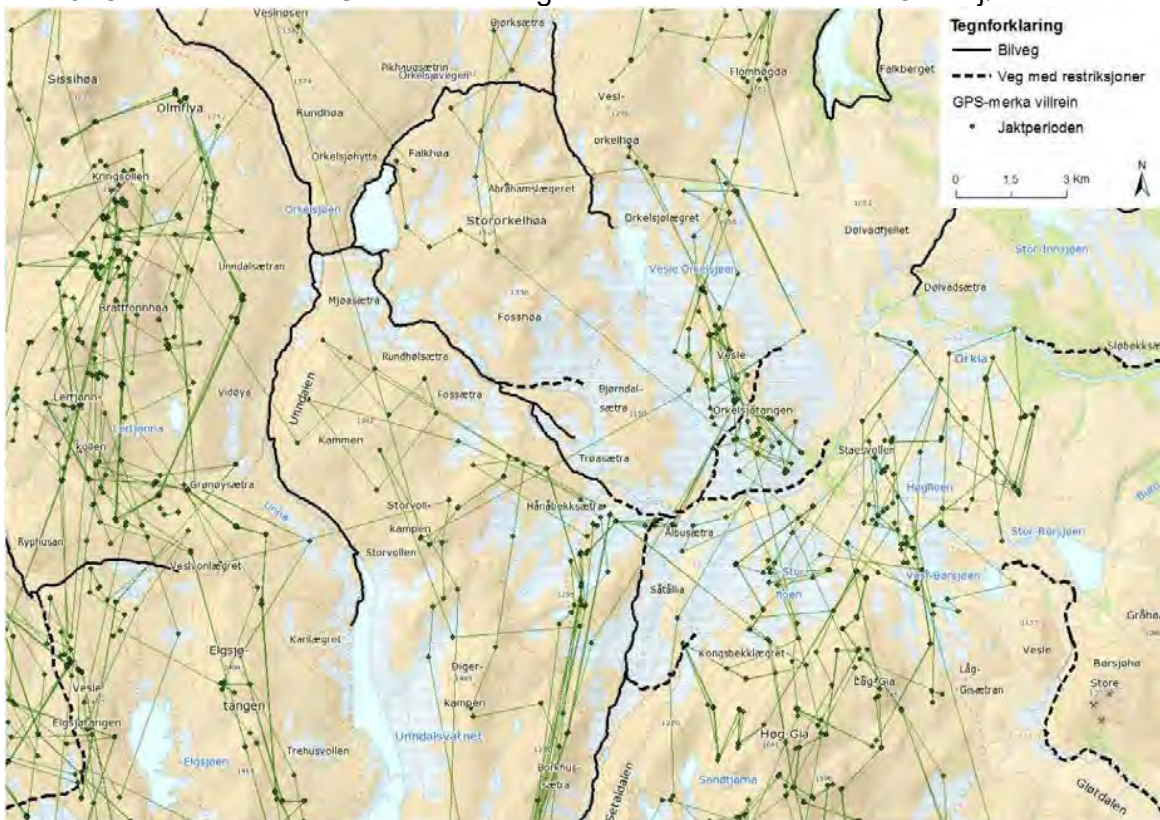
I NINA Rapport 1019 Villreinsens arealbruk i Knutshø, går det (s. 52) fram at villreinen i Knutshø villreinområde i lengre tid har hatt fast kalvingsland i områdene nordøst for Fundin, rundt Hånåbekktangen – Digerkammen.

Kart 4. Alle GPS-posisjoner i barmarksesongen (1. mai til 1. november) i prosjektperioden.

Kart 5. Oversikt over alle GPS-lokaliseringer av rein i områdene ved Orkelsjøen.

Kart 6. Oversikt over GPS-lokaliseringer av rein i områdene ved Orkelsjøen under reinsjakt. Det var stort sett bare i reinsjakt at det var GPS-lokaliseringer av simler øst for Orkelsjøen og Setaldalen i 2010-2013.

Regler og retningslinjer for saksbehandlingen

Det vises til regler og retningslinjer for saksbehandlingen i delegert sak nr. 074-2020.

I tillegg kommer:

- Forvaltningsloven av 10. februar 1967.
- Vedtekter for Dovrefjell nasjonalparkstyre av 13. august 2015.

I forvaltningslovens regler om klage og omgjøring, går det bl.a. fram:

Enkeltvedtak kan påklages av en part eller annen med rettslig klageinteresse til det forvaltningsorgan (klageinstansen) som er nærmest overordnet det forvaltningsorgan som har truffet vedtaket (underinstansen). Jf. § 28, 1. ledd.

Fristen for å klage er 3 uker fra det tidspunkt underretning om vedtaket er kommet frem til vedkommende part. Jf. § 29, 1. ledd.

I vedtektene for Dovrefjell nasjonalparkstyre går det fram at fylkesmannen har klagerett på vedtak fattet av nasjonalparkstyre, jf. naturmangfoldloven § 62 tredje ledd siste setning.

Forøvrig gjelder de alminnelige regler om klageadgang.

I vedtektene står det også: I tilfeller der styrets vedtak har et annet utfall enn forvalterens tilrådning til vedtak, må styrets begrunnelse for valg av annet utfall komme fram i vedtaket.

Kommentarer til klagen fra Fylkesmannen i Innlandet og Fylkesmannen i Trøndelag og vurderinger

Klagen fra Fylkesmannen i Innlandet og Fylkesmannen i Trøndelag ble sendt til Dovrefjell nasjonalparkstyre innen klagefristen. Nasjonalparkstyret kan derfor behandle klagen.

Det ser ikke ut som Fylkesmannen i Innlandet og Fylkesmannen i Trøndelag har sendt kopi av klagen til Hege og Torkjel Brendryen. Det er ikke opplyst om de har blitt gjort kjent med klagen på annen måte.

Vurderinger og kommentarer i forhold til villrein

Villreinen bruker områdene øst for Orkelsjøen og Setaldalen forholdsvis lite gjennom hele året. Årsaker til at villreinen i Knutshø villreinområde stort sett bare bruker den vestlige delen av området, er uklart.

Årsaker til nedgangen i antall kalv pr. simle og nedgangen i slaktevekter, er heller ikke helt klarlagt ennå. Mulige årsaker kan bl.a. være en del ferdsl i villreinområdet og tilstanden på vinterbeitene. Medvirkende årsak kan også være langtidsvirkning av reguleringen av Fundinmagasinet, som demte ned store myrområder som sannsynligvis var viktige høstbeiter for villreinen i Knutshø villreinområde tidligere.

Noen turer med bil og traktor til Staesvollen vil sannsynligvis ikke påvirke villreinen i Knutshø villreinområde så mye om sommeren og høsten.

Vurderinger og kommentarer til transport på barmark eller vinterføre

I forvaltningsplanen (s. 83) går det fram at det er det er den transport som gir minst konflikt med verneverdiene og andre brukerinteresser som skal benyttes, og Dovrefjell nasjonalparkstyre kan ut fra hensynet til verneverdiene henvise transport til vinterføre der transport på barmark kan påregnes å gi terrengskader.

Det er derfor nærliggende å vurdere transport med snøskuter om vinteren, men transport med snøskuter er langt både fra Dalholen og Oppdal, og kjørerutene som kan brukes går gjennom eller nær områder hvor det kan være villrein om vinteren, spesielt på slutten av vinteren når kalvingstiden nærmer seg.

Kalvingsområdet til villreinen i Knutshø villreinområde har i lengre tid vært i områdene nordøst for Fundin rundt Hånåbekktangen og Digerkammen. Setaldalen ligger nær dette kalvingsområdet, og siden transportene med snøskuter vanligvis foregår på slutten av vinteren, er det en fordel at det foregår lite transporter med snøskuter i dette området når kalvingstiden nærmer seg.

Bilvegen i Setaldalen til Setalsjølia er åpen for fri ferdsel om sommeren og høsten mot betaling av bomavgift. Det er en del trafikk på denne vegen i sommerhalvåret, og det er nødvendig å bruke denne vegen i forbindelse med transport til Staesvollen om sommeren og høsten.

På barmark foregår transportene mellom Setalsjølia og Staesvollen på kjørespor med klopper over bekker og fuktige partier. Det er lite sannsynlig at det vil bli skader på terrenget og vegetasjonen utenfor de nåværende kjøresporene til Staesvollen.

Kjøring med bil gir sannsynligvis mindre skader på kjøresporene enn traktor.

Behovene for transport til Staesvollen er knyttet til vedlikehold av seterhus og klopper og tilsyn med beitedyr om sommeren og høsten, og det er derfor også hensiktsmessig at transportene foregår om sommeren og høsten.

Vurdering og kommentarer til behov for antall turer

Det er vanskelig på forhånd å beregne eller fastsette hvor mange turer transport med traktor, bil og tilhenger det er behov for i forbindelse med vedlikehold av klopper og seterhus. Hvis det f.eks. er nødvendig å kjøre to biler, eller en bil og en traktor, regnes det som to turer osv.

Det er forskjell på størrelsen på traktorer, biler og tilhengere, og mengden materialer, utstyr og redskaper varierer både i vekt og volum. Det er derfor vanligvis søkeren som har best forutsetninger for å vurdere hvor mange turer det er behov for, bl.a. hvor mye materialer og utstyr det dreier seg om. Det er derfor gitt tillatelse til inntil 10 turer (tur-retur) i delegert sak nr. 074-2020.

Været i fjellet har også innvirkning på hvor mye og hva slags arbeid det er mulig å få utført, hvor lang tid det tar, og hvor mange turer det blir behov for. Kjøresporet mellom Setalsjølia og Staesvollen er forholdsvis langt og tidkrevende å kjøre, og erfaring lokalt viser at det i praksis vanligvis ikke blir kjørt mer enn det er behov for.

Vurderinger og kommentarer i forhold til beitedyr

Hege og Torkjell Brendryen har hest på beite på setra, og bruker setra som utgangspunkt for tilsyn og sanking av sau. Beitet på Staesvollen var / er ikke gjerdet inn med nettinggjerde, men blir gjerdet inn med elektrisk gjerde som drives med solcellestrøm og batteri. Elektrisk gjerde krever regelmessig tilsyn, bl.a. fordi strømtråden kan bli revet ned av elg, eller blåse ned. Kravene i beiteloven og i loven om dyrevelferd gjør at det er nødvendig med regelmessig tilsyn av husdyr på beite. Det kan være behov tilsyn av husdyr på beite også i villreinjakta. Saksbehandler foreslår at tillatelsen i vedtaket i delegert sak 074-2020, utvides til også å gjelde kjøring til setra i forbindelse med tilsyn av husdyr på beite, og at tillatelsen til inntil 10 turer pr. år. i 2020-2023 opprettholdes.

Tilsyn kan / bør kombineres med transport av materialer og vedlikehold av klopper og seterhus. Det foreslås derfor også å ta inn en ny setning i vedtaket om at transport av materialer og vedlikehold av klopper og seterhus, bør kombineres med tilsyn av husdyr på beite.

Dette blir dermed et endret vedtak i forhold til vedtaket i delegert sak 074-2020. Hvis Fylkesmannen i Innlandet og Fylkesmannen i Trøndelag er uenig i det nye vedtaket, må de derfor klage på dette vedtaket. Det er dermed ikke nødvendig å oversende denne saken til Miljødirektoratet for videre klagebehandling.

Forholdet til annet lovverk

I tillegg til tillatelsen / dispensasjonen fra Dovrefjell nasjonalparkstyre kan det også være nødvendig å innhente tillatelse fra andre myndigheter og / eller tillatelse fra grunneier. De fleste tillatelsene eller dispensasjonene til motorferdsel i verneområder, må også ha tillatelse eller dispensasjon etter lov om motorferdsel i utmark og på vassdrag. Det er de enkelte kommunene som gir tillatelser eller dispensasjoner etter motorferdselloven. Lov om motorferdsel i utmark og vassdrag innskrenker ikke den adgang grunneier og bruker har til å forby eller begrense motorferdsel på sin eiendom.

Rett til innsyn i sakens dokumenter

Alle kan kreve innsyn i sakens dokumenter. Noen dokumenter kan med hjemmel i lov være unntatt fra innsyn.

Klageadgang

Vedtaket eller del(er) av det kan påklages til Miljødirektoratet av en part eller annen med rettslig klageinteresse, innen tre uker fra vedtaket er mottatt, jf. forvaltningsloven §§ 28 og 29. Klagen sendes til Dovrefjell nasjonalparkstyre, jf. forvaltningsloven § 32.

Kopi til

Miljødirektoratet
Statens naturoppsyn Dovrefjell
Fylkesmannen i Innlandet
Fylkesmannen i Trøndelag
Oppdal kommune
Tynset kommune
Hege og Torkjel Brendryen, Dalholen

Arkivsaksnummer:	2020/5656-8	Saksbehandler:	Carl Severin Bjurstedt	Dato:	17.09.2020
------------------	-------------	----------------	------------------------	-------	------------

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Dovrefjell nasjonalparkstyre	52/2020	05.10.2020

Sak - Klagebehandling - Dovrefjell-Sunndalsfjella NP - dispensasjon - motorferdsel 2020 - 2022 - hytte Snøfjellstjønnvegen 704

Innstilling fra forvalter

Dovrefjell nasjonalparkstyre avviser klagen på vedtak i delegert sak 67/20 fra Fylkesmannen i Trøndelag.

Vedtaket er gjort ut fra den rammen forskrift for Dovrefjell-Sunndalsfjella nasjonalpark gir og ut fra de behovsvurderinger som ligger i forvaltningsplanen og en vurdering av tilleggsbehov i den konkrete saken. Å kreve konkret behovsvurdering i den enkelte sak for det antall turer forvaltningsplanen åpner for med konkret vurdering av sesong for transporten i hver sak slik Fylkesmannen mener er korrekt blir et brudd med de forutsetninger som ligger til grunn for forskrift og forvaltningsplan.

Saksprotokoll i Dovrefjell nasjonalparkstyre - 05.10.2020

Behandling i møtet

Ingen merknader.

Vedtak

Som innstillingen,
- enstemmig.

Dokumenter i saken

Vedlegg:

- 1 Delegert sak 67/20 25.6.2020 - Dispensasjon - Dovrefjell-Sunndalsfjella NP - dispensasjon - motorferdsel hytte Snøfjellstjønnvegen 704 - Ole og Torbjørn Orkelbog
- 2 Varsel om klage - delegert vedtak - Dovrefjell-Sunndalsfjella NP - bar mark - bil/traktor - hytte Snøfjellstjønnvegen 704 - Ole og Torbjørn Orkelbog
- 3 Varsel om mulig omgjøring av vedtak - Dovrefjell-Sunndalsfjella NP - bar mark - bil - Snøfjellstjønnvegen 704 - Torbjørn og Ole Orkelbog
- 4 Klage - Dovrefjell-Sunndalsfjella NP - barmark - hytte Snøfjellstjønnvegen 704 gbnr 356/1/0/198/1 - Ole og Torbjørn Orkelbog

Andre dokumenter i saken

18. Naturmangfoldloven – NML, [kap. II om bærekraft...](#) og [V områdevern...](#)
19. Forskrift for [Dovrefjell-Sunndalsfjella NP...](#)
20. [Forvaltningsplan for verneområdene på Dovrefjell...](#)
21. Rundskriv om [forvaltning av verneområder...](#)
22. [Delegeringsreglement for Dovrefjell nasjonalparkstyre...](#)

23. [Stortingets spørretime 12.2.2003 spørsmål 26 ...](#) – Øyvind Korsberg (Frp) til miljøvernminister Børge Brende

Saksopplysninger

Ole og Torbjørn Orkelbog fikk etter rutinebehandling i tråd med føringene i forvaltningsplan i delegert sak 67/20 (vedlegg 1) tillatelse til to turer per sesong til hytte Snøfjellstjønnvegen 704 for perioden 2020-22. I tillegg to ekstra turer sommeren 2020 som eventuelt kan utsettes. Dette er den innerste hytta langs det som i forvaltningsplanen av 2006 er godkjent som kjørespor her. Forvaltningsplanen gir en konkretisering av «eksisterende kjørespor» i verneforskriften fra 2002. I ny forskrift av 2018 står kun «kjørespor».

Ekstraturene er begrunnet med ekstra transportbehov grunnlagt i ekstraordinært vedlikehold. Det var søkt om 10 turer, etter vår vurdering ble dette funnet å være kraftig overdrevet i forhold til oppgitt behov. Se avsnittet **Forvaltningsplan** for vurderingskriterier.

Fylkesmannen varslet om kommende klage på vedtaket i e-post 1.7. (vedlegg 2) og fremmet endelig klage 14.7. (vedlegg 4). I tillegg har Fylkesmannen varslet mulig omgjøring av kommunens vedtak om tillatelse etter motorferdselloven (vedlegg 3).

(1) Fylkesmannen grunngir klagen slik:

«Etter Fylkesmannens vurdering kan transportbehovet dekkes på annen måte enn barmarkskjøring, noe som medfører at det ikke er grunnlag for å gi tillatelse etter verneforskriftens § 9, tredje ledd, bokstav b.

(...)

(2) *Forvaltningsplanen for verneområdene på Dovrefjell sier at det kan gis inntil 2 (to) turer for ordinær transport til hytter ved Snøfjellstjønnin etter eksisterende kjørespor og at antall turer kan utvides ved spesielle behov (kap. 6.6.4 Retningslinjer for motorferdsel på barmark, side 86). Fylkesmannen vurderer retningslinjene i forvaltningsplanen til å være mer liberale enn hva motorferdsels-lovgivningen åpner opp for. Det er uheldig at det har utviklet seg en forvaltningspraksis i Dovrefjell-Sunndalsfjella nasjonalpark som strider mot motorferdselslovgivningen.»*

(3) Det framgår at klagen er en del av FMTLs gjennomgang av praksis i barmarksaker, initiert av KLD.

«Det er ønskelig at forvaltningspraksisen når det eventuelt skal gis dispensasjoner fra verneforskriften for barmarkskjøring i fremtiden, nivelleres opp mot motorferdselslovgivningen. For å minimalisere barmarkskjøringen i nasjonalparken bør det kun gis tillatelse til barmarkskjøring når det skal transporteres varer, utstyr o.l. som er av en slik karakter at det ikke er egnet å transportere inn vinterstid på snødekt mark. Dette vil også være i tråd med de strenge vilkårene motorferdselslovgivningen krever for å gi tillatelse etter nasjonal forskrift § 6. Forvaltningspraksisen for saker som behandles etter verneforskriftene bør ikke være mer liberal enn motorferdselloven og nasjonal forskrift.»

(4) *Verneforskriftens § 9 viser til at motorferdsel på land, i vann og i luft under 300 meter fra bakken er forbudt. Videre sier verneforskriftens § 9 annet ledd hvilken type motorisert ferdsel bestemmelsen ikke er til hinder for, mens § 9 tredje ledd sier hva forvaltningsmyndigheten etter søknad kan gi tillatelse til. Når det gjelder barmarkskjøring langs kjørespor er det kun åpnet opp for at det kan gis tillatelse etter søknad inn til Søndre Snøfjellstjønn og Nedre Vårstigseter (verneforskriftens § 9, tredje ledd, bokstav b). Verneforskriften sier at det kan gis, ikke at det skal gis. For å minimalisere barmarkskjøringen i nasjonalparken bør det, som tidligere nevnt, kun gis tillatelse til barmarkskjøring når det skal transporteres varer, utstyr o.l. som er av en slik karakter at det ikke er egnet å transportere inn vinterstid på snødekt mark. Punktet om at ubrukte turer kan overføres til neste år viser med all tydelighet at antall turer ikke er behovsprøvd, men kun vedtatt ut fra generelle retningslinjer i forvaltningsplanen i forhold til hvor mange turer det kan gis tillatelse til.*

(5) *Nasjonalparkforvalter og/eller styret skal alltid vurdere om behovet for barmarkskjøring kan dekkes på andre måter. Dette gjelder uavhengig av om vedtaket er hjemlet direkte i verneforskriften eller i naturmangfoldlovens § 48. Kan behovet dekkes med motorisert*

ferdsel på snødekt mark, skal hovedregelen være at transporten skal utføres på snødekt mark, alternativt med helikopter. Fylkesmannen kan ikke se at nasjonalparkforvalter har vurdert dette når vedtaket ble fattet. Det kommer ikke frem noe i saken som tilsier at det skulle være noen særlige grunner eller forhold som tilsier at transporten ikke kan skje på vinterstid, eller med helikopter. Vilåårene for å kunne gi en dispensasjon for barmarkskjøring etter verneforskriftens § 9, tredje ledd, bokstav b skal vurderes minst like strengt som vilåårene for å gi en dispensasjon etter § 6 i nasjonal forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag (NF). Det er uheldig at forvaltningspraksisen er mer liberal når søknader om tillatelse etter verneforskriften innenfor nasjonalparken vurderes enn hva vilåårene for å innvilge tillatelse etter NF § 6 tilsier.

- (6) *Fylkesmannen er klar over at vedtaket er en videreføring av en forvaltningspraksis som Dovrefjell nasjonalparkstyret har praktisert over flere år. Når Fylkesmannen allikevel velger å klage på vedtaket er det fordi det, etter vår vurdering, har etablert seg en uheldig forvaltningspraksis der søkere automatisk får tillatelse til barmarkskjøring uavhengig av om søker har et reelt behov eller ikke, samt at nasjonalparkstyret/forvalter unnlater å vurdere om behovet kan dekkes på andre måter og til andre årstider. Etter Fylkesmannens vurdering er det ikke grunnlag for å gi dispensasjon med hjemmel i verneforskriftens § 9, tredje ledd, bokstav b for omsøkte motoriserte ferdsl på barmark.»*

Det ligger en lang prosess bak formuleringene i verneforskriften og forvaltningsplanen når det gjelder dette kjøresporet. Spørsmålet om bruk av kjøresporet ble bragt inn for Stortinget under verneplanprosessen, der daværende miljøvernminister sa (se dokument 23) at «*Selv om hytteområdet nå ligger innenfor nasjonalparken, betyr ikke det at det ikke skal være anledning til å benytte motorisert transport inn i området. Forvaltningsmyndigheten skal fortsatt kunne gi tillatelse til nødvendig transport av ved, proviant, materialer mv., som representanten er opptatt av, etter eksisterende kjørespor til hyttene inne ved Søndre Snøfjelltjønn. Kombinert med mulighetene for scootertransport på vinterføre innebærer dette at hyttefolket fortsatt skal få dekket behovet for nyttetransport.»*

Det ligger videre et omfattende arbeid og medvirkning bak formuleringene i forvaltningsplanen, og forvaltningsplanen er godkjent av direktoratet.

Hjemmelsgrunnlag

Delegering

Klagesaker skal behandles i nasjonalparkstyret.

Verneformål – forskrift

Formålet (forkortet – fullstendig i dok. 19) med Dovrefjell – Sunndalsfjella nasjonalpark er blant annet å ta vare på et stort, sammenhengende og villmarkspreget naturområde som inneholder særegne og representative økosystemer og landskap og som er uten tyngre naturinngrep.

Videre har formålsparagrafen i verneforskriftens § 1 en punktvis (a – h) oppramsing av verneverdier som skal tas vare på, herunder intakt høyfjellsøkosystem, biologisk mangfold med bl.a. villrein, kulturminner, urørhet, mulighet for uforstyrret enkelt friluftsliv mv.

Forskriften for nasjonalparken, § 9, 3. ledd «*Forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til: (...) b): nødvendig bruk av beltekjøretøy på vinterføre eller nødvendig motorferdsel på barmark i forbindelse med jordbruksdrift og transport av ved, varer, utstyr og materialer langs kjørespor til Søndre Snøfjelltjønn og Nedre Vårstigseter.»*

Forvaltningsplan

Kapittel 6.6. omhandler motorisert ferdsl og kapittel 6.6.2 angir omfattende generelle retningslinjer, de mest relevante gjengis nedenfor:

«Generelt - Valg av transportform og årstid

Hovedprinsippet er at den transport som gir minst konflikt med verneverdiene og andre brukerinteresser skal nyttes. Økonomiske vurderinger skal ikke tillegges avgjørende vekt.

- a) Der det er bilvei, skal transporten skje etter denne når veien er åpen. Det gis begrenset adgang til vintertransport i disse tilfellene.
- b) Der det er kjørespor (tillatelse kreves), skal saksutredningen gjøre en avveining mellom transport på barmark eller snø. Er det nevneverdig forskjell i skade på verneverdiene mellom årstidene, skal transport henvises til den mest gunstige transportform og sesong.
- c) Forvaltningsmyndigheten kan ut fra hensynet til verne- verdiene henviser transport til vinterføre der barmarkstransport kan påregnes å gi terrengskader.
- d) Lufttransport kan pålegges dersom dette er påkrevd av hensyn til verneverdiene.»

Kapittel 6.4.4. gir retningslinjer for motorisert ferdsel på bar mark her står for

«Nasjonalparken

Det kan gis inntil 2 turer for ordinær transport til hytter ved Snøfjellstjønnin etter eksisterende kjørespor. Ved spesielle behov kan dette utvides for enkelte år. Dispensasjoner kan gis for en fireårsperiode.»

Forvaltningsloven

Klagebehandling følger kapittel VI i FVL. Nasjonalparkstyret skal som underinstans behandle klagen og kan oppheve eller endre vedtaket om det finner klagen begrunnet.

Om vedtaket ikke oppheves eller omgjøres skal saken oversendes klageinstansen som er Miljødirektoratet.

Presedens

Dispensasjon for to barmarksturer per år til hytter som sogner til kjøresporet til Snøfjellstjønnna har vært praksis siden forvaltningsplanen forelå i 2006 og var også praksis før det - fra nasjonalparken ble opprettet i 2002.

Vurdering

Klagen er rettidig inngitt, korrekt utformet og Fylkesmannen har klagerett, grunnlaget for behandling er dermed til stede.

Forvalter vil nedenfor gå gjennom Fylkesmannens klage – tall viser til punktene i bakgrunn for saken.:

- (1) Kan transportbehovet dekkes på annen måte? Denne avveilingen er gjort i og med verneforskriftens ordlyd og forvaltningsplanen. Det tillates i utgangspunktet jf. forvaltningsplan inntil to turer med snøskuter og to på bar mark på kjøresporet til hytter som sogner til kjøresporet (parkering ved kjøresporet) for nødvendig transport. Alle oversendingsbrev viser til at
«forskriften sier «nødvendig transport», dette er å forstå slik at det som skal transporteres er mer enn det man med rimelighet får med i ryggsekken».

I dette ligger at man forut for vernet og i arbeidet med forvaltningsplan fant det var behov for både sommer- og vintertransport her – mange av hyttene ble benyttet som helårshytter. Med bil, evt. traktor med henger, kan man også transportere langt mer enn med snøskuter per tur. Skal turene om sommeren overføres til vinteren, vil ofte kreves flere skuterturer enn to. Dette vil være uheldig for villreinen da vinterferdsel er mer kritisk enn sommerferdsel her.

Forvalter viser også til miljøvernministerens svar i spørretimen. Det har ikke vært substansielle endringer i det generelle lovverket for motorferdsel på bar mark siden den gang. Videre til at det jf. forvaltningsplan er en helhetlig vurdering av effekt på verneverdiene som skal legges til grunn, ikke en snever vurdering ut fra at barmarkstransport er generelt uønsket.

- (2) Forvalter viser til at denne praksisen er forankret opp på regjerings- og Stortingsnivå. Den er videreføring (med redusert åpning for å kjøre både sommer og vinter) av praksis fra før vernet. Det er ingen «*praksis som har utviklet seg*», det er en praksis som har ligget fast fra da området ble vernet og som er framkommet etter forhandlinger som et kompromiss – og som videreføring av tidligere praksis fra før vernet.
- (3) Forvalter er enig i at det er problematisk om verneforskriften åpner for en mer liberal praktisering av motorferdsel enn motorferdselloven. Det vil være riktig at det, i den grad dette faktisk er tilfelle, blir ryddet opp på overordnet nivå i direktoratet, eventuelt av KLD. Etter forvalters mening burde en slik opprydding i tilfelle skjedd gjennom revisjon av forvaltningsplan og forskrift, ikke gjennom klagebehandling. Fylkesmannen hadde ikke innspill til å skjerpe inn forskriften her da den ble endret i forbindelse med utvidet vern i 2018. Dog kom oppdraget fra KLD seinere enn den nye forskriften. Fylkesmannen tok selv initiativ til å be nasjonalparkstyret delrevidere forvaltningsplanen for det eventuelle kjøresporet til Tverrfjellet. Den påklagde praksisen på det godkjente kjøresporet var da en underliggende forutsetning og vel kjent for Fylkesmannen. Fylkesmannen burde da tatt opp denne problemstillingen samtidig.
- (4) Som sagt, er antall turer behovsprøvd gjennom forvaltningsplanen, den tar utgangspunkt i at det er et visst transportbehov utover det som kan bæres og at 4 turer er et rimelig antall for hytter av denne typen. Her da fordelt på to på bar mark og to om vinteren. Andre tilsvarende hytter der det ikke er kjørespor får typisk 4 skuterturer i løpet av vinteren. Vi forutsetter også en viss lojalitet hos brukerne til at det ikke kjøres unødvendig. I stor grad er tilliten berettiget i det vi ser av kjørebøkene at ofte kjøres ikke alle turene som hytteeierne har tillatelse til. Omfanget saker er så stort at en total detaljregulering og konkret vurdering i den enkelte sak ut over det som er gjort i forvaltningsplanen er umulig. Et viktig poeng med forvaltningsplanen er forenkling for forvaltningsmyndigheten og forutsigbarhet for publikum. Fylkesmannen misforstår dette: «*Punktet om at ubrukte turer kan overføres til neste år viser med all tydelighet at antall turer ikke er behovsprøvd, men kun vedtatt ut fra generelle retningslinjer i forvaltningsplanen i forhold til hvor mange turer det kan gis tillatelse til.*» Mulig overføring gjelder de to ekstraturene, som er nettopp gitt ut fra en vurdering av behov ved ekstraordinært vedlikehold. Erfaringsmessig blir ofte slikt vedlikehold ikke gjennomført når det opprinnelig er planlagt, formuleringen sparer både oss og søker for ekstraarbeid ved en eventuell ny søknad om prosjektet blir utsatt. Søker må selvsagt varsle ønske om slik overføring.
- (5) Igjen, dette behovet er vurdert gjennom behandling verneforskrift og forvaltningsplan. I prinsippet vil alt være mulig å frakte med snøskuter eller helikopter – med unntak av svært tunge gjenstander (> 1 tonn) - men da ville det være meningsløst å åpne for transport på et kjørespor og å ha retningslinjer for dette i forvaltningsplanen. At det åpnes for kjøring her i forskriften betyr selvsagt at det er erkjent at transportbehovet skal kunne dekkes ved kjøring på kjøresporet.
- (6) Om Fylkesmannens argumenter her skal tas til følge, betyr dette at all barmarkstransport på godkjente kjørespor må opphøre og at det ikke er mulig å gi tillatelse etter § 9, 3. ledd b) - jf. forrige punkt. Det vil alltid være mulig å løse transport med helikopter eller på vinterføre. Dette kan selvsagt være ønskelig, men da må etter forvalters skjønn regelverket endres. Det vil være meningsløst å ha en vedtakshjemmel som ikke skal brukes.

Jeg vil ellers peke på:

- Fylkesmannen viser til at transport bør skje med skuter om vinteren heller enn på bar mark. Jeg minner om følgende:
 - Det er først og fremst senhøstes og om vinteren at ferdsel innover denne traseen bør begrenses av hensyn til villreinen. Det er da ikke nødvendigvis fornuftig å vri transport fra sommer til vinter.

- Det er et prinsipp at eksisterende virksomhet får fortsette etter vern. Det kan selvsagt diskuteres om praksis her var i tråd med motorferdsellovgivningen før vernet, men det ble akseptert i verneplanprosessen at det kunne fortsette en viss barmarkskjøring her.
- Kjøresporet tåler den tillatte motorferdsel uten at det utvikles vesentlige kjøreskader.
- Forstyrrelse av friluftsliv ved motorferdsel er sesonguavhengig, selv om trolig ferdselen her er større om sommeren enn om vinteren.
- Helikopter er en reell mulighet, men vil også forstyrre både villrein og utøvere av friluftsliv, dog i kortere tid.
- Behandlingen av disse sakene etter verneforskriften skal bygge på en helhetsvurdering av bl.a. overstående, og denne helhetsvurderingen er gjort i forarbeidene til vernet og i arbeidet med forvaltningsplan. Om praksis her skal endres, må dette i tilfelle besluttes av overordnet myndighet.

Ut fra overstående tilrår forvalter at nasjonalparkstyret avviser klagen og at den dermed avgjøres i Miljødirektoratet. Dette vil være riktig i og med direktoratet er myndighet etter begge aktuelle lovverk her.

Arkivsaksnummer:	2019/19648-23	Saksbehandler:	Carl Severin Bjurstedt	Dato:	22.09.2020
------------------	---------------	----------------	------------------------	-------	------------

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Dovrefjell nasjonalparkstyre	53/2020	05.10.2020

Klage fra Fylkesmannen i Trøndelag på tillatelse til traktortransport, Tjønnglupvegen 873, nasjonalparken

Innstilling fra forvalter

1. Dovrefjell nasjonalparkstyre avviser klagen fra Fylkesmannen i Trøndelag på vedtak i delegert sak 70/20 fra Fylkesmannen i Trøndelag.
2. Nasjonalparkstyret mener ut fra en helhetlig vurdering opp mot verneformålet der det er tatt hensyn til landskap, friluftsliv, biologisk mangfold generelt og villrein spesielt, at dette er den beste løsning for å dekke et større transportbehov. Styret mener klager legger for stor vekt på landskapets egenart vurdert mot andre deler av verneformålet.
3. Nasjonalparkstyret viser videre til at Fylkesmannen har kjent til praksis og har hatt ni tidligere vedtak gjennom åtte år som kunne ha vært påklaget, uten å gjøre dette. Styret viser videre til vedtak i styresak 24-2017 24.4.2017 Ny verneplan for Dovrefjell-Sundalsfjella nasjonalpark og utredningen i sak 47/2019.

Saksprotokoll i Dovrefjell nasjonalparkstyre - 05.10.2020

Behandling i møtet

Ingen merknader.

Vedtak

Som innstillingen,
- enstemmig.

Dokumenter i saken

Vedlegg:

- 1 Delegert sak 70/20: Tillatelse - traktortransport - Tjønnglupvegen 873 - Hans Snøve , Arnt Gulaker
- 2 Klage fra Fylkesmannen i Trøndelag på vedtak - Dovrefjell-Sundalsfjella NP - tillatelse til traktortransport inn til Tjønnglupvegen 873 - Hans Snøve og Arnt Gulaker
- 3 Varsel om klage fra Fylkesmannen i Trøndelag - delegert vedtak - Dovrefjell-Sundalsfjella NP - bar mark - traktor - materialer for nybygg - Tjønnglupvegen 873 - Hans Snøve - Arnt Gulaker
- 4 Varsel om mulig omgjøring av kommunens vedtak fra Fylkesmannen i Trøndelag - Dovrefjell-Sundalsfjella NP - bar mark - Tjønnglupen - Hans Snøve
- 5 Særutskrift Sak DNPS 47/2019 - Klage fra Fylkesmannen i Trøndelag - Dovrefjell-Sundalsfjella NP - Traktor - Årlig transport til hyttene i forbindelse med jakt - Tjønnglupen Hytteeierforening

Andre dokumenter i saken

6. Naturmangfoldloven – NML, [kap. II om bærekraft...](#) og [V områdevern...](#)
7. Forskrift for [Dovrefjell-Sunndalsfjella NP...](#)
8. [Forvaltningsplan for verneområdene på Dovrefjell...](#)
9. Rundskriv om [forvaltning av verneområder...](#)
10. [Delegeringsreglement for Dovrefjell nasjonalparkstyre...](#)

Saksopplysninger

Hans Snøve og Arnt Gulaker fikk i delegert sak 70/20 20.6.2020 (vedlegg 1) tillatelse til inntil sju turer med traktor til Tjønnglupen i nasjonalparken sommeren 2020. Bakgrunnen for vedtaket var at de tidligere hadde fått tillatelse (sak 17/2020 i nasjonalparkstyret) til å rive eksisterende hytte og sette opp ny på annen tomt. Dette medfører et relativt omfattende transportbehov både av materialer og verktøy inn og rivningsavfall og verktøy ut over en lengre periode. Ut fra forskrift og forvaltningsplan er det ikke anledning til å gi dispensasjoner til barmarkstransport på det gamle traktorsporet til Tjønnglupen som var etablert på vernetidspunktet. Imidlertid har det siden 2004 blitt gitt dispensasjoner her til en tur årlig i samband med reinsjakta, seinere også ved større byggesaker i Tjønnglupen.

Fylkesmannen varslet om kommende klage på vedtaket i e-post 1.7. (vedlegg 3) og fremmet endelig klage 6.7. (vedlegg 2). I tillegg har Fylkesmannen varslet mulig omgjøring av kommunens vedtak om tillatelse etter motorferdselloven (vedlegg 4).

Fylkesmannen har tidligere påklagd sist gitte dispensasjon til den årlige transporten i reinsjakta, se særutskrift av den klagebehandlingen, vedlegg 5. Her er problemstillingene knyttet til bruk av det samme sporet og det vises i hovedsak til denne saken for en detaljert beskrivelse og vurdering – dette sammenfaller med saken her.

Fra Miljødirektoratet har vi fått beskjed om at vi skal behandle saker om kjøring på sporet til Tjønnglupen som vanlig fram til overnevnte klagesak er avgjort. Forrige klage ble ikke gitt oppsettende virkning. Det ble imidlertid klagen i denne saken, slik at de planlagte arbeidene på søkernes hytte ikke har blitt gjennomført.

Forvalter og styreleder var på befaring med Miljødirektoratet og Fylkesmannen på sporet inn til Tjønnglupen 27. august, slik at forholdene i terrenget er godt kjent for klageinstansen.

(7) Fylkesmannen grunngir klagen slik:

«Etter Fylkesmannens vurdering strider vedtaket med verneformålet og påvirker verneverdiene negativt. Det er derfor ikke grunnlag for å gi dispensasjon med hjemmel i naturmangfoldlovens § 48 for kjøring med traktor inn til hytter i Tjønnglupen.

(...)

(8) *Forvaltningsplanen for verneområdene på Dovrefjell er tydelig på at barmarkskjøring inn til Tjønnglupen ikke er tillatt (kap. 6.6.4 Retningslinjer for motorferdsel på barmark, side 86). Planen legger opp til at nødvendig transportbehov skal gjennomføres på vinterføre av leiekjørere i tråd med kap. 6.6.3 Retningslinjer for motorferdsel på vinterføre i forvaltningsplanen. Vedtaket strider derfor mot gjeldende forvaltningsplan.»*

(9) FMTL viser til forskriftens § 9 som ikke har direkte relevans her.

(10) *«Nasjonalparkforvalter og/eller styret skal alltid vurdere om behovet for barmarkskjøring kan dekkes på andre måter. Dette gjelder uavhengig av om vedtaket er hjemlet direkte i verneforskriften eller i naturmangfoldlovens § 48. Kan behovet dekkes med motorisert ferdsel på snødekt mark, skal hovedregelen være at transporten skal utføres på snødekt mark, alternativt med helikopter. Fylkesmannen kan ikke se at nasjonalparkforvalter har vurdert dette når vedtaket ble fattet. Det kommer ikke frem noe i saken som tilsier at det skulle være noen særlige grunner eller forhold som tilsier at transporten ikke kan skje på vinterstid, eller med helikopter. Vilårene for å kunne gi en dispensasjon for barmarkskjøring etter § 48 i Nml. skal vurderes minst like strengt som vilårene for å gi en dispensasjon etter § 6 i nasjonal forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag (NF). Det er uheldig at forvaltningspraksisen er mer liberal når søknader om tillatelse etter verneforskriften innenfor nasjonalparken vurderes enn hva vilårene for å innvilge tillatelse*

etter NF § 6 tilsier. Barmarkskjøringen inn til Tjønnglupen strider både mot forvaltningsplanen for Dovrefjell og vilkårene for å gi dispensasjon fra vernevedtak med hjemmel i Nml. § 48, noe som er uheldig.

- (11) Nml. § 48 inneholder tre alternativer for dispensasjon fra vernevedtak. Bestemmelsen åpner for at det kan gis dispensasjon dersom det ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig (...) Miljødirektoratets veileder «Rundskriv om forvaltning av verneforskrifter» påpeker at kravet om at tiltaket ikke skal påvirke verneverdiene nevneverdig innebærer at dispensasjonsadgangen er snever. Det kan bare dispenseres i de tilfeller tiltaket vil ha ubetydelig eller begrenset virkning for verneverdiene. Fylkesmannen mener at den omsøkte barmarkskjøringen både er negativt for verneverdiene og påvirker verneformålet negativt. Barmarkskjøringen er årviss, og bidrar til å opprettholde et eksisterende kjørespor, noe som påvirker verneverdiene negativt. Kjøringen og kjørespor vil også redusere opplevelsen av et villmarkspreget naturområde, noe som er negativt for verneformålet. Med bakgrunn i dette er det ikke grunnlag for å gi dispensasjon med hjemmel i naturmangfoldlovens § 48 for transport med traktor til hytter i Tjønnglupen.
- (12) Unntaksbestemmelsen naturmangfoldlovens § 48 (jf. § 11 Generelle dispensasjonsbestemmelser i verneforskriften for Dovrefjell – Sunndalsfjella nasjonalpark), skal brukes til å fange opp uforutsette og/eller spesielle tilfeller som ikke ble vurdert på vernetidspunktet. Regimet rundt den motoriserte ferdsele i nasjonalparken ble vurdert i forbindelse med verneplanprosessen, senest i forbindelse med utvidelsen i 2018, og nedfelt i verneforskriftens § 9 Forbud mot motorferdsel. Barmarkskjøring inn til Tjønnglupen kommer ikke inn under de formålene som det kan innvilges dispensasjon for, selv om søknaden gjelder transport av nødvendig utstyr og materialer for vedlikehold. Fylkesmannen er klar over at vedtaket er en videreføring av en praksis som har foregått over flere år, helt fra Dovrefjellrådet til dagens Dovrefjell nasjonalparkstyret. Når Fylkesmannen allikevel velger å klage på vedtaket er det fordi det, etter vår vurdering, ikke er grunnlag for å gi dispensasjon med hjemmel i naturmangfoldlovens § 48 for omsøkte motoriserte ferdsel, samt at nasjonalparkstyrets egen forvaltningsplan er så tydelig på at det ikke skal tillates barmarkskjøring inn til Tjønnglupen. Det er også verdt å merke seg at når verneforskriften for Dovrefjell – Sunndalsfjella nasjonalpark ble revidert i forbindelse med utvidelsen av nasjonalparken den 20. april 2018, ble det ikke tatt inn noe om at forvaltningsmyndigheten etter søknad kan gi tillatelse til barmarkskjøring inn til Tjønnglupen (Jf. verneforskriftens § 9, tredje ledd). Fylkesmannen vurderer det derfor som naturlig at praksisen med å gi tillatelse til barmarkskjøring inn til Tjønnglupen opphører.
- (13) Når det gjelder presedens skal dette også vurderes, og faren for presedens skal heller ikke kun vurderes opp mot det aktuelle verneområde. En tillatelse vil kunne skape presedens for tilsvarende saker i Dovrefjell – Sunndalsfjella nasjonalpark, men også i andre sammenlignbare nasjonalparker/ verneområder.»

Hjemmelsgrunnlag

Delegering

Klagesaker skal behandles i nasjonalparkstyret.

Verneformål – forskrift

Formålet (forkortet – fullstendig i dok. 19) med Dovrefjell – Sunndalsfjella nasjonalpark er blant annet å ta vare på et stort, sammenhengende og villmarkspreget naturområde som inneholder særegne og representative økosystemer og landskap og som er uten tyngre naturinngrep. Videre har formålsparagrafen i verneforskriftens § 1 en punktvis (a – h) oppramsing av verneverdier som skal tas vare på, herunder intakt høyfjellsøkosystem, biologisk mangfold med bl.a. villrein, kulturminner, urørhet, mulighet for uforstyrret enkelt friluftsliv mv.

Forskriften for nasjonalparken, § 9 inneholder ingen hjemmel for motorferdselen denne saken gjelder.

Forvaltningsplan

Kapittel 6.6. omhandler motorisert ferdsel og kapittel 6.6.2 angir omfattende generelle retningslinjer, de mest relevante gjengis nedenfor:

«Generelt - Valg av transportform og årstid

Hovedprinsippet er at den transport som gir minst konflikt med verneverdiene og andre brukerinteresser skal nyttes. Økonomiske vurderinger skal ikke tillegges avgjørende vekt.

- e) *Der det er bilvei, skal transporten skje etter denne når veien er åpen. Det gis begrenset adgang til vintertransport i disse tilfellene.*
- f) *Der det er kjørespor (tillatelse kreves), skal saksutredningen gjøre en avveining mellom transport på barmark eller snø. Er det nevneverdig forskjell i skade på verneverdiene mellom årstidene, skal transport henvises til den mest gunstige transportform og sesong.*
- g) *Forvaltningsmyndigheten kan ut fra hensynet til verne- verdiene henviser transport til vinterføre der barmarkstransport kan påregnes å gi terrengskader.*
- h) *Lufttransport kan pålegges dersom dette er påkrevd av hensyn til verneverdiene.»*

I kapittel 6.4.4. som gir retningslinjer for motorisert ferdsel på bar mark står for

«Nasjonalparken

(...)Kjøring på barmark inn til Tjønnglupen tillates ikke..»

Hyttene i Tjønnglupen kan få inntil 4 turer med snøskuter per vinter, flere ved spesielle behov da knyttet til kjøredager.

Forvaltningsloven

Klagebehandling følger kapittel VI i FVL. Nasjonalparkstyret skal som underinstans behandle klagen og kan oppheve eller endre vedtaket om det finner klagen begrunnet.

Om vedtaket ikke oppheves eller omgjøres skal saken oversendes klageinstansen som er Miljødirektoratet.

Presedens

Det har vært gitt tillatelser til kjøring her siden 2004 – se nærmere beskrivelse i vedlegg 5.

Vurdering

Klagen er rettidig inngitt, korrekt utformet og Fylkesmannen har klagerett, grunnlaget for behandling er dermed til stede.

Forvalter vil nedenfor gå gjennom Fylkesmannens klage – tall viser til punktene i bakgrunn for saken.:

- (7) Det er i saken vår gjort den motsatte vurdering av om verneverdiene påvirkes negativt – dvs. mer negativt enn ved alternativ transport, det er altså reell uenighet mellom forvalter/nasjonalparkstyret og Fylkesmannen her. Bruken av § 48 er drøftet også i vår sak.
- (8) Fylkesmannens vurdering sett ut fra forvaltningsplanen er korrekt – ut fra denne skal det ikke gis tillatelse.
- (9) § 9 hjemler som sagt ikke tillatelse her. Dette framgår av vår behandling.
- (10) Det er feil når Fylkesmannen sier at det ikke er vurdert om behovet kan dekkes på andre måter. Jeg viser til følgende i vurdering i den delegerte saken:
«Fysisk er det et spor etter kjøring med traktor her og med hensynsfull kjøring vil dette ikke medføre nevneverdig ny terrengskade, men vil være i strid med formål «urørthet». Imidlertid vil det forstyrre mindre enn alternativene som er flere turer med helikopter eller mange vinterturer med snøskuter. Disse alternativene vil etter min vurdering også være dårligere i

forhold til villreinen, som bruker området til alle årstider. Jeg vurderer derfor at vilkårene for tillatelse etter § 48 er oppfylt.»

I vår sak er m.a.o. alternativer vurdert, men de er vurdert som dårligere enn traktortransport ut fra en helhetsvurdering opp mot alle verneverdiene.

- (11) Det er her igjen uenighet mellom forvalter / nasjonalparkstyret og Fylkesmannen om vurdering etter NML § 48. For forvalter synes det som om FMTL kun legger vekt på synligheten av kjøresporet, mens vi vurderer dette opp mot andre deler av verneformålet, ikke minst villreinen, som er av de viktigste elementene i verneformålet. Og ender med at det vi har gitt tillatelse til er det som løser transportbehovet til minst skade for verneverdiene.
- (12) Fylkesmannen har rett i at traktortransport til Tjønnglupen er et forhold som i utgangspunktet ble avklart i prosessene med verneplan og forvaltningsplan – dvs. at det skulle opphøre, og at da NML § 48 da ikke bør brukes til å gi dispensasjon.
- (13) Forvalter er uenig i at vedtaket kan gi presedens for andre deler av verneområdene i Dovrefjell eller i andre verneområder. Dette er nærmere drøftet i vedlegg 5 og det vises dit.

Som sagt ligger allerede en annen klagesak på traktortransport til Tjønnglupen til behandling i direktoratet, og de to forventes sett i sammenheng. I forrige klagebehandling er våre vurderinger grundigere gjennomgått enn her, det vises til disse, jf. vedlegg 5 og det framstår som unødvendig å utgreie like grundig her.

Forvalterne vil avslutningsvis presisere at vi er uenige i vurderingene fra Fylkesmannen i Innlandet i prosessen med utvidet vern (referert i vedlegg 5.) og fra FMTL i denne saken i at å flytte transporten over på beltekjøretøy om vinteren eller helikopter er et bedre alternativ for verneverdiene. En mer omfattende vintertransport vil komme i konflikt med villreins bruk av området. I tillegg risikerer man om traktortransporten i jakta stoppes mindre interesse for villreinjakt i Tjønnglupområdet, det er av de viktigste jaktområdene i Snøhetta og jakta er ved siden av arealforvaltninga det viktigste forvaltningsverktøyet for villreinen.

Ut fra overstående tilrår forvalter at nasjonalparkstyret avviser klagen og at den dermed avgjøres i Miljødirektoratet.

Arkivsaksnummer:	2020/5397-5	Saksbehandler:	Carl Severin Bjurstedt	Dato:	28.09.2020
------------------	-------------	----------------	------------------------	-------	------------

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Dovrefjell nasjonalparkstyre	54/2020	05.10.2020

Saker til orientering - møte i Dovrefjell nasjonalparkstyre 05.10.2020

Innstilling fra forvalter

Det ble orientert om / drøftet følgende saker:

1. Virksomheten til Statens naturoppsyn i sommer
Saken ble tatt til orientering.

Dokumenter i saken

Ingen

Saksopplysninger

1. SNO vil orientere om virksomheten i sommer og aktuelle forhold som har dukket opp

Vurdering

Sakene legges fram til orientering og eventuell drøfting, uten forslag vedtak ut over at sakene foreslås tatt til orientering.

Saksprotokoll i Dovrefjell nasjonalparkstyre - 05.10.2020

Behandling i møtet

1. Naturoppsyn SNO Ola Erik Bolme, Arne Johs Mortensen og Espen Rusten orienterte. Blant annet ble orientert om merking av sykkerute i Knutshø LVO i strid med avslag og kontroll med organisert ferdsel, oppsyn med gitte dispensasjoner til bygging, motorferdsel mv.
SNO pekte på at omfanget av lovlige tiltak og aktiviteter er en større trussel mot verneverdiene enn de ulovlige.
Ingen merknader.
2. Forvalter Bjurstedt orienterte om at anmeldelse av droneflyging i nasjonalparken var avgjort med et vedtatt forelegg på kr. 8 000,-
Imidlertid ligger filmen fortsatt ute. Styret ba forvalter se på muligheten for å få den fjernet.
3. Sidsel Rykhus ba styret be forvalterne utarbeide en sak der styret ber om bedre mobildekning i verneområdene, spesielt Dalsida. Styret sluttet seg til dette.
4. Ola Husa Risan orienterte om markering av at Hjerkinnskytefelt er ferdig tilbakeført og overført fra militær bruk til sivil bruk og vern. Han uttrykte misnøye over at Nasjonalparkstyret som nå skal forvalte området, ikke var gitt noen rolle i arrangementet.

5. Risan orienterte videre om forsøk må å få til møte med klima- og miljøministeren om fjellhagen på Kongsvoll da ministeren overnattet på Kongsvold Fjeldstue før skytefeltmarkeringen. Anmodningen ble avslått med henvisning til at ministeren alt var fullbooket. Det arbeides videre med saken.

Vedtak

Som innstillingen, med endring av «Saken» til «Sakene»
- enstemmig.